

மணிப்புலவர்

மருதுார் ஏ. மஜீத்

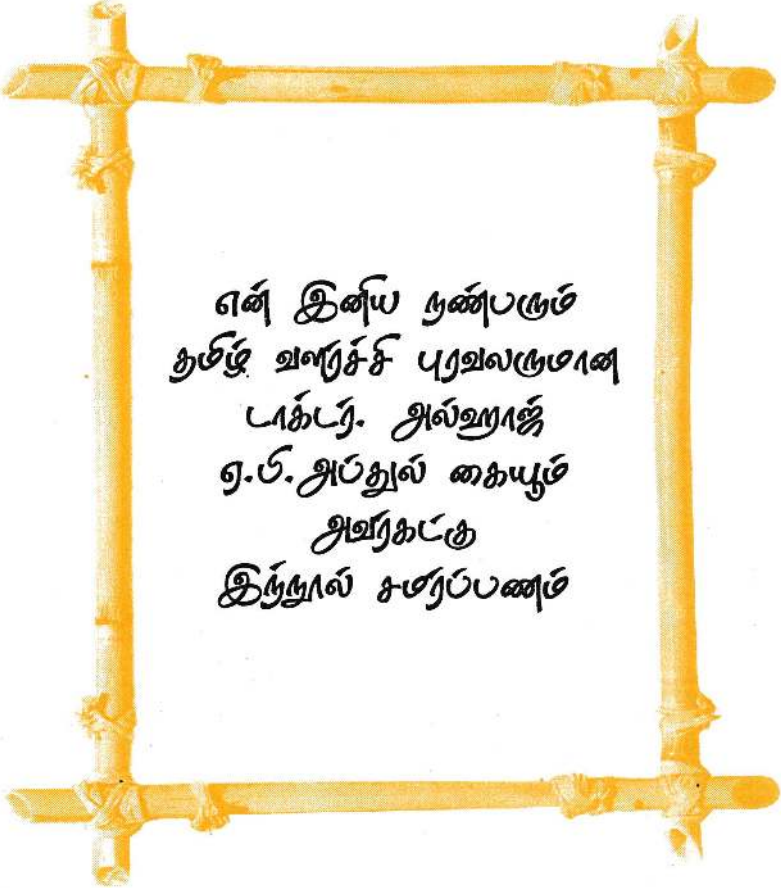
தமிழ் மொழியை

கூவிக வாவை

செம்மொழி அங்கஸ்து

சீக்கிரங்கள்

என் இதய நுண்பருச்
சுருட் ஊர்ச்சுப் பரவலருசாண
டாக்டர். அல்ஹாஜ்
ஏ.பி. அப்துல் கையூத்
அவர்கட்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

மணிப் புலவர்
மருதூர் ஏ. மஜீத்

கழிவு ரொழியல்

பூர்வீக வரலாறு

பெரும்பொழுது அந்நகர்

சீர்க்குருக்காய்கள்

மருதூர் வெளியீட்டு பணிமனை
வெளியீடு

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the middle section of the page.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text in the lower section of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

தலைப்பு : தமிழ் மொழி | பூர்வீக வரலாறு
செம்மொழி அந்தஸ்து
சீர்திருத்தங்கள்
(மொழியியல் ஆய்வு)

முதற்பதிப்பு : 2012 மே

ISBN : ISBN 978-955-1058-08-1

© : மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத்

வெளியீடு : மருதூர் வெளியீட்டு பணிமனை
436, பழைய சந்தை வீதி
சாய்ந்தமருதூர் - 03
சிறி லங்கா
தொலைபேசி - 0094 77 5000660
0094 11 2334218

அச்சுப் பதிப்பு : யூ. டி. எச். அச்சகம், மருதாணை

விலை : 290/=

Heading : Tamil Language | Ancient History
Semmozi Status
Reforms

First Edision : 2012 May

ISBN : ISBN 978-955-1058-08-1

© Manippulavar Maruthur A. Majeed

B.A Hones in Tamil
P.G.D.E S.L.E.A.S
JP Whole Island

Red { Director of Education
Director of Muslim Culture (EP)

Printed By : UDH Compuprint, Tel: 077 3665234

Price : 290/=

நன்றிக்குரியவர்கள்

அருள் சத்தியநாதன்
(தினகரன் வார மஞ்சரி)

வாசுகி சிவகுமாரன்
(தினகரன் வார மஞ்சரி)

சிராஸ் மீராசாகிப்
(கல்முனை மாநகர மேயர்)

அல் - ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜமீல்
(ஓய்வு நிலை முஸ்லிம் காலாச்சார மேலதிகச் செயலாளர்)

கவிஞர் தாஸிம் அகமது
(வைத்திய கலாநிதி)

அனிஸ்டஸ் ஜெயராஜா
(பன்னூலாசிரியர்)

அல் - ஹாஜ் எஸ். எல். அப்துல் ஹை
(உரிமையாளர் யூ. டி. எச். அச்சகம்)

செல்வி. கா. புவனா
(கணனி வடிவமைப்பு)

அங்கத்தினுள்எடக்கம்

1. பிரபஞ்சம், உலகம், மனிதன், மொழி, தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
2. மொழிகளின் சுருக்க வரலாறு
3. தமிழ் மொழியின் பூர்வீக வரலாறு
4. தமிழ் மொழியும் அதன் செம்மொழி அந்தஸ்த்தும்
5. விழலுக்கிறைத்த நீரான தமிழ் மொழி மாநாடுகள்
6. தமிழை சாகாமல் காக்கவும் செம்மொழி ஆக்கவும் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்.
7. தமிழ் மொழியும் அதில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்களும்
8. தனித் தமிழ் சாத்தியமா?
9. தமிழ் மொழி கொலையாளிகளின் பட்டியல்
10. இன்னும் சில ஆலோசனைகள்

அத்தோடு

1. நூலின் தலைப்பு
2. நூலின் விபரம்
3. நன்றிக்குரியவர்கள்
4. சமர்ப்பணம்
5. உஷாத்துணை
என்பனவும் அடங்கும்

தட்டிளவு கதவு திறந்தது

1953ம் ஆண்டு 7ம் வகுப்புப் படிக்கும் போது "மாஸ்டர் - மஜீத்" என்ற பெயரில் எழுதத் தொடங்கி எனது பதினெட்டாவது வயதில் "மருதூர் - ஏ - மஜீத்" எனப் பெயரை மாற்றி கொண்டும் எனது எழுத்துப்பணியை தொடர்ந்தேன்.

"மருதூர்" என்பது மருதமுனையை குறிக்கும் சொல் எப்படி சாய்ந்த மருதூரைச் சேர்ந்த ஒருவர் மருதூர் என்ற பெயரில் எழுத முடியும் என மருதமுனையைச் சேர்ந்த ஒரு சிலர் சஞ்சிகைகளில் எழுதிப் பிரச்சினையாக்கினர்.

பிரச்சினை எனவரும் போது தேடல் இடம்பெறுகிறது என்ற கருத்திற்கு ஏற்ப தேடத் தொடங்கினேன்.

எனது ஊரின் பழைய காணி உறுதிகளில் (DEED) "சாய்ந்தமருதூர்" என்றே எழுதப்பட்டிருந்ததை எனது தேடலின் போது காண முடிந்தது. தேடலை விரிவாக்கினேன்.

பெரியதொரு பூர்வீக வரலாறே எனக்குத் தென்பட்டது.

கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம், அவர்களின் கலைகலாச்சாரம், இலக்கியம், பண்பாடு என அது வியாபித்துச் சென்றது. "ஊர்" எனும் சுமேரிய மொழிச் சொல் ஒளி உமிழ்ந்து வழிகாட்டிச் செல்ல அதனூடே நடை பயின்று கண்ட முடிவுகளில் ஒன்றே இந்த மொழி ஆய்வு.

1974 - 1979 வரை பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழியைச் சிறப்புப் பாடமாகப் படித்த போது எனது ஆசான்களான கலாநிதி. ச.

ஆய்வுகளின்
.....

தனஞ்செயராச சிங்கம், கலாநிதி. க. கைலாசபதி, கலாநிதி ஆ. சதாசிவம், கலாநிதி ஆ. கந்தையா, கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம் ஆகியோரிடம் "ஊர்" எனும் சொல்லின் பூர்வீகம் பற்றிக் கலந்துரையாடினேன்.

கலாநிதி ச. தனஞ்செயராசசிங்கம், கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் ஆகிய இருவரையும் தவிர மற்றவர்கள் இதனை மனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஊரின் பூர்வீகம் தமிழ் மொழியின் பூர்வீகமாக எனக்கு பட்டது.

கலாநிதி. ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் தமிழ் மொழியின் பூர்வீகம் பற்றி என்னிடம் கூறும் போது, "நான் எகிப்து நாட்டிற்கு மொழி ஆய்விற்காகச் சென்ற போது எனக்கு தமிழ் மொழியின் பூர்வீகம் சுமேரியம் எனப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கருத்தினை நான் இங்கு வந்து கூறமுடியாதிருந்ததற்கு பல காரணங்கள் சூழ இருந்து என்னைத் தடுத்தன. அதனால் இக் கருத்தினை என்னுள்ளேயே வைத்துக் கொண்டேன்". என்றதும் எனக்கு மேலும் உற்சாகம் பிறந்தது.

நான் தமிழ் முதுமானிப் பட்டப் படிப்பினைத் தொடர ஆ. சதாசிவம் அவர்களை கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் எனக்கு வழிகாட்டியாக நியமித்தது. ஆனால் முதுமானிப் படிப்பை என்னால் தொடர முடியாது போகவே இடையில் நிறுத்திவிட்டேன். "ஊர்" பற்றிய ஆய்வினை என்னால் நிறுத்த முடியவில்லை. "ஊர்" என்பது திராவிட மொழிச் சொல் அல்ல. இது உலகின் முதல் நாகரிகப்படுகையான பூப்பிரட்டைஸ், ரைக்கிறிஸ் நதிப்படுகைகளுக்கிடையே பட்ட பகுதியிலே வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்விடமே "ஊர்" என அழைக்கப்பட்டது (இன்றைய ஈரான், ஈராக்) என்ற ஆதார பூர்வமான பல உண்மைகள் வெளிப்பட அவைகளைத் தொகுத்து கட்டுரைகளாக எழுதி வைத்துக் கொண்டேன். தமிழ் நாட்டிலே கோவை செம்மொழி மாநாடு நடைபெற்ற போது, தினகரன் வார மஞ்சரி ஆசிரிய பீடத்தை சேர்ந்த அருள் சத்தியநாதன்

அவர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு எழுதிய கட்டுரைகள் தினகரன் வார மஞ்சரியில் "உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாடு" எனும் தலைப்பில் 27.06.2010ல் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கினார். 14 வாரங்கள் இக்கட்டுரைத் தொடர் பிரசுரமாகியது.

நான் நண்பர் அருள் சத்தியநாதன் அவர்களைச் சந்தித்த போது அவரது கட்டுரைகள் பற்றி சிலாகித்துக் கூறியதோடு இது போன்ற கட்டுரைத் தொடர் ஒன்று என்னிடமும் உண்டு என்ற விடயத்தைக் கூறி அவைகளை உங்கள் பார்வைக்கு அனுப்பி வைக்கின்றேன் என்றதும். "அனுப்புங்கள் வாசித்துத் தகுதியுடையதாயின் தினகரனில் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்றதும் அனுப்பி வைத்தேன்.

அவர் இரண்டொரு வாரங்களின் பின் என்னைச் சந்தித்து கட்டுரைகளை பிரசுரத்திற்காக வாசகி சிவகுமாரிடம் ஒப்படைத்துள்ளேன். பிரசுமாகும் என்றார். பதினான்கு வாரங்கள் தொடராக தினகரனில் (07.11.2010ல் இருந்து) "தமிழ் மொழியின் பூர்வீக வரலாறும் செம்மொழி அந்தஸ்த்தும்" எனும் தலைப்பில் பிரசுரமானது.

அதனை வாசித்த மொழியியலாளர்கள், சாதாரண வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் என ஏகப்பட்டோர் என்னிடம் நேரடியாவும் தொலைபேசி மூலமும், கடிதம் மூலமும் அற்புதமான தகவல்கள் பலவற்றை அறிய முடிந்ததாக கூறி உச்சாகப் படுத்தினர்.

இதனால் சந்தோசப் பட்ட நான் கட்டுரைகளை இன்னும் கனதியாக்கி வேறு சில அங்கங்களையும் சேர்த்து நூலாக்கி உங்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளேன்.

நன்றி
உங்களின்

மணிப்புலவர்
மருதூர் ஏ. மஜீத்

உஜாத்துகைப்பட்டியல்

1. மத்திய கிழக்கில் இருந்து மட்டக்களப்பு வரை மணிப்புலவர் மருதூர்-ஏ-மஜீத்
2. எண் வரலாறு
ம.றுப கரீம்
3. நேபில்ஸ் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைத் தலைவர் கட்டுரை
4. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பேராசிரியர் எஸ். செல்வநாயகம்)
5. நபிமார்களின் வரலாறு பாகம் 1 பாகம் 2 அப்துல் றஹீம்
6. தமிழக வரலாறும் மக்கள் பண்பாடும்
டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை
7. அஸீசம் தமிழும் - நஹ்யா
8. சேது முதல் சிந்து வரை - M.K.E. மௌலானா
9. அளிகம்பைக்குறவர்கள் - கட்டுரை
(மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத் (தினகரன் வாரமஞ்சரி - 08.08.2010)
10. மங்கை ஜுலை இதழ் 91.
11. A.R.M. முகம்மது ஹனிபா - சொற்பிறப்பியல்
12. ஜோன் நோபல் வைல் பீல்ட் - கட்டுரை டெய்லி நியூஸ் (11.10.2007)
13. ஒப்பிலக்கணம் - கால்வெல்ட்
14. தமிழ்க்கலைகழஞ்சியம்
15. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோ அடிகள்
16. தமிழும் அயலும் - சி. சிவசேகரன்
17. தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம்

18. தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு - டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி
19. வள்ளல் சீதக் காதியின் வாழ்வும் காலமும் - கட்டுரை
20. குமரன் பத்திரிகை கட்டுரை - திரு முருகப்பா
21. தினமணிக்கதிர் - பத்திரிகை கட்டுரை
22. Summer Institute for Linguistics (SIL) Ethnologue - Surve (1999)
23. "சுமேரியர்களே தமிழர்கள்" சொல்லேருழவர் ம.உ. அந்தனிசில்
24. Studies in proto indo meditation culture Vol 1 Pro kiro
25. பிரபஞ்சம் முதல் பூமி வரை - ஏ.எல். ஷிஹாரு
26. மனிதன் எப்படித் தோன்றினான் - பி. ஆயிஷா லெமு
27. ஆய்வு மாலை - இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கய கழக வெளியீடு
பேராசிரியர் எம். சாய்பு மரைக்கார், முனைவர் ந. மு. நதர்சா,
முனைவர் மு.இ. அகமது மரைக்கார் 2011

அங்கம் 1

**பிரபஞ்சம், உலகம்,
மனிதன், மொழி**
தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

1. பிரபஞ்சம் (Universe)

நாம் அடிக்கடி 'பிரபஞ்சம்' பிரபஞ்சம்' எனக் கூறிக்கொள்ளும் அளவிற்கு பிரபஞ்சம் (Universe) அப்படியொன்றும் சிறியதொரு விடயமல்ல.

எமது கற்பனைக்கே எட்டாத ஒரு விடயமாக இந்தப் பிரபஞ்சம் அமைந்துள்ளது.

பிரபஞ்சம் பற்றிய விஞ்ஞானத் தகவல்களை ஆழமாகப் பார்த்தோமேயானால் ஆறு மாதங்கள் அப்படியே அசையாது இருந்து விடுவோம். அதாவது இயக்கமே இருக்காது. இறைவன் மட்டுமே தெரிவான். அல்லது.

அவனது சக்தி வியாபித்து எமைச் சூழ்ந்து இறைவனே தெரியாத ஒரு நிலை ஏற்படும்.

இந்தப் பிரபஞ்சம் பற்றி விஞ்ஞானிகள் இப்படிக் கூறுகிறார்கள்.

அனைத்து வெள்ளூடுத் தொகுதிகளையும் (Galaxies) வெள்ளூடுத் தொகுதிகளுக்கிடையிலான வெளிகளையும் (Inter Galactical Space) உள்ளடக்கிய எல்லை நிர்ணயிக்க முடியாததும்,

விரிவடைந்து செல்வதுமான மிகப் பெரியதொரு தொகுதியே பிரபஞ்சம் என அழைக்கப்படுகிறது. இப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றி சில கொள்கைகள் விஞ்ஞானிகளால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. மாறாநிலைக் கொள்கை (Steady State Theory)
2. பெரும் வெடிப்புக் கொள்கை (Big Bank Theory)
3. ஊசல் ஆட்டப் பிரபஞ்சக் கொள்கை (Oscillating Universe Theory)

என்பனவே அவைகளாகும்

இப்பிரபஞ்சத்தில் பல பால்வெளிகள் (Milky Way) இருப்பதாகவும் இப்படிப்பட்ட பால் வெளிகளில் ஒரு பால் வெளியில்தான் எமது ஞாயிற்றுத் தொகுதி அமைந்துள்ளது.

எமது ஞாயிற்றுத் தொகுதி அமைந்துள்ள பால் வெளியின் விட்டம் (100000) ஒரு இலட்சம் ஒளியாண்டுகள் எனவும் கூறியுள்ளார்கள். (ஒளி ஒரு வினாடிக்கு 85000 கிலோ மீற்றர் பிரயாணஞ் செய்யும்)

ஒளி ஒரு நிமிடத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் பிரயாணம் பண்ணும் எனக் கணக்கிட்டு அதனை அறுபது நிமிடத்தால் பெருக்கி அதனை 24 மணித்தியாலங்களால் பெருக்கிவரும் தொகையை ஒரு வாரத்திற்கு எனப் பார்ப்பதற்கு ஏழால் பெருக்கி வருவதனை ஒரு மாதத்திற்குப் பார்க்க நான்கால் பெருக்கி பின் பன்னிரெண்டால் பெருக்கி அதனை ஒரு இலட்சத்தால் பெருக்க வரும் தொகையே எமது ஞாயிற்றுத் தொகுதி அமைந்துள்ள பால் வெளியின் விட்டமாகும்.

இந்தப் பால்வெளி மையத்தில் இருந்து 30000 ஒளியாண்டுகள் தொலைவில் எமது ஞாயிற்றுத் தொகுதி அமைந்துள்ளது. இந்த ஞாயிற்றுத் தொகுதியில் உள்ள ஞாயிற்றுக்கும் இந்தத்தொகுதியைச்

சேர்ந்த எமது உலகத்திற்கும் இடைத் தூரம் 152.6 மில்லியன் கிலோ மீற்றர்களாகும்.

எமது உலகம் அமைந்துள்ள பால்வெளியில் எமது உலகத்தின் இருப்பு என்பது 100 அடி விட்டம் கொண்ட ஒரு வெள்ளைப் பேப்பரில் நாம் எழுதும் பேனையால் ஒரு புள்ளி இட்டால் அந்தப் புள்ளியிலும் பல மடங்கு சிறியதே எமது பூமி எனலாம்.

(ஆதாரம் : பிரபஞ்சம் முதல் பூமிவரை ஏ.எல். ஷஹாரா 2002ம் ஆண்டு)

இனி எமது பூமி பற்றிச் சிறிது எடுத்து நோக்குவோம்.

குர்ஆன், பைபிள் போன்ற மத நூல்கள் உலகம் மனிதம் மொழி என்பவற்றின் தோற்றம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

அல்குர்ஆன்

1. உங்களுக்கு ஏழு வானங்களையும் நாமே படைத்தோம்.
2. அதில் பிரகாசிக்கும் விளக்கினையும் நாமே படைத்தோம்
3. ஆரம்பத்தில் ஒன்றாக இருந்த வானங்களையும் பூமியையும் நாமே பிரித்து அமைத்தோம்.
4. உயிருள்ள ஒவ்வொன்றையும் நீரில் இருந்து உற்பத்தி செய்தோம்.
5. உலகின் முதல் மனிதனைப்படைத்து அவருக்கு இப்பூமியில் உள்ள பொருட்களினதும் ஜீவராசிகளினதும் பெயர்களைக் கற்பித்து பேச வைத்தோம்.
6. மனிதரை நாம் அருவருக்கத்தக்க விந்தில் இருந்து உற்பத்தி செய்தோம்
7. மனிதனை தெறித்தால் சத்தம் வரக்கூடிய மண்ணில் இருந்து படைத்தோம்.

(ஆதாரம் : அல்குர்ஆன் 21:30, 16:4, 4:1)

பைபிள்

இறைவன் உலகை ஆறு நாட்களில் படைத்து ஏழாம்நாள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டான்.

இதனை விஞ்ஞானிகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர். ஞாயிற்றுத் தொகுதியில் இருந்து எமது பூமி தனித்து இயங்கத் தொடங்கியது 500 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் எனலாம்.

தனித்து இயங்க ஆரம்பித்த எமது உலகத்தில் உயிர்களின் உற்பத்தி 40முதல் 80 இலட்சம் ஆண்டுகளாகும்.

நாம் வாழும் இப்பூமியில் 40 முதல் 80 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் 'சீன்பன்சி' குரங்கிலிருந்து அறிவு வளர்ச்சி கொண்ட ஒரு புதிய மனித இனம் தோன்றியது.

இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணின் எலும்புக் கூடு 1974ம் ஆண்டு எதியோப்பியாவில் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டது. இப்பெண்ணை 'லூசி' என விஞ்ஞானிகள் பெயரிட்டழைத்தனர்.

'லூசி' யின் காலத்திற்குப் பின்னர் வாழ்ந்த அதாவது 50 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கும் 15 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்து மண்டையோடுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இம்மண்டையோட்டு மனிதர்களை 'ஹோமோஹெபிலிஸ்' எனப் பெயரிட்டழைத்தனர் விஞ்ஞானிகள்.

இதற்கு பிந்திய காலமான 15 இலட்சம் முதல் 5 இலட்சம்வரையான கால மனிதரே ஜாவா, பீக்கிங் மனிதர்கள்.

ஹாயிக், ஹோமோசேபியன் என்பன அடுத்த தலைமுறையினரின் பெயராகும்.

5 இலட்சத்திற்கும் 2 ½ இலட்சத்திற்கும் இடைப்பட்டது இவர்களது

காலமாகும். இதற்கு அடுத்த தலைமுறையினரே 'மிட்டோ கொன்றியா'. இவர்கள் கொஞ்சம் முன்னேற்றமடைந்த மனிதர்கள்.

காலம் 2 ½ இலட்சத்திற்கும் 1 இலட்சத்திற்கும் இடைப்பட்டதாகும்.

இதன் பின்னர் 'நிஹண்டர்ஹல்' மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் கபில நிறமுடையவர்கள்.

இதன் பின் தோன்றியவர்கள் 'குறோ' மக்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

கடைசிப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளே விவசாயக் காலமாகும்.

பசு வணக்கம் , ஆலய வணக்கம், நாக வணக்கம் போன்றவற்றிற்கு இச் சூழல் உதவியாக இருந்துள்ளது.

கடவுள் நம்பிக்கையும் மதங்களும் இவ்வாறுதான் தோன்றின.

இன்னுமொரு கருத்து மனித இனம் ஆபிரிக்கா கண்டத்தின் கிழக்கு, மற்றும் இருண்ட பகுதிகளில் ஒன்றில் தோன்றி பெருகி உலகம் முழுவதும் பரவியதாக கூறுகின்றது.

அடுத்த ஐயாயிரம் ஆண்டுகளில் மொழிகளும் எழுத்துக்களும் தோன்றின.

இவ்வாறு விரிந்து பரந்து செல்லும் செய்திகளை மனம் விரும்பியும் விரும்பாமலும் உள்வாங்கிக் கொண்டு இனி மொழி பற்றிய வரலாறுகளை எடுத்து நோக்குவோம்.

மொழிவரலாறு

மொழியியலாளர்கள் மொழி பற்றிய கருத்தினை பின்வருமாறு பகுத்துக் கூறுகின்றனர்.

1. கடவுள் வகுத்த மொழிக் கொள்கை (Devine Theory)
2. இயற்கை வகுத்த மொழிக் கொள்கை (Nature Theory)

3. ஒப்பந்தக் கொள்கை (Contract theory)
4. பவ்வு, வவ்வு கொள்கை (Bow, and Wow Theory)
5. டிங் டொங் கொள்கை (Ding and Dong Theory)
6. பூ, பூ கொள்கை (Pooh, Pooh theory)
7. யோ, ஹி, ஹோ கொள்கை (Yo, he, ho theory)
8. இசைக் கொள்கை (Musical Theory)
9. சைக்கினைக் கொள்கை (Gesture Theory)
10. டா, டா கொள்கை (Ta Ta Theory)
11. ஒட்டுக் கொள்கை (Compound Theory)
12. விலங்கொலிக் கொள்கை (Animal Cried Theory)
13. சுட்டொலிக் கொள்கை (Dlitic theory)

(ஆதாரம்: சொற் பிறப்பியல் ஏ.ஆர்.எம். ஹனிபா: பக்கம் 284: ஆண்டு 2009)

இந்தப் பதின்மூன்று கொள்கைகளுள்ளும் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும், மதக் கருத்துக்களும் உள்வாங்கப் பட்டுள்ளன என்று கூறலாம்.

இதனை இப்படியும் கூறியுள்ளார்கள்.

இயற்கையைச் சார்ந்திருந்த மக்கள் சமூகங்களாக ஒன்றுகூடி வாழத் தலைப்பட்ட போது தங்களின் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்திக் கொள்ள

1. கண்சாடை
2. முகக் குறி
3. சைகை
4. நடிப்பு
5. உடலசைவு என்பவற்றாலும்

அல்லது

1. உணர்வொலி
2. ஒப்பொலி

3. குறியொலி
4. வாய்ச்செய்கை ஒலி
5. குழவி வளர்ப்பொலி
6. சுட்டொலி முதலிய ஆறுவகை ஒலிகளாலும்;
இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் கருத்துக்களைப்
பரிமாறினர். (இது நாடோடிகளாக மந்தை மேய்த்த போது)

பின் பயிர்த்தொழில் செய்யத் தலைப்பட்ட போது அதாவது ஓரிடத்தில் தரித்து வாழத் தலைப்பட்ட போது

1. அசைநிலை (Monosyllabic stage)
2. புணர் ஒட்டு நிலை (Compounding Stage)
3. பகு சொல்நிலை (Terminational Stage)
4. ஒட்டு நிலை (Agglutinative stage)
5. பிரியாநிலை (in flexional Stage)
6. தொகுதி நிலை (Synthetic Stage)
7. பல் தொகுதிநிலை (Poly Synthetic Stage)
8. பிரிநிலை (Analytical Stage)

போன்ற எட்டு வகை நிலைகளாலும் மொழியை பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டனர் எனலாம்.

(ஆதாரம்: சொற்பிறப்பியல் ஏ.ஆர்.எம். ஹனிபா ஆண்டு :2009)

அங்கம் 2

மொழிகளின் சுருக்க வரலாறு

முன் அத்தியாயத்தில் கூறியவாறு வளர்ச்சியடைந்த மொழி நாகரிகம், பண்பாடு பாரம்பரியம்; கலாச்சார; எழுச்சி உணர்ச்சிகள் கருத்துக்கள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக அல்லது கருவியாக பயன்பட்டது.

உலகில் ஏழாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. 15ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன், உலகின் மொத்த சனத்தொகை 50 இலட்சம் முதல் 1 கோடி வரை இருந்த போது, அவர்களிடையே 12 ஆயிரம் மொழிகள் பேசப்பட்டன என்பது மொழியியலாளர்களின் முடிவாகும்.

(ஆதாரம் ஜோன் நோபல் வைல் பீல்ட் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை டெயிலி நியூஸ் 11.10.2007)

இம் மொழிகளுள் மிகப் பழமைவாய்ந்த மொழிகளாக

- 1) எபிரேயம்
- 2) வல்காத்து (Valgate)
- 3) ஷிட்டா
- 4) அரமைக் (Aramaic)
- 5) சால்ட்டியம்
- 6) பழைய கிரேக்கம் என்பவற்றை கூற முடியும்.

உலகில் பேசப்படும் ஏழாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மொழிகளிலே மூவாயிரம் மொழிகள் மட்டுமே எழுத்து வடிவமும், இலக்கிய இலக்கணமும் உள்ள மொழிகளாகும்.

இவற்றில் 200 மொழிகள் 10 இலட்சத்துக்கு குறையாத மக்கள் கூட்டத்தினரால் பேசப்படுகின்றன.

இதனை வேறொரு வகையாக கூறுவதாயின் முதலில் சீன மொழியையும், அடுத்து முறையே இங்கிலிஸ், இந்தி, உருது உள்ளிட்ட ஹிந்துஸ்தான், ஸ்பானிஸ், போர்த்துக்கீஸ், ஐப்பான், ஜேர்மன், பிரஞ்சு போன்ற மொழிகளையும் அதிக மக்கள் பேசுகின்றனர் எனலாம்.

இதில் சீன மொழியை 70 கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களும், இங்கிலிஸ் மொழியை 40 கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களும், பிரஞ்சு மொழியை 5.6 கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களும் பேசுகின்றனர் என புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இங்கிலிஸ் மொழியை கற்காத நாடே இல்லை எனலாம்.

இ.தே போல அரபு மொழியை முஸ்லிம் நாடுகள் அனைத்திலும் கற்கும் வாய்ப்பினைக் கொண்டதாகவும், முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக வாழும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மத மொழியாக ஒவ்வொரு முஸ்லிம் பிள்ளையும் கற்கும் மொழியாகவும் கருத முடியும்.

இதே வேளை இந்தியாவில் 845 வகையான மொழிகளும், பாகிஸ்தானில் 32 வகையான மொழிகளும், ஆபிரிக்காக்க் கண்டத்தில் 1000 மொழிகளும், அமெரிக்காவில் 56வகையான மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. சீனாவில் 100 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. சோவியத் நாட்டில் 56 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன.

இங்கிலீஸ் மொழியை நாற்பது கோடி மக்களும், இந்தி, ரஸ்யன், ஸ்பானிஸ், ஜேர்மன், ஐப்பான், அரபி, வங்காளி, போர்த்துக்கீஸ், மலாய், பிரான்ஸ், இத்தாலி ஆகிய மொழிகள் ஐந்து கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்கள் பேசப்படும் மொழிகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. இந்தியாவில் இந்தி மொழி முதலாம் இடத்திலும்; இரண்டாவது இடத்தை தெலுங்கு மொழியும்; மூன்றாவது இடமே தமிழ் மொழிக்கு கிடைத்திருக்கின்றது.

200 மொழிகளை பத்து இலட்சத்திற்குக் குறைவான மக்களே பேசுகிறார்கள்.

அண்மைக் கால தகவல் ஒன்று இவ்வாறு கூறுகின்றது.

1. சைனீஸ் 337 மில்லியன் மக்களாலும்
2. ஸ்பானிஸ் 332 மில்லியன் மக்களாலும்
3. இங்கிலிஸ் 322 மில்லியன் மக்களாலும்
4. பங்காளி 189 மில்லியன் மக்களாலும்
5. ஹிந்து 182 மில்லியன் மக்களாலும்
6. அரபிக் 174 மில்லியன் மக்களாலும்
7. போர்த்துக்கீஸ் 170 மில்லியன் மக்களாலும்
8. ரஸ்யன் 170 மில்லியன் மக்களாலும்
9. ஜப்பான் 125 மில்லியன் மக்களாலும்
10. ஜேர்மன் 98 மில்லியன் மக்களாலும்
11. பிரான்ஸ் 79 மில்லியன் மக்களாலும் பேசப்படுகின்றன.

ஆதாரம் US summer Institute for Linguistics (SIL) Ethnologue surv (1999)

இ.தே போல் உலக மொழிகளிலே குறைந்த சொற்களைக் கொண்ட மொழி 'டாகி' என்ற மொழிதான். கயானாநாட்டின் ஒருசில பகுதிகளில் இம்மொழி பேசப்படுகின்றது. இம்மொழியில் 340 சொற்கள்தான் உண்டு.

மேற்கூறப்பட்ட மொழிகளிலே கணனி போன்ற அறிவியல், தொழில் நுட்பமும், காலத் தேவைகளுக்கு ஈடு கொடுத்து நிற்கக் கூடியதுமான மொழிகளே நீண்டு நிலைத்து வாழும் எனக் கூற முடியும்.

மற்ற அனைத்து மொழிகளும் அழிந்து ஒழிவது வரலாறு கண்ட உண்மையாகும்.

இங்கிலீஸ் மொழியில் ஏழு இலட்சத்துத் தொண்ணூறாயிரம் வார்த்தைகள் உண்டு. (790000) இவற்றில் நாற்பத்து ஒன்பதாயிரம் (49000) சொற்கள் பொதுப் பண்பாட்டு வார்த்தைகள். (300000) மூன்று இலட்சம் வார்த்தைகள் தொழில்நுட்ப வார்த்தைகள்.

அரபி மொழியில் வாளுக்கும், ஓட்டகத்திற்கும் ஏராளமான வார்த்தைகள் உண்டு.

இப்படிப்பட்டமொழிகள் தொன்மையானதெனக் கருதப்படுவதோடு, வாழும் தன்மையுள்ளதாகவும் கருதப்படுகின்றன.

இம்மொழிகளின் இன்னுமொரு தன்மை என்னவெனில் தேவையேற்படின் வேறு மொழிச் சொற்களையும் தன்னுள் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் தன்மையாகும்.

யுனஸ்கோ ஆய்வின்படி உலகில் சில மொழிகள் அழிந்து விட்டன. அதாவது செட்டிடே, எஸ்ருக்கன் ஆகிய மொழிகள் வழக்கிழந்து இல்லாமல் போய் விட்டன.

சுமேரியன், ஒல்லாந்து, அரமைக் ஆகிய மொழிகள் வேறு மொழிகளாக உருமாறித் தங்களை அழித்துக் கொண்டுள்ளன.

சில மொழிகள் அழிவடையும் நிலையில் உள்ளது. அவற்றுள் தமிழும் ஒன்று. என்று கூறுகின்றது யுனஸ்கோ ஆய்வு.

மொழிகளின் அழிவோடு அம்மொழிகளில் உள்ள கலை, கலாசாரம் என்பனவும் அழிந்து விடும் என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள்.

மொழி மனிதனின் கண்களுக்குச் சமமானது. மனிதனை அழிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களின் தாய் மொழியை சிறுகச் சிறுக அழித்தால் போதும் என்கிறார் அறிஞர் பெர்னாட்ஷா.

மேலும் உலகில் பேசப்படும் மொழிகளைப் பின்வருமாறு குடும்பங்களாக வகுத்து நோக்க முடியும்.

- 1) செமித்திய ஹமிட்டே மொழிக் குடும்பம்
- 2) இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம்
- 3) மலாய போலீசியன் மொழிக் குடும்பம்
- 4) துரோனிய மொழிக் குடும்பம்
- 5) பாண்டு மொழிக் குடும்பம்

- 6) சீன - திபேத்திய மொழிக் குடும்பம்
- 7) ஆசிய மொழிக் குடும்பம்
- 8) திராவிட மொழிக் குடும்பம்

இக்குடும்பங்களுள் மிக மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டதே திராவிட மொழிக் குடும்பம் எனலாம்.

இத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்துள் தெலுங்கு, கன்னடம், தொண்டி குறாக் அல்லது ஓரான் துளு குவி அல்லது கோந், கோயா பிராகுப் மால்டோ கெர்டது படாக் கொலமி இருளா குறவத் பார்ஜி கொண்டா அல்லது கூய், கதபா நாய்ச்சி பெங்கோரா கோட்டா ஒல்லாரி தோடா என 25 மொழிகள் அடங்கும்.

கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற ஆசியக் கழகத்தில் 1786இல் வில்லியம் ஜே(ல)ம்ஸ் என்பவர் தமிழையும், மலையாளத்தையும் இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி குடும்பம் என அறிவித்தார்.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தில் இருந்து 1816இல் வில்லிக் என்பவரும் அவரைத் தொடர்ந்து 1856இல் கால்ட்வெல்ட் ஐயரும் தமிழையும் மலையாளத்தையும் தலைமை மொழிகளாக்கி திராவிடக் குடும்பம் ஆக்கினர்.

அரபு மொழி; ஆபிரிக்க மொழிகள், எபிரேய் மொழி, பின்ஸிய மொழி, தமிழ், மலையாளம்; சுமேரியன்; போன்ற மொழிகள் செமிட்டிக் மொழிக் குடும்பத்தை சார்ந்தது.

உலகில் பேசப்படும் இம் மொழிகளில் சில நாளடைவில் வளர்ச்சியடைகின்றன. சில நாளடைவில் தேய்ந்து மாய்ந்து போகின்றன.

இவ்வாறு தேய்வதற்கும்; வளர்வதற்கும், அழிவதற்கும் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அக்காரணங்களை பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்க முடியும்.

1. கலிபோர்னியாவில் பேசப்படும் ஒரு மொழி போமோ (Pomo) என அழைக்கப்படுகிறது. இம்மொழியை ஐம்பது பேர் மட்டுமே பேசுகிறார்கள். அதனால் இந்த நூற்றாண்டிற்குள்ளேயே இம்மொழி உலகை விட்டும் மறையும் வாய்ப்புண்டு.
2. 250 மொழிகள் தலா 10 இலட்சம் மக்களாலேயே பேசப்படுகின்றன.
3. 21ஆம் நூற்றாண்டிற்குள் 3000 மொழிகள் அழிந்து விடும்
4. இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள் இருபது மொழிகள் உலக அரங்கில் இருந்து விடைபெற்றுவிடும்.
5. அமேசன் நதிக்கு அருகாமையில் வசிப்பவர்களின் 'ஹிக்ஸ்கறயானா" (Hixkarayana) எனும் மொழியும் அழிவடையும் நிலையில் உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மொழியினை 300 பேர் மட்டுமே பேசுகிறார்கள்.
6. அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள பென்றிக் தீவில் (Bentic Island) உள்ள "கயார்டில்ட்" (Kayardild) என்ற மொழிக்கும் எதிர்காலம் இல்லை. என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படி இந்த மொழி அழிவதற்கு இந்த மொழியின் இலக்கணச் சிக்கல் ஒரு காரணமாக உள்ளது என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள். உதாரணமாக காலம் காட்டுவது வினைச்சொல். ஆனால் இம் மொழியின் பெயர்ச் சொற்களும் காலம் காட்ட மாற்றப் படுவதும் இம் மொழியின் அழிவிற்குக் காரணமாக உள்ளது (இலக்கணச்சிக்கல்)

பன்னிரண்டு மொழிகள் உலகளாவிய பிரபலம் பெற்ற மொழிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன அவையாவன. அரபு, இங்கிலீஸ், பிரஞ்சு, ரஸ்யன், ஸ்பெயின், சீனம், ஜேர்மன், இத்தாலி, கிரேக்கம், ஸ்பானிஸ், போர்த்துக்கீஸ், ஐப்பான். என்பனவாகும் உலகில் பேசப்படும் 7000 மொழிகளுள் ஆறு மொழிகளே உலகளாவிய; மொழி பெயர்ப்பிற்குரிய (பரிவர்த்தனைக்குரிய) மொழிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆறு மொழிகளுமே ஐ.நா. சபையிலும் வேறு உலக நாடுகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்படும் மொழிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அம்மொழிகளாவன.

1. அரப்
2. இங்கிலீஸ்
3. பிரஞ்
4. ரஸ்யன்
5. ஸ்பெயின்
6. சீனம்

இந்த ஆறு மொழிகளுள்ளும் தமிழ் இடம்பெறவில்லை.

இதே வேளை பன்னிரெண்டு உலகளாவிய மொழிகளிலும் தமிழ் மொழி இல்லை. இவற்றிற்குப் பல காரணங்கள் உள. அவற்றுள் முக்கியமானதாக அதிகமக்கள் பேசாமை ஒரு காரணமாகவும்,

இரண்டாவது அதிகமான மக்கள் இதனை படிப்பதற்கு விரும்புவதில்லை.

மூன்றாவது இம்மொழியில் எழுத்துக்கள் அதிகம் என்ற காரணத்தையும் கூற முடியும். உலக மொழிகளின் எழுத்துக்களை அவதானித்தால் இது தெட்டத் தெளிவாக விளங்கும்.

தமிழ் எழுத்து	247
சீனம்	216
பாரசீகம்	31
ஸ்பாநியம்	27
இங்கிலிஸ்	26
இத்தாலி	22
துருக்கி	28
பிரஞ்சு	26
கிரேக்கம்	24

சமஸ்கிருதம்	48
அரபி	28
ஜேர்மன்	26
இலத்தீன்	27
ரஸ்யன்	33
ஐப்பான்	22

இந்த அட்டவணையை அவதானித்தால் தமிழும், சீனமும் எழுத்துக் கூடிய மொழிகளாக தெரிகின்றன.

சீன மொழியில் எழுத்துக்கள் கூட இருப்பது அம்மொழிக்கு வளமே தவிர வளமற்ற தன்மையல்ல.

சீன மொழியில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொல். அதனால் மொழிவளமடைகிறது.

ஒரு காலத்தில் இவ்வாறான ஒரு நிலைமை தமிழுக்கும் இருந்தது. உதாரணமாக நீ, போ,பை,கை,வை,மை,தை,தீ, போன்ற சொற்களை கூறலாம். ஆனால் இன்று தமிழுக்குள் இந்த நிலைமை இல்லை. அதனால் அதிக எழுத்துக்கள் தமிழுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கின்றன.

அதனால்தான் எழுத்துக் குறைப்பு தமிழ் மொழிக்கு அவசியமாகின்றது எனலாம். இதேவேளை எல்லா மொழிகளிலும் உயிரெழுத்துக்கள் ஐந்தேதான் (Vowels) அதாவது உயிர்ச்சத்தம் ஐந்துதான். ஆனால் தமிழில் உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரெண்டாக உள்ளன. அரபு மொழியில் உயிர் எழுத்து என்று எதுவும் கிடையாது. எனவே உயிரெழுத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது எனலாம். உலகளாவிய மொழிகளோடு சேர்வதற்கும் நீண்டு நிலைத்து உயிர் வாழ்வதற்கும் இவ்வாறு ஏராளமான சீர்திருத்தத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் தமிழ்மொழி உள்ளது என்பதனை எடுத்துக் கூறுவதோடு, அடுத்தடுத்து வரும் தலைப்புக்களில் இவைபற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

அங்கம் 3

தமிழ் மொழியின் பூர்வீக வரலாறு

தமிழ் மொழியை நாம் “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த மொழி” என அழைப்பது வழக்கமாகும்.

இவ்வழக்கு கருத்தற்றதென்றோ அல்லது மனம் எழுந்தவாரியாக நம் முன்னோர் அழைத்ததாகவோ கூறமுடியாது. காரண காரியத்தோடுதான் அழைத்துள்ளார்கள் எனலாம். இது தமிழ் மொழியின் தொன்மையைக் குறிக்கப் பயன்பட்ட ஒரு தொடராகும்.

இதே வேளை நாம் சங்கத் தமிழ் சங்கத் தமிழ் என்று கதைக்கின்றோமே இது கூட கருத்தில்லாத ஒரு தொடர் அல்ல. ஆழமான கருத்துள்ள ஒரு சொற்றொடரேயாகும் 'சங்கம்' என்ற சொல் நாம் நினைப்பது போன்று ஒரு அமைப்பைக் குறிக்கும் சொல் அல்ல. இது காலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

அதாவது கோடி கோடி ஆண்டுகள் என்பதைக் குறிக்கவே சங்கம் என்ற சொல் பயன்பட்டுள்ளது எனலாம்.

உதாரணமாக

ஒன்று	1
பத்து	10
நூறு	100
ஆயிரம்	1000
பத்தாயிரம்	10000
இலட்சம்	100000
பத்து இலட்சம்	1000000
கோடி	10000000
பத்துக் கோடி	100000000
நூறு கோடி	1000000000

இதற்கு மேல் சங்கம் என்றும், விந்தம் என்றும், பதுமம் என்றும், நாடு என்றும், சமுத்திரம் என்றும், வெள்ளம் என்றும் பெயரிட்டு பல பெயரெண்களை அழைத்தனர்.

சங்கத்தின்பன்மடங்கு கொண்டது விந்தம் என்றும், விந்தத்தின் பன்மடங்கு கொண்டது குமுதம் என்றும், குமுதத்தின் பன்மடங்கு கொண்டது பதுமம் என்றும், பதுமத்தின் பன்மடங்கு கொண்டது நாடு என்றும், நாட்டின் பன்மடங்கு கொண்டது சமுத்திரம் என்றும்; சமுத்திரத்தின் பன்மடங்கு கொண்டது வெள்ளம் என்றும் அழைத்துள்ளனர் இதனை வேறு ஒருவகையாகக் கூறுவதாயின் 'சங்கம்' என்பது பதினைந்து தானத்தைக் கொண்டது எனலாம். (ஆதாரம் மத்திய கிழக்கில் இருந்து மட்டக்களப்பு வரை மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத், ஆண்டு : 1995.

2. எண்வரலாறு : ம. றும் கரீம். ஆண்டு : 1971)

எனவே சங்கம் என்ற சொல் கோடான கோடி ஆண்டுகளைக் கொண்டது என்பதே இதன் பொருளாகும்.

தமிழ் மொழி மிக மிகப் பழமையான மொழி என்பதைக் குறிக்கவே 'சங்கம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்களேதவிர நாம் நினைப்பது போன்று ஓர் அமைப்பினைக் குறிக்க இது பயன்படவில்லை எனலாம்.

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்தார்கள் என்ற கருத்து மிகமிகப் பிற்பட்ட காலத்ததே.

இதனை இவ்வாறும் கூறலாம். கிறிஸ்துவுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் தமிழ் வளர்ச்சியடைய சங்கம் உண்டாக்கி முதல், இடை, கடை என வகுத்து செயல் பட்டுள்ளார்கள் எனலாம்.

முதற் சங்கம் சங்க காலம் என்றும், இடைச்சங்கம் சங்கமருவிய காலம் என்றும், கடைச் சங்கம் பல்லவர் காலம் என்றும், இதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தை நாயக்கர் காலம் என்றும் ஐரோப்பியர் காலம் என்றும், தற்காலம் என்றும் வகுத்துக் கொண்டனர்.

சங்ககாலத்தை கி.மு. மூன்று நூற்றாண்டுகள் தொடக்கம் கி.பி. மூன்று நூற்றாண்டுகளை உடையதாகவும், சங்கம் மருவிய காலத்தை கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள காலமாகவும், இதற்குப் பிற்பட்டகாலத்தையும் இவ்வாறே வகுத்துக் கொண்டனர்.

இதனை வேறு ஒரு வகையாக கூறுவதாயின் உலகின் முதல் மனிதன் ஆதமும், அவரது மனைவி அவ்வாஷம் பேசிய மொழி தமிழ்தான் எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது.

இதனை இவ்வாறும் கூறமுடியும். முதல் மனிதன் ஆதம் பேசிய மொழி உலகின் முதல் நாகரிகமாகிய எதியோப்பிய நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்த மக்கள் பேசிய மொழியின் மூல மொழியே ஆதம் பேசிய மொழியாகும்.

'ஆதி' என்ற சொல்லின் ஒரு வடிவமே 'ஆதம்' என்பதாகும்

ஆதி ; ஆதம் ஆகியுள்ளது அல்லது ஆதம் - ஆதியாகியுள்ளது எனலாம்.

ஆதி மனிதனைக் குறிக்கவே ஆதம் என்ற சொல் பயன்பட்டுள்ளது. ஆதத்தின் மனைவி ஹவ்வா என்ற சொல் கூட இதனை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது எனலாம்.

ஹவ்வா அவ்வா 'ஹ' வடஎழுத்து இதனை 'அ' என்றும் எழுதலாம்.

அவ்வா அவ்வை என்றாகும்.

அவ்வை என்பது முதாட்டி, பாட்டி, முதியவள் என்பது பொருளாகும்.

தொடர் மதங்களில் ஒன்றான கிறிஸ்துமதம் ஹவ்வாவை 'ஈவ்' என்றே அழைக்கின்றது. ஈவ் என்றால் தமிழில் மிச்சம் என்பது பொருள். ஆதத்தின் மிச்சமே ஹவ்வா எனப் பொருள்படும்.

ஆதி மனிதன் ஆதத்தில் இருந்து எடுத்துப் படைக்கப்பட்டவரே அவ்வா என்றே குர்ஆனும் கூறுகின்றன. அல்லது ஈவ் அதாவது முதாட்டி எனும் பொருள் கொள்ளலாம்.

எனவே எப்படிப்பார்த்தாலும் ஆதம் அவ்வா அல்லது ஆதம் ஈவ் என்ற சொற்கள் தமிழாக இருப்பதால் அவர்கள் பேசிய மொழியும் தமிழாகவே இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள் வாழ்ந்தகாலம் சரியாகக் கூற முடியாவிட்டாலும் கி.மு. 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருக்கலாம்.

இவர்களது பத்தாவது தலைமுறையினரே நு. நபியாவர்களும் அவரதுபிற சந்ததியினருமாவர். நு. நபியவர்களின் பத்தாவது தலைமுறையே இப்றாகிம் நபி. இவர் “ஊர்” என்ற இடத்தில் தோன்றி ஆட்சி செய்தார்.

இவர் பேசிய மொழி சுமேரிய மொழியே. இம்மொழியே. உலகில் முதல் நாகரிகமொழி இம்மொழியில்தான், முதலில் ஒலி எழுத்தாக உருவானது. இந்த சுமேரிய மொழியே ஆதித் தமிழாக இருந்தது எனலாம்.

ஆதித் தமிழுக்கும் சுமேரிய மொழிக்குமிடையே நெருக்கமான தொடர்பு இருப்பதை மொழி ஆய்வாளர்கள் மறுக்க முடியாதுள்ளனர்.

இப்றாஹிம் நபியவர்கள் பிறந்த இடம் ஊர். இது யூப்பிரட்டீஸ், டைக்கிரீஸ் ஆகிய இரண்டு நதிகளுக்கிடையே பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

“ஊர்” என்ற சொல் சுமேரிய மொழிச் சொல்லே.

சுமேரியர்கள் உலகின் எங்கெங்கெல்லாம் போய் குடியேறினார்களோ அங்கெல்லாம் ஊர் இருக்கும்

உதாரணமாக ஆப்கானிஸ்தானில் ஜோப்பூர், காசிப்பூரினையும் , இந்தியாவில் மைசூர், பெங்களூர், திருவிடை மருதூர், சீதல்பூர்

என்பதனையும் துருக்கியில் ஷோக்பூரினையும், கம்போடியாவில் ஹங்கூரினையும் ரஸ்யாவில் பைலூரினையும், மலேசியாவில் சிலாங்கூரினையும், செய்ப்பூரினையும், கோலாலப்பூரினையும், பாகிஸ்தானில் லாகூர், பஹவல்பூர் என்பவற்றையும் இலங்கையில் நல்லூர், மருதூர், முதூர், ஏறாவூர், தோப்பூர் என்பவற்றினையும் வங்காள தேசத்தில் நிஜாப்பூர், டினாஜ்பூர், என்பவற்றினை குறிப்பிடலாம்.

இந்தியாவில் திருநெல்வேலிக்கு பக்கத்தில் உள்ள ஆதிச்ச நல்லூரும் இவ்வாறானதொரு குடியேற்றமே என்பதற்கு ஆதிச்ச நல்லூர் என்ற பெயரே நல்லதொரு உதாரணம் எனலாம். ஆதிபூர் - ஆதி நல்லூர் ஆகியிருக்கலாம்.

இந்த ஊர் எனும் சொல் இன்றும் தமிழ் மொழிக்குள் அதே பொருளைக் குறிக்கப் பயன்படுவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு மொழியின் பெயர்ச் சொற்களாக அம்மொழியின் தொழிற் சொற்கள் விளங்குகின்றன. இந்த வகையில் எடுத்து நோக்கினாலும் சுமேரிய மொழியின் தொழிற் சொற்களும் இன்றைய தமிழ் மொழியின் தொழிற் சொற்களும் ஒன்றாக இருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

எனவேதான் இரண்டு மொழியும் ஒரே மொழி, அல்லது ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த மொழிகள் எனக் கூற முடியும். உதாரணமாக உழவன், மேய்ப்பான், கொல்லன், கொத்தன், வணிகன், நெசவாளி, மீனவன் போன்ற தொழிற் சொற்கள் இரண்டு மொழிகளிலும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன.

இதே போல ஈத்தம்பழம், பனைமரம் ஆகிய சொற்களும் ஒன்றாகவே இரண்டு மொழிகளிலும் உள்ளன.

எனவேதான் தமிழ் மொழியும்; செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியே எனக் கூற முடியும்.

பாரசீக மொழி; உருதுமொழி, அரபுமொழி போன்ற மொழிகளின் மூலமொழி சுமேரிய மொழியே எனலாம். அதாவது செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியே எனலாம்

மேலும் இன்று வழக்கிலேயுள்ள தமிழ் மொழியிலே இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாரசீகச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்குப் ஜாக்கீர், சர்க்கார், ஜமீன், ஜமீந்தார், கெஜம், கிஸ்மிஸ் பழம், குமாஸ்தா; குங்குமம், குஸ்தி, லுங்கி நவ்றோஜ் (ஓர் இராகம்) பஜார், பந்தோபஸ்து, பீங்கான், பரங்கி, பிராது, ரஸ்தா, தமாசா, தம்பூரா, தர்பார், தயாரிப்பு, வாபஸ், கோன், புரியாணி, பந்தர், (சாமந்தர், சமாந்தர், - அரசன்) கந்தூரி, சிப்பந்தி, சுமார், துப்பாக்கி முலாம், ஜெமக்காளம், சால்வை, சராசரி, கீஷா, சீனி, தராசு, தயார் என்ற சொற்களை கூற முடியும்.

(ஆதாரம் நேபிள்ஸ் பல்கலைக்கழக பாரசீக மொழித்துறைத் தலைவரின் கட்டுரை)

இ. தே போல 892 அரபுச் சொற்களும் தமிழ்மொழியிலே காணப்படுகின்றன. இதனைச் சென்னைத்தமிழ் அகராதியும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. உதாரணத்திற்குப் பின்வரும் சொற்களை கூறமுடியும். சாத்தான், தகவல், வசூல், கடதாஸ், அமானம், அய்ன், கசாப்புக்கடை, கப்பல், அமுல், கறார், பந்தர், அவா, குந்து, சந்தூக்கு, தரு, தகர்க்க, அலம், உம்மா, அக்கா, காக்கா, ஆம், இல்லை, தராசு, அல் (பெண்குறி) பெத்தா, டப்ளா, ஹால்.

இதே போல 967 உர்துச் சொற்கள் தமிழிலே காணப்படுகின்றன. இதனையும் சென்னை தமிழ் அகராதி ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக பதில், பாலம், மகசூல், கிராக்கி, இராசி, அத்தர், அண்டா, கூஜா, உஷார், ஜாக்கிரதை, பவே, சபாஷ், பேஷ், மச்சான், மச்சி, அச்சாறு, கைது, தண்டல், நாரிசா, அணா, அசல், அபினி, அலாதி, ஆசாமி, இராஜினாமா, இராட்டினம், இறாத்தல், லங்கோடு, சினம், ருஜு, ஊதா, கச்சேரி, கெடுபிடி கப்பி, கம்பி, கைலி, காப்பிரி, காலி, குத்தகை, சந்தா, சப்ரம், சராசரி, சாமான் போன்ற சொற்களைக் கூறமுடியும்.

இ.தே போல ஹவா (அவா) ஹரம் (அறம்) தின் (டின்) கத்தி என்பவற்றையும் வினைச்சொற்களாக மல் (மல்லு சண்டை) யூகம் (யூகம்) லபக் (லபக் கென்றுபிடி) என்பவற்றையும்

தனித்துவமான சொற்களாக அல்லாஹ், அரபு, அமல், ஆலிம், உம்மத், தெளஹீத், சக்றாத், மையத், ஜனாசா, வலீமா, கபுறு, ஹறாம், ஹலால், காபீர், குத்பா, சுன்னத், திக்று, துஆ, பயான், மஹர், மிம்பர், முஅத்தின், மீசான், முசீபத், ஸகாத், றகுல், வாஹிட், நோன்பு போன்ற சொற்களையும் கூறமுடியும்.

மேற் கூறப்பட்ட அரபு, உருது பாரசீக சொற்கள் உருக்குலையாது இன்றும் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்திலும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் பேசப்படுகின்றன. (ஆதாரம்: ஆய்வு மாலை- பேராசிரியர் சாய்வு மரைக்கார், முனைவர்.ஹ.மு. நதர்சா, முனைவர். மு.இ. அகமது மரைக்காயர் - ஆண்டு 2011)

மேலும் ஆதம் நபியும், அவரது மனைவி அவ்வாவும் ஜெருசலத்தில் இருந்து நாற்பது தடவைகள் சரன் தீவுக்கு (இலங்கைக்கு) வந்து போனதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

(ஆதாரம் : நபிமார்கள் வரலாறு பாகம் 1- அப்துல் ரஹீம்)

இ.தே வேளை 'சேஸ்' என்பவர் தனது ஹிப்ப்டஸ் சொற் பொழிவுகளிலே (1887)ல் கி.மு.4000 ஆண்டுகளுக்குமுன்பே சுமேரியர்கட்கும், தென்னிந்திய திராவிடர்களுக்கும்மிடையே வியாபாரத் தொடர்புகள் இருந்தது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (தமிழர் வேறு, திராவிடர் வேறு என்பதனை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.)

மேலும் அவர் கூறும் போது சுமேரிய மன்னரின் தலைநகரான 'ஊர்' என்ற இடத்தில் சந்திரபகவானுக்கு கோயில் கட்டப்பட்டிருந்ததாகவும் அக்கோயிலின் கதவுகள் தேக்கு மரத்தால் செய்யப்பட்டிருந்ததாகவும். அத் தேக்குமரம் கேரளத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதாகவும் கூறியுள்ளார்.

மேலும் அவர் அக்காலகட்டத்தில் இந்தியாவும், இலங்கையும் ஒன்றாக இருந்ததாகவும் கூறியுள்ளார். இ.து இவ்வாறு இருக்க

இலங்கையில் இருந்து மத்திய கிழக்கிற்கு தேக்குமரம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாகவும் சில தகவல்கள் கூறுகின்றன.

(ஆதாரம் : தமிழ் இலக்கிய வரலாறு; நபிமார்கள் வரலாறு; பாகம் I II அப்துல் றஹீம் தமிழக வரலாறும் மக்கள் பண்பாடும் டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை)

மேலும் இந்தியாவின் ஆதிச்சநல்லூரிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராச்சியிலே மனித எலும்புக் கூடுகள் உரல்கள் மெருகிடப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் இரும்பினாலான சில கருவிகள், பொன்னினாலும் வெண்கலத்தினாலுமான அணிகலன்கள். சிறுவேல்கள் அடங்கிய தாழிகள் என்பன கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன.

இவற்றைப் போன்ற புதை பொருட்கள் சைபீரியாவில் 'எண் கோமி' எனும் இடத்திலும், காஷா, ஜெரார் எனும் இடங்களிலும் பலஸ்தீனத்திலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இரும்பினால் ஆன பொருட்கள் ஆதிச்ச நல்லூரில் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.

இதில் இருந்து நாம் ஒன்றை உணர முடிகின்றது. அதாவது சுமேரிய எகிப்திய சிந்து வெளி போன்ற நாகரிகங்களின் பிந்திய தொடரே ஆதிச்ச நல்லூர்க் குடியேற்றம் என்பதாகும். எதுவித காரணம் கொண்டும் ஆதிச்ச நல்லூர் குடியேற்றம் முந்தியதாக இருக்கமுடியாதல்லவா?

இக்கருத்து பிராங்க்போட், டாக்டர் ஹால், பேராசிரியர் சீனிவாச ஐயர் போன்றோரின் கருத்தான 'இந்தியாவில் இருந்தே மத்தியகிழக்கிற்கு நாகரிகம் சென்றது' என்ற கருத்தினைச் செயலற்றுப் போகச் செய்து விடுகிறது. அதாவது ஆதிச்ச நல்லூரில் இரும்பின் உபயோகம் இருந்தது என்று கண்டு பிடித்ததின் பின் இந்தியாவில் இருந்து மத்திய கிழக்கிற்கு நாகரிகம் சென்றது என்ற கருத்துச் செயலற்றுப் போய்விட்டது எனலாம்.

மேலும் கோண்வாணாக் கண்டம் பற்றிய செய்திகளோடு பின்வரும் செய்தியினையும் சேர்த்து நோக்க முடியும். அதாவது கோண்வாணா எனும் கண்டத்திலே ஆபிரிக்கா, தென்னமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, இலங்கை உள்ளிட்ட இந்தியா, ஆசியா எல்லாமே ஒரு கண்டமாக

இருந்ததாகப் புவியியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஐப்பான், இந்தோனேசியா, மலேசியா, சுமாத்ரா போன்ற இன்றைய நாடுகளும் இந்தக் கோண்வாணாக் கண்டத்துடனேயே இணைந்திருந்தன. இக்காலகட்டத்தில் ஆதமுடைய பிற்சந்ததியினராகிய சுமேரியர்களும், கோண்வாணாக்கண்டத்தில் குடியேறி வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய விடயமல்ல. இவர்கள் பேசிய சுமேரிய மொழி (இன்றைய தமிழின் மூலமொழி) இக்கண்டமெங்கும் பரவி ஆட்சி செய்ததுஎனலாம். இதற்கு ஆதாரமாக இன்னுமொரு விடயத்தையும் இங்கு கூறமுடியும். பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களின் ஆய்விலே ஐப்பான் மொழியில் 500க்கு மேற்பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள் கலந்திருப்பதாகக் கூறியதோடு மேலும் இது பற்றி ஆராய்ந்தால் இன்னும் தமிழ் சொற்களின் தொகை கூடலாம் எனவும் கூறியுள்ளார்.

மேலும் அத்துல் றஹீம் அவர்கள் எழுதிய 'நபிமார்களின் வரலாறு' நூலில் நூ. நபியர்களின் பிற்சந்ததியினர் பதினெட்டுப் பாஷைகள் பேசக் கூடியவர்களாக விருத்தியடைந்தார்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்பதினெட்டு மொழிகளுக்கும் மூல மொழி (தாய்) சுமேரிய மொழியே. அதாவது இப்பதினெட்டு மொழிகளும் செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளே.

இதனை வேறு ஒருவகையாகக் கூறுவதாயின் சுமேரிய மொழி யூப்பிரட்டீஸ் ரைக்கிளீஸ் நதிக்கரையில் பிறந்து வளர்ந்து ஆட்சி செய்து பின் அங்கிருந்து நைல் நதிக்கரைக்கு வந்து நைல் நதிக்கரை நாகரிகத்தை தோற்றுவித்துப் பின் அங்கிருந்து சிந்து நதிக்கரைக்கு வந்து சிந்து நதிக்கரையில் ஹரப்பா, மொஹஞ்சதாரோ நாகரிகத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்து அங்கிருந்து ஆதிச்ச நல்லூருக்கு வந்துள்ளது எனலாம்.

மேலும் இதற்கு ஆதாரமாக பின்வரும் விடயங்களையும் கூறமுடியும்.

சுமேரியர்கள் தலைவியை உம்மு, உம்மா என்றழைத்தனர்.

இந்தியதேச இந்துகள் பெண்தெய்வத்தை, தலைவியை 'உமா' 'அம்மா' என்றழைத்தனர்.

மேலும் பலூஸிஸ்தானில் வாழும் பிராஹிலி மொழிக்கும் இன்று இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பேசப்படும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே நெருக்கமான தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன.

ஆசியா மைனரைச் சேர்ந்தவர்களையும் அவர்களது கல் வெட்டுகளையும் “த்ரிம்ளை” (Trimmlai) எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சொல்லின் ஒலி 'திரம்பளம், தமிழம், தமிழ் என ஆகியுள்ளதாக ஊகிக்கமுடியும்.

ஆசியா மைனரைச் சேர்ந்தவர்களும் மத்திய கிழக்குவாசிகளும் ஒரே இனத்தவரே என்ற கருத்தும் உண்டு.

எனவே அன்றைய ஆசிய மைனர்களின் மொழி தமிழாக இருந்திருக்கலாம்.

மேலும் பிற்காலத்தில் தென் இந்தியாவிற்கு வந்த மத்திய கிழக்கு வாசிகள் தமிழை 'அறவம்' என அழைத்ததாக திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூலாசிரியர் கோல்வெல்ட் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் 'அறவம்' என்ற சொல் தமிழைக் குறிக்க ஏன் பயன்படுத்தினார்கள் என்பது பற்றி தன்னால் நிச்சயமாக எதுவும் கூற முடியாதுள்ளது என்றும் 'கோல்வெல்ட்' குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும் டாக்டர் குண்டட் என்பவரின் கருத்தையும் தனது நூலில் கோல்ட் வெல்ட் குறிப்பிட மறக்கவில்லை.

அரபுத் தமிழ் நூல்களை (அரபு லிபியையும், தமிழ் ஒலியையும் கொண்ட நூல்களை) 'அறவிய்யா' என்று அழைப்பதும் இங்கு கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஆதாரம் : அஸீஸும் தமிழும் - நஹ்யா)

அரபு என்ற சொல் அறவிய்யா, அறவன் என்று மருவியிருக்கலாம்.

மேலும் கி.மு. 2ம் 3ம் நூற்றாண்டுகளில் எழுத்தெனக் கருதப்படும் சில பிராமியக் கல்வெட்டுக்கள் தமிழ் மொழியில் இருக்கக் காண்கின்றோம். ஆனால் அந்தத் தமிழ் இக்கால வேலையாட்கள்

பேசும் இங்கிலீஸ் போல் பிராகிரதச் சொற்கள் நிரம்பிக் காணப்படுகின்றன.

இதனை வேற்று மொழியினர் பேசிய தமிழ் எனக் கொள்ளலாம் என தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் சமணநூல்கள் ஆதிகாலத்தில் பதினெட்டுவகையான எழுத்து வடிவங்கள் இருந்ததாகக் கூறுகின்றன. இஃது எமக்கு நூ.நபியவர்களின் சந்ததியினர் பதினெட்டுபாசைகள் பேசக் கூடியவர்களாகவிருந்தார்கள் என்ற கருத்தினை ஞாபகமுட்டுகின்றன எனலாம்.

இஃதே வேளை இந்தப் பதினெட்டு எழுத்து வடிவங்களுள் 'பம்பி' எனப்படும் பிராமியும், தாமிலியும் அடங்கும் எனவும் அந்தச் சமண நூல்கள் கூறுகின்றன. இஃதே வேளை இந்தப் பிராமிய வரி வடிவம் இந்தியாவில் உள்ள எல்லா எழுத்துவரி வடிவங்களுக்கும் 'தாய்' எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது.

தமிழுக்கும், பிராமிய வரி வடிவத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பதை பன்னீர்ச்செல்வம் போன்றோரின் சங்ககால கல் வெட்டு ஆய்வுகள் நிரூபிக்கின்றன. த.நா.சுப்ரமணியத்தின் கருத்துப்படி பிராமிய வரி வடிவம் தமிழ் மொழியை எழுதுவதற்கென்றே அமைக்கப்பட்டுள்ளது என விளக்கம் கூறுகின்றார்.

மேலும் சிந்து வெளி நாகரிகப் பகுதிகளான ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ எழுத்துக்கள் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டு அடுத்த வரி தொடராக வலமிருந்து இடமாகச் செல்லும் வழக்கமுடையதாக இருந்துள்ளது.

சுமேரியர்கள் உலகிலேயே முதன் முதல் எழுதக் கற்றுக் கொண்டவர்கள்.

இவர்கள் வலமிருந்து இடமாக எழுதினார்கள். வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்ட சுமேரிய எழுத்துக்கள் சில வசதிகள் கருதி சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் போது வலமிருந்து இடமாகவும், அதன் தொடர் அடுத்த வரியில் இடமிருந்து வலமாகவும் எழுதப்பட்டது எனலாம். பின் இது வேறு சில வசதிகள் கருதி வலமிருந்து இடமாகவும் இடமிருந்து வலமாகவும் தொடர் அற்று எழுதப்பட்டது எனலாம். அதாவது தனித்தனியே பிரித்து எழுதப்பட்டது எனலாம். இன்றைய தமிழ் இடமிருந்து வலமாக எழுதப் படுவதற்கும் அரபு வலமிருந்து இடமாக எழுதப் படுவதற்கும் இவைகளே காரணங்கள் எனலாம்.

திரு.வி. கனகசபாபதிப்பிள்ளை, தமிழர்கள் சீனநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்கின்றார். பண்டிதர் சவயரும் வேறு சிலரும் மொசுப்பட டோமியா, கால்டியா, ஆகிய மேலை, ஆசியநாடுகள் என்கிறார்கள்.

இதிலிருந்து நாம் ஒன்றை ஊகிக்கலாம். அதாவது தமிழைப் பேசினாலும் திராவிடர் வேறு தமிழர்கள் வேறு என்பதாகும்.

இன்று தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வாழ்கின்ற தமிழ் பேசும் மக்களில் அதிமானோர் மத்திய கிழக்கு வாசிகளின் வம்சாவழியினரே. இவர்களும் திராவிடர்களும் இனத்தால் வித்தியாசப் பட்டவர்களே. ஆதித்திராவிடர்கள் இன்றும் திராவிட மொழிக்குடும்ப மொழிகளான தெலுங்கு கன்னடம், துளு, குடகு, தோத் (Toda) கோத் (Kota) படக் (Badaga) கோலமி (Kolami) பர்ஜி (Bargi) நாயகி (Naika) கோர்தி (Gondi) கூட (Kul) குவி (Kuvi) கோண்டா (Konlba) மால்டா (Malta) ஓரோவன் (Orovan) கட்பா (Gadba) குருக் (Kuruku) மொழிகளையே பேசுகின்றனர்.

இலங்கையில் தென்கிழக்கில் வாழும் அளிகம்பைக் குறவர்கள், தங்களைக் குறவர்கள் என்று அழைப்பதை விரும்பாமல் தங்களை 'திராவிடர்கள்' என அழையுங்கள் அல்லது தெலுங்கர் என அழையுங்கள். நாங்கள் தெலுங்கு தேசத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். நாங்கள் தெலுங்கு மொழியையே பேசுகிறோம் நாங்கள் தமிழர்கள் அல்ல என்கிறார்கள்.

(ஆதாரம் : அளிகம்பைக் குறவர்கள் கட்டுரை மணிப்புலவர் - மருதூர் -மஜீத் 08.08.2010 தினகரன்)

(இவர்கள் ஆதித் திராவிடர்கள், தமிழர்களல்ல)

திராவிட இயக்கதலைவர் இராமசாமிப்பெரியார் அவர்கள் ஆதித்திராவிடர், ஆதித்திராவிடர் என ஏன் அடிக்கடி பேசவேண்டும். மேலும் டாக்டர் சில் பெர்ட்கிலேட்டர் போன்றோர் இன்றைய தமிழர்கள் எகிப்தில் இருந்து வந்தவர்கள் எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

இந்திய சரித்திராசிரியர் அரங்கச்சாரியார் ஐரோப்பாவிற்கும் ஆபிரிக்காவிற்கும் நடுவில் உள்ள மத்திய தரைக் கடற்கரைப் பக்கம் வாழ்ந்த மக்களின் இனத்தவர்களே தமிழர்கள் என்று சுறியுள்ளார். (ஆதாரம் : சேது முதல் சிந்துவரை) எம்.கே.ஈ. மௌலானா

சுமேரிய மக்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையே உடல் ஒற்றுமை மொழி ஒற்றுமை என்பன காணப்படுகின்றன எனச் சில ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர்.

சொல்லேருழவர் ம.க. அந்தனிசில் அவர்களும் ஒரு கட்டுரையில் சுமேரியர்கள், தமிழர்கள் என்று கூறியுள்ளார். இ.தே போல நியூசிலாந்தில் வாழும் ஆதிக் குடிகளான மேலோறி மக்களுக்கும் இத்தவைச்சுற்றி இருக்கும் சிறு சிறு குன்றுகளில் வாழும் மக்கள் பேசும் மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும்; பல பொருத்தபாடுகள் உண்டு எனலாம்.

மேலும் சிலப்பதிகார இளங்கோ அடிகள், காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் வாழ்ந்த மக்களை திராவிடர் என்றோ தமிழர் என்றோ அழையாமல் 'பதியெழு ஆரியப் பழங்குடியினர்' எனக் கூறியுள்ளது நோக்கற்பாலது.

மேற்கூறியவற்றில் இருந்தும் தமிழர்கள் அல்லது தமிழ்ப் பேசுபவர்கள் எல்லோரும் திராவிடர்கள் அல்ல எனக் கொள்ள முடியும்.

இதனை மிக மிகப் பிந்திய காலத்தில் உணர்ந்த தி.மு.க. கழகத்தினர் திராவிட கழகம், திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் தமிழ், தமிழர்கள் என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருவதையும் நாம் அவதானிக்க முடிக்கிறதல்லவா?

மேலும் மூப்பரட்டிஸ், ரைக்கிறிஸ் நதிக்கரையில் முதன் முதல் எழுதப்பட்ட எழுத்து ஆப்பெழுத்து என்ற கருத்தும் உண்டு.

வட்டெழுத்துக்கள் எனக் கூறப்படும் பண்டைய தமிழ் எழுத்துக்கள் கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டில் வடமொழி எழுத்துக்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தப் பட்டுத்தான் இன்றைய எழுத்துக்கள் தோன்றின என மொழியியலாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இதன்படி பார்த்தால் இன்றைய தமிழ் எழுத்துக்கள் கி.பி 14ம் நூற்றாண்டுகளோடு ஆரம்பமாகிறது என கொள்ள முடியும். வட்டெழுத்திற்கு முன்பிருந்த ஆப்பெழுத்து வழக்கொழிந்தது 9ஆம் 10ஆம் நூற்றாண்டுகளாக கொள்ள முடியும்.

(ஆதாரம்: தமிழக வரலாறும் மக்கள் பண்பாடும் டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை)

மேலும் இன்று நாம் பார்க்கும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களில் அதிகமானோரின் முதாதையர் மத்திய கிழக்கில் இருந்து வந்தவர்களே எனக் கொள்ளப் பல ஆதாரங்கள் உண்டு. உதாரணமாக அவர்களின் உயரம், முக்கு, நிறம், உணவுக் கலாச்சாரம் என்பவற்றை கூறமுடியும்.

மலைநாட்டில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வசிப்பவர்கள் திராவிடர்கள், தென்னிந்தியாவில் வசிப்பவர்களில் அதிமானவர்கள் திராவிடர்களே.

மகாகவி பாரதியார், திராவிடர் அல்ல ஆரியர். இதே போல கல்கி, தமிழ் சிறுகதையின் தந்தையான வா.வே.சு. ஐயர், எம்.ஜி.ஆர். ஜெயலலிதா போன்றோரும் திராவிடர்கள் அல்லர்.

மாலைதீவில் பேசப்படும் மொழி 'திவேஹி' என அழைக்கப்படுகிறது. இம்மொழியும் வலமிருந்து இடமாகவே எழுதப்படுகிறது.

மேலும் ஹிந்துக்கள் சந்திரனின் தோற்றத்தையும் மறைவையும் கொண்டே மாதத்தைக் கணித்தனர். ஆரம்ப கால சுமேரிய மக்களும்

இவ்வாறே கணித்தனர். பழந்தமிழ் இலக்கியர்களிலே இதுபற்றிய குறிப்புகள் உண்டு.

வட்டெழுத்துக்கு முன்பிருந்த ஆப்பெழுத்து வழக்கொழிந்தது கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டில் என்கிறார் டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை தனது தமிழக வரலாறும் மக்கள் பண்பாடும் எனும் நூலில்.

மேலும் அன்றையத் தமிழர்கள் மத்தியகிழக்கு வாசிகளின் பிற்சந்ததிகள் என்பதற்கு இவர்களின் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் சந்திரக் கணக்கையே கையாள்வது தெரிய வருகின்றது. மத்தியகிழக்கு வாசிகளும் சந்திரனைக் கொண்டே நாட்களை கணக்கிட்டனர்.

இன்றும் முஸ்லிம்களிடம் இந்த வழக்கு உண்டு.

மேலும் 'முருகன்' என்ற கடவுளைக் குறிக்கும் சொல்சூட பாரசீகச் சொல்லே. பாராசீக மொழியில் முருகன் என்றால் சேவல் என்பது பொருளாகும்.

முருகன் என்ற சொல்லின் பாராசீக மொழி வடிவம் 'முர்க்கா' இதன் திரிந்த வடிவமே முருகா'

வங்காள மொழியில் முருகு என்றால் கோழி என்பது பொருள்.

முருகனுக்கும் கோழிக்கும் அதாவது சேவலுக்கும் தொடர்புண்டல்லவா?

முருகனின் கொடி சேவற் கொடியே.

(ஆதாரம் : மங்கை ஜுலை இதழ் 91 கட்டுரை)

மேலும் தமிழ் மொழியை திராவிட மொழி என்றும், தமிழர் திராவிடரே என்றும் திட்டமிட்டே ஆக்கிரமிப்பு செய்தது போல, மத்திய கிழக்கிலே பிறந்த இராமரைம் இந்தியாவில் அயோத்தியில் பிறந்ததாக கூறிக்கொண்டு இனப்பிரச்சினைக்கு கருவாய் நிற்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இராமர் மத்திய கிழக்கிலேயே பிறந்தார் என்பதற்குரிய ஆதாரங்கள் ஏராளம் உண்டு. உதாரணத்திற்காக பின்வரும் சரித்திர சான்றுகளை இங்கு எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

'அபுராம்' என்பதன் திரிபே ஏப்ராம்.

ஏப்ராம் என்பதன் திரிபே ஏப்ரஹாம்.

ஏப்ரஹாம் என்பதன் திரிபே இப்ராஹிம்.

அரபு மொழியில் ஏப்ரஹாம் என்று எழுத முடியாது. ஏ சத்தத்திற்கு பதிலாக இ சத்தமே அங்கு வரும். எனவே ஏப்ரா என்பதனை இப்ரா என்றே எழுத முடியும்.

அபு என்பது ஹீப்து மொழிச் சொல். தந்தை என்பது அதன் பொருளாகும்.

'ஏப்ராஹாமின் தந்தை வழி இராமர்' என்பதை குறிக்கவே அபுராம் என அழைத்துள்ளனர்.

இராமரை சேதுஇராமன் என்று அழைக்கும் வழக்கமும் உண்டு. சேது என்பது சீது என்பதன் திரிபாகும்.

சீது என்பது முதல் மனிதன் ஆதத்தின் இரு புதல்வர்களில் ஒருவரான சீது என்பவரை குறிக்கும் சொல்லாகும்.

இந்த சீது நபி வழி வந்தவரே இராமர். அதானால்தான் இராமரை சீதுராமர் (சேதுராமர்) என அழைத்தனர்.

சுமேரியர்கள் இராமரைக் காற்றுக் கடவுள் (Air God) என அழைத்துள்ளனர்.

இப்ராஹீம் நபியவர்களின் காலம் கி.மு. 1500 எனக் கொள்ள முடியும். இராமரின் ஆட்சிக்காலம் கி.மு. 1600 எனக் கொள்ளலாம்.

இந்த இராமருடைய கதை இந்தியாவில் மட்டுமல்ல ஆசியாக் கண்டம் முழுவதும் பரந்து காணப்படுகிறது.

இந்தியாவில் இராமாயணத்தை வடமொழியில் வால்மீகி முனிவரும், தமிழில் கம்பரும், இந்தியில் துளசிதாஸரும் (அத்தியாதம் இராமாயணம்) மலையாளத்தில் எழுத்தச்சரும் அஸ்ஸாமில் மாதங் கங்குலியும் எழுதியுள்ளனர்.

இதனை வேறு ஒருவகையாகக் கூறுவதாயின் இந்தியாவில் எத்தனை மொழிகளுள்ளனவோ அத்தனை மொழிகளிலும் இராமாயணக் கதையுண்டு எனலாம்.

இதேவேளை வால்மீகியின் காலத்திற்கு முன்னரே இராமர் பற்றிய கதையொன்று 'தஜரத' ஜாதகக் கதையாக இருந்துள்ளது. இது இவ்வாறிருக்க மேற்கு ஆசியாவின் கடந்த கால வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் அப்பகுதியை ஆண்ட மன்னர்தான் இராமர் எனத் தெரிய வருகிறது.

மேற்கு ஆசியாவில் இருந்து புறப்பட்டு பிறகண்டங்களுக்குச் சென்ற இராமர் காலத்து மக்கள் தமது அரசனின் பெருமையை, அல்லது தங்களின் வழிகாட்டியின் (நபியின்) பெருமையை தங்களுடன் கொண்டு சென்றனர் எனக் கூறுகிறார் மக்கள் தொகை ஆய்வு நிபுணர் 'லலித் பாடக்' என்பவர்.

மேற்கு ஆசியாவின் வரலாற்றைக் குறிப்பாக எகிப்து நாட்டு வரலாற்று ஆவணங்களை ஆய்வு செய்ததில் இந்தத் தகவல் கிடைத்ததாக லலித் பாடக் கூறுகின்றார்.

அதாவது தசரதன் தனது தகப்பனார் சுஹுபர்தாரணருக்குப் பிறகு பட்டத்திற்கு வந்தவர் இவர் கி.மு. 1635ல் சிரியாவின் மைதானியன் வம்சத்து அரசனாகவே பட்டம் சூட்டப்பட்டார்.

இவருக்குபின் இராமன் அரசனாகப் பட்டம் சூட்டப்பட்டுள்ளார்.

ஐமதானியர்களின் அரசு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 1455 - 1355 வரையிலான காலப்பகுதியிலாகும்.

இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தங்களை 'ஹரியர்கள்' என அழைத்துக்

கொண்டனர். அதாவது மக்களை ஆட்சி செய்ய இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட இறை தூதர்கள் என்பது இதன் பொருளாகும்.

இந்திய வேதங்களில் 'ஹரிஹரி ஓம் ஹரிஹரி' என்ற வார்த்தைகள் ஹரியர்கள் என்ற வார்த்தையில் இருந்து வந்ததாக இருக்கலாம்.

எகிப்து நாட்டை ஆண்ட பாரோ மன்னன் (கி.மு. 1279 - 1213 வரை) தன்னை இரண்டாவது ராமேஸ் என அழைத்துக் கொண்டான். இதற்குப் பின் வந்த அனைத்து மன்னர்களுமே தங்கள் பட்டத்துடன் 'ராமேஸ்' என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள தவறவில்லை. 'ரா' என்ற எழுத்தை மனித வடிவில் பொறித்து அம்மனிதனின் தலையில் அரைவட்ட வடிவில் சூரியன் பிரகாசிப்பது போன்று வரைந்திருந்தார்கள். இதை அடியொட்டியே இந்தியக் காப்பியங்கள் இராமரை சூரிய வம்சம் எனக் கூறியது.

(ஆதாரம் தினமணிக்கதிர் கட்டுரை)

மேலும் ஜாவா நாட்டிலும் இராமாயணக் கதையுண்டு.

இந்த இராமாயணத்தில் இராவணனை அவன் தந்தை சொரந்தீப் (சரந்தீப் - இலங்கை) என்ற நாட்டிற்கு பிரஷ்டம் செய்ததாகவும் சொரந்தீப் சென்றடைந்த இராவணனை 12 வருடங்கள் துறவு வாழ்க்கை நடத்தினான் என்றும் இக்கால கட்டத்தில் ஆதம் (நபி) அவர்கள் இராவணனின் தந்தையிடம் பரிந்து இராவணனுக்காக பேசியதாகவும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தோனேசியாவிலும் இராமாயணக் கதையுண்டு.

இந்தோனேசியா எனும் போது இன்றைய லாவோ, வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளும் மலேசியா எனும் போது மலாயா, பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளும் அடங்கும்.

(ஆதாரம் : அஸீசும் தமிழும் ஏ.எம். நஹ்யா)

தாய்லாந்து மொழியிலும் இராமாயணக் கதை உண்டு. தாய்லாந்து தேசம் முன்னர் சீயம் என அழைக்கப்பட்டது.

சீன நாட்டிலும் இராமாயணக் கதையுண்டு.

மெக்சிக்கோ நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் இராமர் கதை போன்ற கதையொன்றை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு விழாக் கொண்டாடியிருக்கின்றனர்.

ஆபிரிக்காவின் சஹாரா பாலைவனத்தை சுற்றியுள்ள பூர்வீக குடிகளும் இராமர் கதையை அடிப்படையாக வைத்து விழாக் கொண்டாடியுள்ளனர்.

இவ்வாறு பல ஆதாரங்கள் இராமர் மத்திய கிழக்கில் பிறந்தவர் என்று கூறும் பொழுது இந்தியாவில் பிறந்தார் என்பதை எப்படி ஏற்க முடியும்.

எனவேதான் திட்டமிட்ட ஆக்கிரமிப்பு இங்கும் நடந்துள்ளது எனலாம்.

அங்கம் 4

தமிழ்மொழியும் அதன் செம்மொழி அந்தஸ்தும்

முதலிஞர் ராஜாஜி அவர்களிடம் 'செம்மொழி' என்றால் என்ன என்று கேட்டதும்

'உங்கள் ஊரில் சைக்கிளில் பயணம் செய்வதை போன்றது தாய்மொழி தமிழில் பேசுவது

வெளியூருக்கு ரயிலில் செல்வதை போன்றது இணைப்பு மொழி இந்தியில் பேசுவது.

அயல் நாட்டிற்கு ஆகாய விமானத்தில் செல்வது போன்றது தொடர்பு மொழி இங்கிலிஷில் பேசுவது. இம்முன்றையும் செம்மையாக கற்பதே செம்மொழி' என்றார்.

இதுவொரு வகையான செம்மொழி பற்றிய அணுகுமுறைதான்.

இவ்வாறிருக்க நாம் செம்மொழி பற்றி சற்று ஆழமாக நோக்குவோம்.

செம்மொழி என்றால் என்ன?

உலகளாவிய எந்தவொரு இயக்கமும் செம்மொழி இதுதான் என்றோ, செம்மொழி என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்றோ, எதுவும் உத்தியோக பூர்வமாகக் கூறவும் இல்லை. பட்டியல் படுத்தவும் இல்லை.

UNESCO விலும் இப்படிப்பட்ட விளக்கமான பட்டியலும் கிடையாது. இதே வேளை எந்தவொரு நாட்டிலும் "மொழியே உயிர். எனது உயிர் மொழிக்கு, உடல் மண்ணுக்கு. 'தாயைப் பழித்தாலும்

பொறுத்துக் கொள்வேன். என் தாய்மொழியைப் பழித்தால் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டேன்” போன்ற 'பஞ்' டயலொக் பேசுவதில்லை. தென் இந்தியாவில் மட்டுமே இது அகோர தாண்டவம் எடுத்து ஆடுகிறது எனலாம்.

அரேபியர்கள் தங்கள் மொழியே சிறப்பு மிக்கது என்ற கொள்கையுடையவர்கள்தான், அரபு மொழி தெரியாதவர்களை “அஜுமி” அதாவது பேசத் தெரியாதவன் என்கிறார்கள். ஆனால் வெறியாட்டம் ஆடவில்லை. அரபு மொழியும் சிறப்புமிக்கதொரு மொழிதான்.

தமிழ் நாட்டில் ஏன் இப்படி என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். நான் சொல்ல வேண்டி அவசியமில்லை.

இலங்கையில் நடந்து முடிந்த அத்தனை பிரச்சினைகளுக்கும் முல காரணம் அல்லது ஆரம்பம்; மொழிப் பிரச்சினைதான். இது 'சிறீ' என்ற எழுத்துருவில் ஆரம்பமாகியது. இது தென்னிந்திய அரசியலின் இந்தி எதிர்ப்பின் தழுவலான ஒரு விடயமே.

எது எப்படி இருந்தாலும் உலகிலே சில மொழிகள் முக்கியத்துவம் பெற்ற மொழிகளாக எல்லோர் மத்தியிலும் இடம் பெற்றுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இப்படி சில மொழிகள் பலரது மனங்களிலும் இடம் பிடித்து செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இவைகளை நாம் செம்மொழி அந்தஸ்திற்குரிய காணரங்களாகக் கொள்ள முடியுமா என யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. அவையாவன.

1. தொன்மை
2. தனித்தன்மை
3. பொதுமைப் பண்பு
4. நடுநிலைமை
5. தாய்த் தன்மை
6. பண்பாடும் கலைவெளிப்பாடும்

7. அதிகமானோரின் எழுத்து, பேச்சு மொழியாக இருப்பது
 8. இலக்கியவளம்
 9. உயர் சிந்தனை
 10. கலை இலக்கிய தனித்தன்மை
 11. மொழிக் கோட்பாடு எனச் சுருக்கமான 11 அம்சங்களை கூற முடியும் என மணவை முஸ்தபா அவர்கள் கூறியுள்ளார் இதனை
1. பண்டைய காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை பயன்பாடுள்ள மொழி
 2. வேறெந்த மொழிகளில் இருந்தும் பிரிந்து கிளை மொழியாக இல்லாதிருக்கின்ற மொழி
 3. கூடுதலான மக்கள் பேசும் மொழி
 4. 500 -2000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட மிகவும் பழமை வாய்ந்தது என்று நூல்கள் மூலம் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட வரலாறு கொண்ட மொழி
 5. தலைமுறை தலைமுறையாக அதனைப் பேசுபவர்களால் மதிப்புயர்ந்த பாரம்பரியச் சொத்து எனக் கருதப்படும் ஒரு நூல், அல்லது ஒரு தொகுதி நூல், பண்டைய இலக்கிய அந்தஸ்து அல்லது மத அந்தஸ்து உள்ள நூல்கள் அம்மொழியில் இருக்க வேண்டும்.
 6. இன்னுமொரு மொழி பேசும் மக்களிடம் இருந்து கடன் பெற்றதாக இல்லாமல் தொடக்கம் முதலாக இருந்துவரும் இலக்கிய மரபு அல்லது ஏதாயினும் மொழி மரபு அம்மொழியில் இருக்க வேண்டும் என்று வகைப்படுத்தலாம்

மேற் கூறியவைகளைப் பொது விதிகளாக வைத்துக் கொண்டு சில மொழிகளைப் பகுத்து செம்மொழி அந்தஸ்துக்குரிய மொழிகளாகப் பார்க்கலாமேதவிர உண்மையான செம்மொழி அந்தஸ்தும் செம்மொழிகளும் அல்ல இவைகள் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்படியாகப் பகுத்துப் பார்க்கும் போது இங்கிலீஸ், பிரஞ்சு, கிரேக்கம், ஜேர்மன், ஹீப்று, அரபி, சீனம், ஸ்பானிஷ் போன்ற மொழிகள் தேறுகின்றன.

இ.தே வேளை உலகிலே வழக்கிலே இருந்த சில மொழிகள் அழிந்து விட்டன. இன்னும் சில மொழிகள் அழியக் கூடிய தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட அழியக் கூடிய மொழிகளுள் தமிழையும் ஐ.நா. அறிக்கை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

இன்றைய நிலையில் லத்தீன் மொழியும்; சமஸ்கிருத மொழியும்; இறந்த மொழிகளாகிவிட்டன. இதற்குக் காரணம் என்னவெனில் சமஸ்கிருதமொழி தேவ மொழியாகக் கருதப்பட்டு இதனைப் படிப்பவர்களும் பேசுபவர்களும் சிறு குழுவினராக இருந்தபடியால் பொது மக்கள் இதனைப் படிக்கவில்லை. படிக்கும் வாய்ப்பும் இல்லாமல் போய்விட்டது. பொதுமக்கள் படிக்கவும் பேசவும் இந்தச் சிறுகுழுவினர் விரும்பவும் இல்லை. தேவ மொழி அந்தஸ்துப் போய்விடும் என்பதனால்.

இலத்தீன் மொழிக்கும் இந்நிலையே. ஆதலினால் இந்த இரு மொழிகளும் வழக்கொழிந்து விட்டன.

யூனஸ்கோ (UNESCO) அறிக்கையின் படி இந்நூற்றாண்டு முடிவுக்குள் 200க்கு மேற்பட்ட மொழிகள் வழக்கொழிந்து போகும் என்றும் அவற்றுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்று என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு யூனஸ்கோ அறிக்கை கூறுவதற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக

1. இவற்றைப் பேசுபவர்களும் பயன்படுத்துபவர்களும் எண்ணிக்கையில் மிக மிகக் குறைந்து வருவது.
2. இம்மொழிகளின் இலக்கணங்கள் (விதிகள்) மிகமிக இறுக்கமாகவும் நெகிழ்ச்சியற்றதாகவும், சிக்கலானதாகவும் பகுத்தறிவு சார்ந்த தர்க்கவாதங்களுக்கு ஒவ்வாதிருப்பது.
3. சமகால தொழில்நுட்பங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து வளர்ச்சியடையும் அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமை.
4. வேறுமொழிக் கலப்பில்லாத தூய மொழிவாதம் போன்ற காரணங்களை கூற முடியும்.

மேலும் உலகமெங்கும் 5கோடி மக்கள்தான் தமிழைப் பேசுகின்றனர். தென்னிந்தியாவில் 4கோடிப் பேர் தமிழைப் பேசுகின்றார்கள்.

மீதி ஒரு கோடி தமிழ் பேசும் மக்களும் சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா, தென்கிழக்கு ஆபிரிக்கா, கயானா, பிஜித்தீவுகள், மொறீசியஸ் தீவுகள், மடகாஸ்கர், டிரினிடாட், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் வசிப்பவர்களாகும். (இங்கு கூறப்பட்டுள்ள தகவல் பழைய தகவலாகும்.)

இந்த நாடுகளில் இன்று தமிழை அழிக்கக்கூடிய, அல்லது அழிவடையச் செய்யக் கூடிய நாடாக நாம் தென் இந்தியாவை (தமிழிநாட்டை) இனங் காணமுடியும்.

இதற்கு பல காரணங்களைக் கூறலாம். உதாரணத்திற்காகச் சில.

- i. இங்குள்ள பாடசாலைகள் தமிழைப் படிப்பிப்பதில்லை. தமிழ்ப்பாடசாலைகளும் இங்கு அபூர்வமே.
- ii. தமிழ் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்களை கேவலமாக சினிமாக்களிலும் நாடகங்களிலும் சித்தரித்துக் காட்டுவது. உதாரணமாக ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு அடித்தால் பெற்றோர் அல்லது அந்த ஊர் பிரமுகர் பாடசாலையினுள் சென்று வாத்தியாரை அடித்து பாடசாலையை விட்டே விரட்டுவது போன்ற சினிமா காட்சிகள்.
- iii. தமிழ்ப்படிக்கும் ஆசான்களுக்கும்; தமிழ்ப்படித்து தொழில் தேடிக்கொண்டவர்களுக்கும் சம்பளம் மிக மிகக் குறைவு.
- iv. தமிழ் படித்தவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டிலேயே தொழில்வாய்ப்பில்லை.
- v. வெளிநாடுகளில் தொழில் தேடும் வாய்ப்பும் இம்மொழி படித்தவர்களுக்கு கிடையாது.
- vi. மத்திய அரசு; மாநில அரசு; என்பன தமிழ் மொழிக்கு அந்தஸ்த்துக் கொடுப்பதில்லை.

உதாரணம் நீதிமன்றங்களில் கூட இங்கிலீஸ் மொழியே பிரயோகத்தில் உண்டு. கடைகளில் கூட அங்குள்ள

தொழிலாளர்களால் பேசும் மொழியில் 70சதவிகிதமான சொற்கள் இங்கிலீஸ் சொற்களே. இப்படிப் பேசுவதை அவர்கள் கௌரவமாக நினைக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக : பிடவைக் கடைக்குப் போய் ஒரு சாறியை எடுத்து இது எப்படிப்பட்ட சாறி எனக் கேட்டால் “காஸ்ட்லியான சாறி சார், கோல்டியும் குட், பொறீன் மெட்ரீயலில் தயாரிக்கப்பட்டது என்பார்கள்.

தமிழ்நாடு என்று கூறிக்கொள்ளும் இடத்தில் தமிழ் ஒதுக்கப்படும் விதம் இங்கு அவதானிக்க கூடிய விடயமாகும். உதாரணத்திற்காக.

டீலா நோ டீலா
மிஸ்ரர் அன்ட் மிஸிஸ்
போய்ஸ் அன்ட் கேர்ள்ஸ்
கோமடி டைம்
காமெடி
ஸ்டார் சிங்கர்
ஸ்டார்ட் கமரா அக்ஷன்
டாப் டென் மூவீஸ்
ஹொலிவுட் டைம்
ஸ்டார்ஸ் உங்களுடன்
ஜாக்பொட்
ஒன் பை டு
ஸ்டன்ட்சோ
கோல்டன் மூவிஸ்
ஜஸ்ட் உள்ளே

(இவைகள் தமிழ்நாட்டின் தொலைகாட்சி நிகழ்ச்சிகளின் தலைப்புக்கள்)

இ.தே போல இன்னும் ஒரு உதாரணம் : தொகைக்காட்சி சமையல் நிகழ்ச்சி ஒன்றை எடுத்துக் கொள்ளுவோம்.

சேர்க்க வேண்டிய பொருட்கள்

சில்லி 500 கிராம்

பெப்பர் 10 கிராம்

சோல்ட் 1 கிராம் போன்றவற்றைக் கூறி விட்டு செய்முறை என்று; பெப்பறை கிரைண்டரில் போட்டு அரைத்து எடுத்து சில்லியையும் அவ்வாறு செய்து இரண்டையும் மிக்ஸ் பண்ணி சோல்ட்டை அட் பண்ண வேண்டும். இதற்குப் பெயர்தான் தமிழ் சமையல் நிகழ்ச்சி.

நான் இங்கு குறிப்பிட்டது மிக மிக இலேசான இங்கிலீஸ் சார்ந்தது. இதை விடவும் கஸ்டமான இங்கிலீஸ் கலந்த சொற்பிரயோகமும் உண்டு. அதிலும் நடிகைகள் நடிகர்கள் சம்பந்தப் பட்டுவிட்டால் போதும் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பது எதுவுமே விளங்காது.

பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ் ஒரு பாடமாக இல்லை. ஸ்கூல், காலேஜி, யுனிவர்சிட்டி என்ற சொற்களிலேயே இது விளங்குகிறது அல்லவா? இந்த வகையில் பார்க்கும் போது இலங்கை எவ்வளவோ மேல் எனலாம்.

அதிலும் குறிப்பாக இலங்கையில் தமிழை முஸ்லிம்களே வளர்க்கிறார்கள் என்று கம்மா சொல்லவில்லை. காரண காரியத்தோடுதான் கூறியுள்ளார்கள். அதாவது சிங்களக் கிராமங்களின் மத்தியிலே உள்ள முஸ்லிம் கிராம மக்கள் துணிந்து தமிழையே பேசுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல பிரயாணங்களின் போது பஸ்ஸிலும், புகையிரதங்களிலும் தமிழை துணிந்து பேசுவர்கள் முஸ்லிம்கள்தான்.

இலங்கையில் தமிழ்ப்பாடசாலைகள் உண்டு. முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் போதனா மொழியும் தமிழ் மொழியே.

இ.தே வேளை தமிழைத் தாய்மொழியாகத் கொண்டவர்களுக்கு சாதாரணதரப் பரீட்சையில் தமிழ் மொழி கட்டாய பாடம். உயர்தரப்பரீட்சையிலும் தமிழ் ஒரு பாடமாக உண்டு.

பல்கலைகழகங்களிலும் தமிழை விசேட பாடமாகக் கற்க வாய்ப்புண்டு. எல்லாப் பாடங்களும் தமிழிலேயே நடைபெறுகின்றன. இத்தனைக்கும் மேலாக இலங்கையில் சிங்கள் மொழி வேகமாக வளர்கிறது. ஆனால் இங்கு எந்தச் சிங்கள் மொழி ஆராய்ச்சி மாநாடும் நடைபெறுவதில்லை.

தமிழ் நாடு எனப் பெயர் வைத்துக் கொண்டு தமிழைப் புறக்கணிப்பது வெட்கக் கேடு மட்டுமல்ல. தமிழைச் சாகடிக்க எடுக்கும் முயற்சி என்று கூறாமல் வேறு என்ன வென்று கூறுவது.

vii. தமிழில் சுருக்கமாக சொல்ல வாய்ப்பில்லை.

உதாரணமாக "CONCUBINAGE" எனும் இங்கிலீஸ் சொல்லை தமிழில் சொல்வதானால் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் கலியாணம் முடிக்காமலேயே தம்பதிகளாக வாழும் வாழ்க்கை (இதனை டேட் வைத்தல் என்றும் கூறுவார்கள்) என்று நீட்டிச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

இ.தே போல இங்கிலீஸ் மொழியில் "RADIO ANGLE DIRECTION AND RANGE" என்பதை 'RADAR' எனச் சுருக்கமாக எழுதுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் எழுதுவதை ஒரு சில தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

'மாத சஞ்சிகை' என்பதை 'மாசிகை' என எழுதிய போது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என கூச்சலிட்டார்கள்.

viii. வட்டாரத் தமிழ், மண்வளச் சொற்கள், பேச்சு மொழி எனச் சொல்லிக் கொண்டு இலக்கியங்களில் இவைகளைப் பயன்படுத்துவது.

இந்த வட்டார பேச்சு வழக்குச் சொற்கள், திரிவடைந்த கொச்சையான சொற்கள் இவைகள் தமிழ்ச் சொற்கள் அல்ல. இதுவும் தமிழை அழித்து விடக் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது.

இதுபற்றி அண்மையில் கோவையில் நடைபெற்ற செம்மொழி மாநாட்டிலே ஒரு கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- ix. முத்தமிழ் என்ற நிலை மாறி முத்தமிழோடு அறிவியற்றமிழ், தகவல் பரிவர்த்தனைத் தமிழ்; ஊடகத் தமிழ், உளவியற்றமிழ் என வளர்ச்சியடைய வேண்டும்.
- x. தமிழ் மொழியின் எழுத்து, சொல், பொருள் யாப்பு அணி என எல்லாவற்றிலுமே சீர் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறெல்லாம் நாம் கவனம் செலுத்தினால்தான் தமிழ் மொழி சாவதைத் தடுப்பதோடு (நாம் நினைக்கின்ற) செம்மொழி அந்தஸ்த்தும் கிடைக்கும் எனலாம்.

அங்கம் 5

விழலுக்கீறைந்த நீரான தமிழ்மொழி மாநாடுகள்

முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு என நாம் 1934ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற மாநாட்டைக் கூறலாம்.

இம் மாநாட்டின் நோக்கம் விஞ்ஞானத்தைப் போதிப்பதற்கு இங்கிலீஸ் சொற்களுக்குப் பதிலாக தமிழ் விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்களை உண்டாக்குவது என்பதாகும்.

இம்மாநாட்டின் கருவாக இலங்கையைச் சேர்ந்த விபுலானந்த அடிகளார் இருந்தார். இம்மாநாட்டின் தீர்மானப்படி 1936ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞான சொற்களுக்கான தமிழ்க் கலைச் சொற்கள் உண்டாக்கப்பட்டன.

ஆனால் இது பிரயோகத்தின்போது பிரயோசனமற்றதாக தோல்வியடைந்தது எனலாம். தமிழ் பேசும் எல்லா நாடுகளிலும் இதனை அமுல் படுத்த முடியாமற் போனது தோல்விக்கு மிகப் பிரதான காரணமாகும்.

அத்தோடு உண்டாக்கப்பட்ட விஞ்ஞானத் தமிழாக்க கலைச் சொற்கள் இங்கிலீஸ் மொழிச் சொற்களின் கருத்துப் புலப்பாட்டைக் கொடுக்காது அங்குமிங்கும் நெழியும் சொற்களாகவும்; கேலிக்கிடமான சொற்களாகவும் காணப்பட்டன.

உதாரணமாக விபுலானந்த அடிகளாரே சேக்ஸ்பியரை “செக்சிற்பியர்” என எழுதினார். இப்படித்தான் விஞ்ஞான சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பும் அமைந்தது. உதாரணமாக PIG IRON என்பதை பன்றி இரும்பு என மொழிபெயர்த்தது போல

தமிழிலே விஞ்ஞானம் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான தமிழ்க் கலைச் சொற்களைவிட; விஞ்ஞான; இங்கிலீஸ் சொற்கள் மனத்தில் பதிய இலகுவாக இருப்பதாக மாணவர்களே கூறத் தொடங்கி இங்கிலீஸ் சொற்களையே கற்கலாயினர். இதனாலும் இம்முயற்சி தோல்வியை தழுவினது எனலாம்.

இரண்டாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு 1942ஆம் ஆண்டு மதுரையிலே நடைபெற்றது. இதற்கும் விபுலானந்த அடிகளே காரணமாக இருந்தார்.

மூன்றாவது மாநாடு 1968ஆம் ஆண்டு சென்னையில் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாடு மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

நான்காவது மாநாடு 1970 இல் பரீசில் நடைபெற்றது.

ஐந்தாவது மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் 1973ல் நடைபெற்றது.

இந்த மாநாட்டில் வெளிநாட்டவர்கள் கலந்துகொள்ள வில்லையென்றே கூறலாம். இரண்டொருவரைத் தவிர.

மாநாடு கடைசியில் துப்பாக்கி பிரயோகத்தோடு கலைந்தது. எதுவும் இம்மாநாட்டில் ஆக்கபூர்வமாக நடைபெறவில்லை.

ஆறாவது மாநாடு எம்.ஜி.ஆர் தலைமையில் 1981ம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் சில எழுத்துச் சீர்திருத்தங்கள் நடைபெற்றன.

ஏழாவது மாநாடு மலேசியாவில் கோலாலம்பூரில் 1989ம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

(1989 நவம்பர் 15ம் 16ம், 17ம், 18ம் 19ம் திகதிகளில் நடைபெற்றது)

எட்டாவது மாநாடு 1989ம் ஆண்டு டிசம்பர் 3ம் திகதி மொறிசியஸ் தீவில் நடைபெற்றது.

ஒன்பதாவது மாநாடு 1993ஆம் ஆண்டு தஞ்சையில் ஜெயலலிதா தலைமையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் ஆக்க பூர்வமான சில விடயங்கள் முன் எடுக்கப்பட்டன. அதாவது முத்தமிழோடு அறிவியல் தமிழும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. ஆனால் பின் வந்தவர்கள் அதனைச் சரியான முறையில் அமுல் படுத்தவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட ஒன்பது மாநாடுகளிலும் செலவு செய்யப் பட்ட பணத்தோடு ஒப்பு நோக்கிப் பார்த்தால் மாநாடுகள் வீண் விரயம் என்றே சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

பத்தாவது மாநாடு செம்மொழி மாநாடென கோவையில் கலைஞர் மு. கருணாநிதி தலைமையில் நடைபெற்றது.

நடந்து முடிந்த ஒன்பது தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சி மாநாடுகளையும் விட 10வது கோவை செம்மொழி மாநாடு மிகப் பிரபலமாக பலகோடிகளைச் செலவு செய்து நடைபெற்ற மாநாடு எனலாம்.

இம்மாநாடு இவ்வளவு பிரமாண்டமாக நடைபெறுவதற்கான காரணங்களை ஆழமாக எடுத்து நோக்கினால் பின்வரும் காரணங்கள் முனைப்பாகி நிற்பதைக் காணமுடியும்.

1வது சிந்து வெளிநாகரிகப் பிரச்சினை

இப்பிரச்சினை முற்றுப் பெறாது நீண்டு கொண்டே போவதை நிறுத்தும் முயற்சியே கோவை மாநாடு.

இந்த இடத்தில் சிந்து வெளி நாகரிகத்தை சற்று எடுத்து நோக்குவது அவசியமாகின்றது.

சிந்துவெளி நாகரிகம்

உலகின் யூப்பிரட்டீஸ், ரைக்கிரீஸ் நதிக்கரை நாகரிகம் (இன்றைய ஈரான், ஈராக் நாகரிகம்)

நைல்நதிக்கரை நாகரிகம் (இன்றைய எகிப்திய நாகரிகம்)

ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ எனும் சிந்து வெளி நாகரிகம். (இன்றைய பாகிஸ்தான் நாகரிகம்)

மஞ்சள்வெளி நாகரிகம் (சீன நாகரிகம்) என நான்கு நாகரிகங்களையும் கொள்ள முடியும்.

இப்பொழுது மாயா நாகரிகம் பற்றிய செய்திகள் எமக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன.

நாம் இங்கு ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ நாகரிகமான சிந்து வெளி நாகரிகத்தினை எடுத்து நோக்குவோம்.

இங்கு மக்கள் செங்கல் வீடுகட்டி வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்வீடுகளில் கிணறு, குளியலறை, கழிவு நீர்வடிகால் என்பன இருந்துள்ளன.

இங்கு வெள்ளி உபயோகத்தில் இருந்துள்ளது. ஆனால் இங்கு இரும்பு உபயோகத்தில் இருக்கவில்லை. கற்களால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளன.

சிந்து வெளியில் ஆயுதங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தற்காப்புக் கருவிகள் பயன்பாட்டில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இங்கு மீன் உணவின் பயன்பாடு அதிகமாக இருந்துள்ளது தெரிய வருகின்றது.

இங்கு குதிரை பற்றிய செய்தி எதுவும் தெரியவில்லை.

ஆனால் புலி, யானை பற்றிய தகவல்கள் உண்டு. சிந்து வெளி நாகரிகத்திலே கடவுளர்கள் கொம்புகளுடன் காணப்படுகின்றனர்.

ஆய்வாளர்கள் சிந்துவெளி நாகரிகம் கி.மு. 7000 ஆண்டிற்கு முற்பட்டது எனக் கூறுகின்றனர்.

புரபசர் கிறோ தனது 'Studies in proto indo meditation culture' Vol 1 எனும் நூலில் சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கும் சுமேரிய எகிப்திய நாகரிகங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புகளை விளக்கிச் சொல்லுகிறார். இவர் இந்த நூலில் தமிழர்களுக்கும் சிந்துவெளி நாகரிகத்துக்கும் உள்ள நெருக்கமான தொடர்பை விளக்கியுள்ளார்.

இங்கு நாம் தமிழர் வேறு, திராவிடர் வேறு என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

சிந்துவெளி நாகரிகமும் ஆய்வாளர்களின் அங்கலாய்ப்பும்

பத்தாவது செம்மொழி மாநாட்டின் உண்மையைச் சொல்லப் போனால் தமிழ் மீது பற்றுக் கொண்டோ அல்லது தமிழ் வளர வேண்டும் என்ற அவாக் கொண்டோ இம்மாநாடு நடைபெற்றதாகக் கூற முடியாது. இம்மாநாட்டின் பின்னணியில் பல அரசியல் காரணிகளும் பல சமூகவியல் காரணிகளும் இருந்தன எனலாம்.

அவற்றுள் சிலவற்றை பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறமுடியும்.

1. சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் என பொய்யையும் புரட்டையும் சொல்லி உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஒரு முயற்சி.
2. திராவிடர்கள் என்ற அமைப்பில் ஒன்று சேர்வதில் சில சிக்கல்களுண்டு. தமிழ் மொழியூடாக ஒன்று சேர்வது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் என்பதில் நம்பிக்கை.
3. தமிழ் மொழியைச் செம்மொழி அந்தஸ்துக்கு உயர்த்திய பெருமை என்னையே சாரும் என்று கலைஞர் மு.க. தமிழ் உலகிற்கு அறியச் செய்வது.
4. அரசியல் எதிரிகளை இம்மாநாட்டின் மூலம் தலைதூக்க முடியாதவாறு செய்து விடுதல். அதாவது இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்ற கருத்தைச் செயலிழக்கச் செய்தல்.
5. சமஸ்கிருத மொழியாளர்களின் கொட்டத்தை அடக்குவது

இனி இவை ஒவ்வொன்றையும் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

1. **செம்மொழி மாநாட்டின் நோக்கம். சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் என நிறுவுவது.**

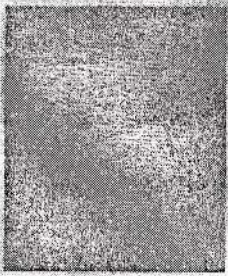
ஆரம்பத்திலேயே சிந்துவெளி நாகரிகத்தை 'இந்து வெளி' நாகரிகம் என அழைக்கத் தலைப்பட்டனர். 'சி' என்பதற்குப் பதிலாக 'இ' எழுத்தினை பயன்படுத்தி இலேசாக மாற்றியமைக்க முயன்றபோது

இதன் பின்விளைவு எமக்குச் சாதகமாக அமையாது எனக் கண்ட திராவிட கழகத்தினர் இதை இலேசாக யாருக்கும் தெரியாமல் கைவிட்டு விட்டனர்.

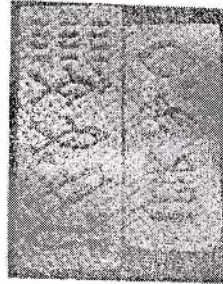
அதாவது “இந்துவெளி நாகரிகம்” என்றால் திராவிடருக்குச் சொந்தமல்லாது அது ஆரியருக்குச் சொந்தமாகிவிடும் என்ற பயம் கைவிடக் காரணமாகியது.

பின் சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடருடைய நாகரிகம் என்று நிறுவ மெல்ல மெல்ல அடியெடுத்து வைக்கத் தொடங்கினர்.

முதலில் “நாட்டிய மங்கையின் சிலை”

நாட்டிய மங்கையின் சிலை

மீள் சித்திரங்கள்

பின் ஆப்பெழுத்து, பின் வட்டெழுத்து, பின் மீள் சித்திரங்கள் என நான்கடி ஏறி முன்றடி சறுக்கும் நிலையில் இருந்து விடுபட ஐரோப்பிய மொழி ஆய்வாளர்களின் உதவியை நாடினர். இவர்கள் நாடிய ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்களுள் முதன்மையானவர் “அங்கோ பர்போலா” என்பவராவார்.

அங்கோபர்போலா ஆரம்பத்தில் சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் இரண்டொரு சின்ன விடயங்களே திராவிடர் நாகரிகம் என்று கூறுவதற்குரியதாக உள்ளது எனக் கூறினார்.

ஆனால் செம்மொழி மாநாட்டின்போது சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடர் நாகரிகமே எனக் கூறி 30இலட்சம் பரிசு. பெற்றுக் கொண்டார். 30 இலட்சம் பரிசு (இலங்கைப் பெறுமானம்) சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமே எனச் சொல்லுமாறு கொடுக்கப்பட்டதே.

இப்படிக் கூறியதால் அவர் இரண்டு விடயங்களைச் சாதித்துக் கொண்டார். ஒன்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, முஸ்லிம்கள் இதற்குச் சொந்தம் கொண்டாட விடக் கூடாது என்பது.

இரண்டாவது யார் எப்படிப் போனாலும் பரவாயில்லை செவ்வியல் தமிழ் விருது முப்பது இலட்சம் பணமல்லவா நோபல் பரிசு மாதிரி கௌரவம் வேறு கிடைக்கிறது என்பது.

அடுத்ததாக சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடர் நாகரிகம் என்று சொன்னவர் “ஜோஜ்ஹாட்” என்பவராகும். இவர் அமெரிக்க மொழியியலாளர்.

இவர்தான் இந்திய அரசை முதல் முதல் தமிழையும், செம்மொழியாகக் கருதவேண்டும். அங்கீகரிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டவர். இவரை நாம் பிழையானவர் என எண்ண முடியாது. தமிழ் மொழி அப்படியான அந்தஸ்துகுரியதே.

இவரை அடுத்து “அலக்சாண்டர், எம்.ஓ, பியான்ஸ்கி போன்றவர்களை கூறமுடியும்.

தஞ்சை மாநாட்டின் பின் 1995க்குப் பின்பே அதாவது 15வருடங்களின் பின்பே செம்மொழி மாநாடு கோவையில் ஆரம்பமாகியது.

செம்மொழி மாநாட்டிற்கு 330 கோடி ரூபா செலவாகியதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

இம்மாநாடு நடத்தக் காரணம் இந்தியாவின் ஆதிக்கம் செலுத்தி வரும் உயர் ஜாதியினரான பிராமணர்கள் மற்றும் சமஸ்கிருதம் கற்றறிந்த மதவாதிகள் தொன்மை வாய்ந்த மொழி தமிழ் அல்ல சமஸ்கிருதமே. இதன் இலக்கியத்தில் இருந்து களவாடப்பட்ட இலக்கியங்களே தமிழ்

இலக்கியங்கள் என உரத்துக் கூறி வந்தனர். இதனை அடக்கவே செம்மொழி மாநாடு என்றாலும் மிகையாகாது.

உண்மையில் சமஸ்கிருதத்தை விடப் பழமையான மொழி தமிழே. ஆனால் இதோடு சேர்த்து சிந்துவெளியைத்திராவிட நாகரிகம் எனக் கூற வைத்தது பிழையான நடவடிக்கை எனலாம். பிராமணர்கள் “பைசாத் தமிழ்” என்று கேலியாகக் கூறி வந்ததை அடக்க முயற்சி எடுத்தது பாராட்டிற்குரியதே. ஆனால் அதற்கு 330 கோடி செலவு செய்தது தேவையற்ற செயலாக அமைகிறது.

தமிழை வளர்க்க 330கோடி ரூபா செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியமே இல்லை. தமிழ் உலகில் முதல் தோன்றிய மொழி. முதல் நாகரிகத்திற்குரிய மொழி. திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியல்ல என்ற மனப்பாங்கு ஏற்பட்டாலே போதுமானதாகும்.

“பைசாத் தமிழ்” என பிராமணர்கள் கேலி செய்த போது தமிழை மணக்கச் செய்த பெருமை தி.மு. கழகத்தினருக்கு உண்டு எனச் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். இதனை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாதுள்ளது.

மேலும் டில்லியில் நடைபெற்ற கீழ்த்திசை மொழிகள் மாநாடு (Congress of Orientalists) அமர்விலே சமஸ்கிருதம் சார்ந்த மொழிகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. திராவிட மொழிகளுக்கு (தமிழோடு சேர்த்து) இடமளிக்கப்படவில்லை. தனிநாயகம் அடிகளுக்கு இது மன வேதனையை கொடுத்தது. அதனால் அவர் ஓர் அமைப்பினை உருவாக்கி தமிழை உயர்த்த வேண்டுமெனக் கருதினார். இதனை மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் எத்தி வைத்தார்.

1929இல் ஜோன் மார்சல் சிந்து வெளிநாகரிகம், திராவிட நாகரிகம் அல்ல அது தமிழர் நாகரிகம் என்று சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஜோன் மார்சலுக்கும் தமிழர் யார், திராவிடர் யார் என்பது விளங்க வில்லை என்பது புரிகின்றது அல்லவா?

திராவிடர் என்பவர்கள், அனுமான் வாலி, சுக்கிரீவன் போன்றோரின் பிற்சந்ததியினர் (இந்தியாவில்)

இராவணனும், அவனது தம்பிகளான விபூசணன், சும்பகர்ணன் போன்றோர் திராவிடர்களே. (இலங்கையில்)

அங்கோபார்போலா “சிந்துவெளி மக்கள் முருகனை வழிபட்டுள்ளனர்” எனக்கூறுகின்றார். அதனால் சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் எனக் கூறுகின்றார் என்பது பொருள். பாரசீக மொழியிலும்முர்க்கா என்றால் சேவல் என்பது பொருள். முருகனின் வாகனம் சேவல்,

வங்காள மொழியிலும் சேவலை “முர்க்கா” என்றே அழைக்கிறார்கள்.

முருகனும் சேவலும் ஏன் பாரசீகத்தில் இருந்து சிந்துவெளிக்கு வந்திருக்க முடியாது.

சிந்துவெளி நாகரிக எழுத்துக்கள் ஆப்பெழுத்து என்கிறார் “அங்கோ பார்போலா”. ஆனால் 2004ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஆய்வாளர்கள் மூவர் இந்த எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து விட்டு இவைகள் வெறும் அடையாளக் குறியீடுகளே” எனக் கூறியுள்ளனர்.

இதனை எழுத்தெனக் கொண்டால் இதனை அராபிய எழுத்தை வாசிப்பதைப் போன்று வலமிருந்து இடமாக வாசிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள் அந்த அமெரிக்கர்கள். ஆனால் அங்கோபார்போலா இடமிருந்து வலமாக வாசிக்கவேண்டும் என்கிறார். இ.தே வேளை அண்மையில் முழுப்பூசணிக்காயை சோற்றில் புதைக்கும் முயற்சி நடைபெற்றுள்ளது. அதாவது சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் ¼ பகுதியே பாகிஸ்தானில் உள்ளது என்றும் மற்றைய ¾ பகுதி இந்தியாவில் உண்டு எனக் கூறியுள்ளார்.

இது சிந்துவெளி நாகரிகம், ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோவில் மட்டும் அடங்கிவிடவில்லை. இந்தியாவிற்குள்ளும் உண்டு என்று கூறி சிந்து வெளி நாகரிகத்தை தென் இந்தியத் திராவிடர்களிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் முயற்சியே இது எனலாம்.

அத்தோடு அங்கோபார்போலா இன்னுமொரு கருத்தையும் சொல்லியுள்ளார். அதாவது சிந்து வெளி இலக்கங்கள் இடமிருந்து வலமாக எழுதும் வழக்கமுடையது எனக் கூறி 236, 367, 1433 போன்ற இலக்கங்களை கூறுவதோடு இது இவைகள் அராபிய இலக்கமல்ல என்றும் கூறியுள்ளார். தனித்தனி இலக்கமாக எடுத்துப் பார்த்தால் அவை அரேபிய இலக்கமெனத் தெரியவரும்.

அதாவது ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம் என வரும்போது வலப்பக்கம் இருந்து இடப் பக்கமாகக் கூடிச் செல்வதைக் காணலாம்.

இதனை அங்கோபார்போலா மறந்துவிட்டார் போலும். இ.தே வேளை அராபிய இலக்கங்களையும் இன்றைய எல்லார்க்கும் பொதுவான இலக்கங்களான (1,2,3,5,5,6,7,8,9), என்பவற்றையும் ஒப்பு நோக்கி பார்த்தால் இது விளங்கும்.

இலக்கம்	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
(i)	1	≡	≡≡	≡≡≡	5	6	7	8	9	-
(ii)	-	≡	≡≡	≡≡≡	-	-	7	8	9	-
(iii)	-	-	≡	≡≡	5	6	7	8	9	-
(iv)	-	≡	≡≡	≡≡≡	5	6	7	8	9	-
(v)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	-
(vi)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	-
(vii)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	-
(viii)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	-
(ix)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩	∩
1	∩	∩	∩		∩	∩		∩	∩
↓	↓	↓	↓		↓	↓		↓	↓
1	2	3	4		h	7		9	10

பழைய புதிய அராபிய எண்களுக்கும் இன்றைய எண்களுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு

1	1	1	1	1
L	L	2	2	2
Z	3	3	3	3
□	4	4	4	4
⊖	5	5	5	5
⊖	6	6	6	6
⊖	7	7	7	7
⊖	8	8	8	8
⊖	9	9	9	9
0	0	0	0	0

செய்யும் குறியீட்டு முறை

1	11	111	1111	11111	111111	1111111	11111111	111111111	1111111111
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

பண்டைய சீன குறியீட்டு முறை

一	二	三	四	五	六
1	2	3	4	5	6
七	八	九	十	百	千
7	8	9	10	100	1000

கிரேக்க எண் குறியீடுகள்

1	∏	Δ	H	∞	X
1	5	10	100	500	1000

எமல்கிமுத எண் குறியீடுகள்

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
2	3	4	5	6	7	8	9	0	

ஐரோப்பிய எண் குறியீடுகள்

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
2	3	4	5	6	7	8	9	0	

அராபிய எண் குறியீடுகள்

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
2	3	4	5	6	7	8	9	0	

i	ii	iii	iv	v	vi	vii	viii	ix	x
1	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮	௯	௧௦
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮	௯	௧௦
௩	௪	௫	௬	௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨
௪	௫	௬	௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩
௫	௬	௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪
௬	௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫
௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫	௧௬
௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫	௧௬	௧௭
௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫	௧௬	௧௭	௧௮
௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫	௧௬	௧௭	௧௮	௧௯

மிகப் பிற்பட்ட கால தமிழ் எண்குறியீடு

மேலும் சில வரலாறுகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

பூப்பிரட்டீஸ், டைக்கிறிஸ் நதிப்பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்த பாபிலோனியாவைச் சேர்ந்த சுமேரியரே எண்களின் குறியீட்டு முறையைக் கண்டுபிடித்தனர்.

தசமான (Decimal) முறையில் ஆண்டினை 360 நாட்களாக வகுத்தனர்.

வட்டத்தை 360 பாகைகளாகப் பிரித்தனர். ஆரையை நாணாகக் கொண்டு ஒரு வட்டத்தை ஆறுநாண்களாக வகுத்தனர்.

இதில் இருந்து ஒரு நாள் 24 மணிகளாகவும் ஒரு மணி 60 நிமிடங்களாகவும் 60 வினாடி ஒரு நிமிடமாகவும் பிரித்துப் பார்த்தனர்..

கி.மு. 1760இல் எகிப்தில் வாழ்ந்த 'ஆமிஸ்' என்பவர் 5000 ஆண்டிற்கு முன் பூமியின் அமைப்பை, பரப்பைக் கணக்கிட என்ன முறையை கையாண்டார்கள் என அவர் எகிப்தியர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறியுள்ளார்.

ஆனால் இந்தியாவில் கி.பி. 500 இருந்து 1500க்குள்ளேயே பல கணிதவியல் அறிஞர்கள் தோன்றியுள்ளனர் என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இலக்கங்களோடும், எழுத்தோடும் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைத் தொடர்புபடுத்தி சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமே எனக் கூலிக் கு மாரடிக் க எத்தனிப்போர்களில் முதல் வராக 'அங்கோபார்போலாவைக் கொள்ள முடியும்.

தமிழை இறப்பில் இருந்து காக்கவும் சென்மொழியாக்கவும் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்

1866ம் ஆண்டு டாக்டர். ஜி.ஏ. கிறியர்சன் தலைமையில் வியன்னாவில் நடைபெற்ற உலக மொழிகளின் ஆய்வு மாநாட்டில் இந்திய மொழிகளை ஆராயப் போன குழு திராவிட மொழிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வில்லை.

ஆனால் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட டாக்டர் ஸ்டோன் கனோ (Dr. Ston Know) என்பார் திராவிட மொழிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்.

இதன் பின்னரே திராவிட மொழிக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டது எனலாம்.

தமிழைச் சென்மொழியாகக் கொள்ள வேண்டும் என. இந்திய அரசை முதலில் கோரியவர் ஜோர்ஜ்ஹாட் என்ற அமெரிக்கரே.

1901ஆம் ஆண்டு மதுரையில் நான்காவது சங்கம் என கருதத்தக்க அமைப்பொன்று இயங்கியது. இதில் அங்கம் வகித்த பரிதிமால்கலைஞர் தமிழையும் சென்மொழியாக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

இப்படியான பலரின் வேண்டுகோளின்படி இந்திய மத்திய அரசு 12.10.2004 அன்று பிறப்பித்த அரசு ஆணையால் தமிழ் சென்மொழியானது எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். சரி அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம்.

இந்த ஆணையில் நான்கு விடயங்கள் அடங்கியிருந்தன.

1. செம்மொழிகள் என ஒரு புதிய மொழிப்பகுப்பினை உருவாக்குவதென இந்திய அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. (இதன்படி இதற்கு முன் அப்படியொன்று இருக்கவில்லை என்பது பொருள்.)
2. 'செம்மொழி' வரிசைப் படுத்தலில் கருத்தில் கொள்ளப்படும் மொழிகளின் தகுதிப் பாட்டினை உறுதிசெய்ய பின்வரும் அளவைகள் (வழிகள்) பின்பற்றப்படும். இந்த இரண்டாவது விடயத்திற்குள் பின்வரும் மூன்று விடயங்கள் அடங்கும்.
 - i. 500 - 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட மிகவும் பழமைவாய்ந்த நூல்கள் மூலம் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட வரலாறு.
 - ii. தலைமுறை தலைமுறையாக அதனைப் பேசுபவர்களால் மதிப்புயர்ந்தது எனக் கருதப்படும் ஒரு தொகுதி பண்டைய இலக்கிய நூல்கள்.
 - iii. இன்னுமொரு மொழி பேசும் மக்கள் குழுவிடம் இருந்து கடன் பெற்றதாக அல்லாமல், தொடக்க முதலாக இருந்துவரும் இலக்கிய மரபு.
3. தமிழ் மொழி மேற்படி இரண்டாவது பந்தியில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள அமைப்புக்களுக்கு (அளவைகளுக்கு) ஏற்புடையதாக அமைவதால் இன்று முதல் தமிழ் மொழி செம்மொழியாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என அறிவிக்கப்படுகின்றது.

மேற்படி தீர்வுகளை நடைமுறைப்படுத்தவும், தொடர்பு நடவடிக்கைகளை பண்பாட்டு அமைச்சு மேலதிக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும், இந்தச் செம்மொழி அறிவிப்பினை இந்திய அரசு தென்இந்திய மாநில அரசுக்கு அறிவித்தது எனலாம்.

உதாரணமாக. 1887இல் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு நடந்தது. இந்திய மத்திய சட்ட சபையில் “சுதேச தாய்மொழிகளையெல்லாம் சர்வ கலாசாலைகளில் இருந்தும் நீக்கிவிட வேண்டும்” என்ற பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தது. இதனை இராஜாங்கச் செயலாளர்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அவர்களது கருத்துகளைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டு சுற்று நிருபம் ஒன்றை அனுப்பிவைத்தார்.

இதன் பின்பே வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி மு.கி. பூரணலிங்கம் பிள்ளையின் துணையுடன் பல சர்வகலாசாலை ஆசிரியர்களும் சேர்ந்து 'தமிழ் மொழியும் செம்மொழியே' என்று பிரகடனம் செய்து அதைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பாடமாக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அறிவித்தனர்.

1887ஆம் ஆண்டு வி.கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியின் செம்மொழிப் பிரகடனத்தின்பின்பே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இது ஒரு பிரச்சினையாக உருவெடுத்தது.

பலரும் இது பற்றிக் கட்டுரைகளை எழுத ஆரம்பித்தனர்.

இதன் பின்னர் மத்திய அரசுடன் பலர் தொடர்பு கொண்டு தமிழைச் செம்மொழியாகக் கருத வேண்டும் என வற்புறுத்தினர்.

தென் இந்திய மாநில பேராசிரியர்களான ச. அகத்தியலிங்கம், பொன் கோதாண்டராமன், டாக்டர் வ.வெ. குழந்தைசாமி, டாக்டர் ஜோன் சாமுவேல், மணவை முஸ்தபா போன்றோர் கொண்ட குழு மத்திய அரசு தமிழை செம்மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பரிந்துரைகளைச் சிபாரிசு செய்யுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

இதிலிருந்து தமிழை செம்மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் மத்திய அரசுக்கு வந்தது. இதன் பின்பே 12.10.2004ல் தமிழுக்கும் செம்மொழி அந்தஸ்து கிடைத்தது. இதுவே தமிழ் மொழி செம்மொழி அந்தஸ்து வரலாறு எனலாம்.

இதற்கு முன் இடப்பட்ட கோஷங்களான

1. யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்.
2. 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே தேன் வந்து பாயுது காதினிலே' போன்ற கவிதை மொழித் தொடர்கள் தன் பிள்ளை, தங்கப்பிள்ளை என்ற எண்ணக் கருவோடு தோன்றியவைகளே தவிர வேறில்லை எனலாம்.

தமிழ் மொழிக்கு செம்மொழி அந்தஸ்து கிடைக்கப்பெற்றதால் கிடைக்கும் இலாபம்மென்ன?

1. உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர்கள் தமிழைக் கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்
2. உலகப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ் மொழிக்கான தவிசுகள் (Chair for Tamil) ஏற்படுத்தப்படலாம் (இருக்கைகள் அல்லது பீடம்)
3. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்திய அரசு செம்மொழி வளர்ச்சிக்கான நிதி ஒதுக்கீடு ஐந்து கோடி ரூபா தமிழுக்கு கிடைக்கும்.
4. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரு கௌரவமும் தமிழ் மொழிக்கும் ஏற்படும்.

இதிலிருந்து நாம் விளங்க வேண்டிய விடயம் என்ன வெனில் கோவையில் நடைபெற்ற செம்மொழி மாநாட்டிற்கு முன்பே தமிழ் மொழி இந்தியாவில் (12.10.2004ல்) செம்மொழி அந்தஸ்த்தைப் பெற்றுக் கொண்டது என்பதாகும்.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் செம்மொழி மாநாடு நடத்தியது வெறும் கண்துடைப்பு எனலாம்.

தமிழ் மொழியும் அதில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்களும்

இனி நாம் தமிழ் மொழிக்கு கிடைத்துள்ள செம்மொழி அந்தஸ்தினை காப்பாற்றிக் கொள்ளவும். தமிழ் மொழி இனி மெல்லச் சாகாது பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் ஒரு சில தீர்க்கமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

அப்படிப்பட்ட முடிவுகளை, அல்லது ஆலோசனைகளை இங்கு நாம் எடுத்து நோக்குவோம்.

தமிழ் மொழியில் சீர்திருத்தங்களை செய்ய முற்படும் போது

1. எழுத்து சீர்திருத்தம்
2. சொற் சீர்திருத்தம்
3. பொருட் சீர்திருத்தம்
4. யாப்பு, அணி சீர்திருத்தம் என்றும்

முத்தமிழோடு அறிவியல், விஞ்ஞானம், ஊடக, உளவியல், தகவல் பரிவர்த்தனை தொழில்நுட்பம் சார்ந்த தமிழ் என்றும்,

அச்சு, தட்டச்சு, கொம்பியூட்டர்-அமைப்புமுறை போன்றவற்றிற்கு ஏற்ப தமிழ் மொழியை இயல்புடையதாக ஆக்கிக் கொள்ளவும் நாம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

இனி இவைகளை விரிவாக ஆராய்வோம்.

1. எழுத்து சீர்திருத்தம்

இன்றைய மொழியியலாளர்கள் மொழியின் எழுத்து வழக்கினை மூன்றாக வகுத்து பார்க்கின்றனர்.

1. ஐரோப்பிய மொழிகளின் வழக்கில் உள்ள மொழிகளின் எழுத்து முறை.
2. கிரேக்க எழுத்து முறை.
3. அரபு, ஹிபுறு மொழிகளை உள்ளடக்கிய எழுத்து முறை, என்பன அம் மூன்று முறைகளாகும்

(ஆதாரம் : தமிழும் அயலும் சி. சிவசேகரன்)

இ.தே வேளை தமிழ் மொழியில் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்து ஆறுமுகநாவலர் திராவிடக் கழகத் தலைவர் இராமசாமிப் பெரியார் வரை பல சீர்திருத்தங்களை செய்துள்ளனர்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்த எழுத்துக்களல்ல. இப்பொழுது தமிழ் மொழியில் இருக்கும் எழுத்துக்கள்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஆய்த எழுத்து என்பது இப்பொழுது இருக்கும் (∴) அமைப்பில் அப்பொழுது இருக்கவில்லை. குறியீடாகவே அப்பொழுது இருந்தது. முப்பது எழுத்துக்கள்தான் அப்பொழுது இருந்துள்ளன. இதற்கு தொல்காப்பிய சூத்திரம் ஆதாரமாக உள்ளது.

உதாரணமாக தொல்காப்பியர்

“எழுத்தெனப்படுவ

அகர முதல் அகர இறுவாய்

முப்பதென்ப

சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்று

ஆலம் இடையே”

அதாவது தொல்காப்பியர் சூத்திரப்படி உயிர்12, மெய் 18, சார்பெழுத்து அதாவது குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஆயுதக் குறியீடு என எல்லாம் 33 எழுத்துக்களே இருந்துள்ளன. சார்பெழுத்துக்களில் ஒன்றாகவே ஆய்த எழுத்து கருதப்படுகின்றது.

இயல்பாகவே அரை மாத்திரை ஒலியளவு பெறும். ஆய்த எழுத்து ஓசை குறித்து கால் மாத்திரையாக ஒலிக்கும் பொழுது ஆய்தக்

குறுக்கமாகி சார்பெழுத்தாகிறது எனலாம்.

காலப்போக்கில் தமிழ் வரிவடிவத்துக்குள் சுழிகளும், கொம்புகளும், வளைவுகளும் உருவாகி குழந்தைகள் எழுதுவதற்கும், நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்கும் கடினமானதாக அமைந்து விட்டது எனலாம்.

றோமன் வரிவடிவத்தின் பெரிய எழுத்துக்களோடு எமது எழுத்தினை ஒப்பிடும் போது எமது எழுத்தின் சிக்கல் நன்கு புலனாகும்.

தமிழ் மொழியில் நடைபெற்ற பிற்கால எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தினை ஆண்டுவாரியாக இவ்வாறு கூறமுடியும்.

1930ம் ஆண்டு காரைக்குடியில் இருந்து வெளிவந்த 'குமரன்' இதழில் அதன் ஆசிரியர் திரு. முருகப்பா ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அதில் ணா, றா, னா, னை, ணை, லை, னை போன்ற எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தியே அக்கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது.

1933ம் ஆண்டு டிசம்பர் 23ம் 24ம் திகதிகளில் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடந்த தமிழன்பர் மாநாட்டில் 15வது சீர்த்திருத்தமாக எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1935ல் பெரியாரின் 'எழுத்து' என்ற கருத்தை வைத்து குடியரசு, விடுதலை போன்ற சஞ்சிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன.

1941ம் ஆண்டு ஜனவரி 18ம்,19ம் திகதிகளில் மதுரையில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய பிரேரணை நிறைவேற்றப்பட்டது.

1948ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 14ம் 15ம் திகதிகளில் சென்னையில் நடைபெற்ற அகிலத் தமிழர் மாநாட்டில் எழுத்துச் சீர் திருத்தம் பற்றிய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1977ல் தி.மு.க. தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் “அறிஞர்களின் கருத்தை அறிந்து எல்லோரும் ஏற்கும் வகையில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம்” செய்வதாக அறிவித்தது.

(ஆதாரம் : தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு. டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி.)

இ.து இவ்வாறிருக்க பனையோலையில் இரும்பு ஆணியால் எழுதுவதற்கு உதவியாக அமைக்கப்பட்ட பழங்கால எழுத்து வடிவங்களை இனியும் போற்றிக் கொண்டிருப்பதில் கருத்தில்லை என்பதனால் தட்டச்சு, அச்சு, கொம்பியூட்டர் போன்றவற்றிற்கு ஏற்ப எழுத்துக்களையும் வேறு சில மாற்றங்களையும் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு எமக்குள்ளது.

அதனால் தமிழ் மொழியில் செய்யக் கூடிய பலசீர்திருத்தங்களை இங்கு எடுத்து நோக்குவோம்.

இச்சீர்திருத்தங்கள் உலகின் பிரபலமான மொழிகள் பலவற்றிலே நடைபெற்றுள்ளதையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

சீன மொழிக்கு இலக்கணமே இல்லை. இதுபற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதுமில்லை.

ஐப்பான் மொழிக்கு 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் வரலாறு ஏற்பட்டது.

ஐப்பானியர்கள் மேலிருந்து கீழாக எழுதும் வழக்கமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது இடமிருந்து வலமாக எழுதும் வழக்கத்திற்கு மாறிக் கொண்டார்கள். அத்தோடு பிறமொழிகளில் உள்ள நல்ல அம்சங்களை தன்னுள்ளாக்கி உலமெங்கும் சுற்றுலா வரும் அளவிற்கு பிரபலமடைந்து வருகிறார்கள். அதாவது மாற்றங்கள் பலவற்றை உள்வாங்கி வளர்ச்சியடைந்து வருகிறார்கள்.

ஜேர்மன் மொழிக்கு 'கார்த்திக்' என்ற எழுத்துவரிவடிவம் இருந்தும் சந்தடி செய்யாமல் ஜேர்மனியர்கள் றோமன் வரிவடிவத்திற்கு தங்கள் மொழியை மாற்றிக் கொண்டார்கள். ஆனால் தமிழ் மொழி நல்ல இலக்கிய வளமுடைய மொழியாக இருந்தும் வளர்ச்சியடைந்தது போதாது எனலாம்.

இதனால்தான் போலும். இ.வே.ரா. பெரியார் தமிழ் மொழியை "காட்டுமிராண்டி மொழி" என்றார்.

இது கொஞ்சம் அபத்தமான வார்த்தைகள்தான். இருந்தும் தமிழ்மொழியை பலசீர்த்திருத்தங்களுக்குள்ளாக்கி வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டியது எமது பொறுப்பாகும்.

எழுத்து சீர்த்திருத்தம் சம்பந்தமாக நான் தினகரனில் இரண்டு கட்டுரைகளையும் (26.1.90, 27.10.90)

இலங்கை ரூபாவாஹினி கூட்டுத்தாபனத்தில் இரண்டு பேச்சுகளையும் பேசியுள்ளேன்.

இதற்குச் சாதகமாகவும், பாதகமாகவும் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டதும் எனது ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

இப்படியான மாற்றங்களை தொல்காப்பியர், பவணந்திமுனிவர், வீரமாமுனிவர், ஆறுமுக நாவலர் போன்றோர் காலத்திலும் நடைபெற்றிருக்கும் போது ஏன் நாமும் சீர்த்திருத்தங்களை செய்யக்

கூடாது. எனவே இன்றைய எழுத்து சீர்த்திருத்தம் பின்வருமாறு அமைவது பொருத்தமுடையதாகும்.

- அ. எழுத்து குறைப்பு
- ஆ. தேவையான ஒலிக்கு ஏற்ப எழுத்துக்களை உண்டாக்கல் வரிவடிவத்தில் மாற்றும் உண்டாக்கல்
- இ. விஞ்ஞானத்தோடு இணைய சில ஆலோசனைகள், என்றவாறு எழுத்து சீர்த்திருத்தம் அமையலாம்.

(அ) எழுத்து குறைப்பு

247 எழுத்துக்களைக் கொண்ட எமது தமிழ் மொழியிலே பதின்மூன்று எழுத்துக்களில் மட்டுமே சீர்திருத்தங்களைச் செய்துள்ளோம். மேலும் இப்படிச் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம்.

தமிழ் நெடுங் கணக்கு

உயிர் எழுத்துக்கள்

அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ
ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ

மெய் எழுத்துக்கள் 18

க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம்
ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்

ஆய்த எழுத்து

சீர்திருத்தத்திற்கு முன் உள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள்

பழைய எழுத்துக்கள்	புதிய எழுத்துக்கள்
ஐ	ஊ
ஔ	஋
ஐ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ
ஊ	ஊ

சீர் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்ட எழுத்துக்கள்

எம்மிடம் உள்ள (ஈ) அரவு என்ற குறியீட்டையும் கொம்பரவு (ஊ) அல்லது மடிகொம்பு எனும் குறியீட்டையும் பிரயோகித்தது இன்னும் பல எழுத்துச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முடியும்.

உதாரணமாக உயிர் எழுத்து எல்லா மொழிகளிலும் ஐந்து எழுத்துக்களே, அதாவது உயிர்ச் சத்தங்கள் ஐந்தே, அவை A, E, I, O, U சத்தங்களே, ஆனால் தமிழ் மொழியில் 12 உயிர் எழுத்துக்கள் உண்டு. இதனைப் பின்வருமாறு மாற்ற முடியும்.

அ அா இ இா உ ஁ா எ ஁ா அய் ஒ ஁ா அவ்

'ஆ' என்ற எழுத்திற்குப் பக்கத்தில் ஏலவே எம்மிடமுள்ள அரவைச் (ா) சேர்த்துக் கொண்டால் 'ஆ' சத்தம் வரும். உதாரணமாக 'அா' என்ற எழுத்தின் மூலம் நெட்டோசை ஏற்படும்.

இ. தே போல இா, ஁ா, எா, ஁ா, அவ், அய் என மாற்றம் பெறும்.

எல்லாமாக பதின்மூன்றுடன் இந்த ஐந்து எழுத்துக்களும் சேர்ந்தால் 18 எழுத்துக்கள் மாற்றம் பெற்று விடும். இதே போல ஁யிர் மெய் எழுத்திலும் பின்வருமாறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முடியும்.

க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கே	கை	கொ	கோ	கவ்
ங	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நை	நொ	நோ	நவ்
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சை	சொ	சோ	சவ்
ரு	ரூ	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரை	ரொ	ரோ	ருவ்
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டை	டொ	டோ	டவ்
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணை	ணொ	ணோ	ணவ்
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தை	தொ	தோ	தவ்
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நை	நொ	நோ	நவ்
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பை	பொ	போ	பவ்
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மை	மொ	மோ	மவ்
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யை	யொ	யோ	யவ்
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரை	ரொ	ரோ	ரவ்
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லை	லொ	லோ	லவ்
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வை	வொ	வோ	வவ்
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழை	ழொ	ழோ	ழவ்
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளை	ளொ	ளோ	ளவ்
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றை	றொ	றோ	றவ்
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னை	னொ	னோ	னவ்

மஞ்சல் நிறம் தீட்டப்பட்டது ஏலவே சீர்த்திருத்தம் செய்யப்பட்ட எழுத்துக்கள் நீல நிறம் தீட்டப்பட்ட எழுத்துக்கள் புதிய சீர்த்திருத்தத்திற்குப் படுத்தப்பட்டவை.

நாம் முன் கூறியது போல தொல்காப்பியர் காலத்தில் இன்று இருப்பது போன்ற ஆயுத எழுத்து (∴) இருக்கவில்லை. ஆயுதக் குறியீடாகவே இருந்தது. இதற்கு ஆதரமாக தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தைக் கூற முடியும்.

“எழுத்தின் வலதும் இடதும்

மேலும் நிலை

எழுத்தொலி இரட்டியும்

குறைத்தும் நலிந்தும்

ஆயுதமுச் செயல்

முக்காற்புள்ளி எனத் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கூறுகின்றது.

இ.தே போலத்தான் இன்று நாம் பயன்படுத்தும் செமிகோலன், கிரேக் கர்க்களிடம் இருந்து இங்கிலீஸ் காரர்களும், இங்கிலீஸ்காரர்களிடம் இருந்து நாமும் கற்றுக் கொண்டோம்.

இன்று நாம் பயன்படுத்தும் கேள்விக்குறி (?) முதலில் 1515ம் ஆண்டு இத்தாலியரான “ஆல்ருஸ் மனூஷியஸ்” என்பவரே உண்டாக்கிப் பயன்படுத்தினார். இன்று உலகமெங்கும் இது பாவனையில் உண்டு என்ற கருதுகோள்களோடு

(ஆ) தேவையான ஒலிகளுக்கேற்ப எழுத்துக்களை உண்டாக்கல் பற்றி ஆராய்வோம்.

இன்று எம்மிடத்தில் SH,J,H,F,B,G போன்ற சத்தங்களுக்கு எழுத்துக்கள் இல்லை. இந்தச் சத்தங்களுக்கு எழுத்துக்களை உண்டாக்க ஆயுதக் குறியீட்டைப் பாவித்துச் சத்தங்களை உண்டாக்கலாம்.

அதாவது ஆயுதக்குறியீடு -1 இவ்வாறுதான் இருந்துள்ளது. இதனை வீரமாமனிவரே அடுப்புக்கல் (.) போல் ஆக்கி எழுத்தாக்கினார்.

அரபு மொழியில் இந்தக் குறியீடு இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இதனை 7 சபர் 1 சேர், 1 பேஸ் என அழைப்பார்கள்.

அதாவது அலிப் என்ற எழுத்தின் மேல் இந்தக் குறியீட்டை இட்டால் "ஆ" சத்தம் வரும் அலிபுக்கு கீழ் இட்டால் "ஈ" சத்தம் வரும். பேஸ் என்ற அடையாளம் இட்டால் "ஊ" சத்தம் வரும்.

அரபு மொழியில் உயிர் எழுத்து என்று எதுவுமில்லை.

அரபு மொழியில் — "மத்து" என்ற ஒரு குறியீடும் உண்டு. இது தமிழ் மொழியில் உள்ள அளபடை போன்றது. நீட்ட உதவும்.

இ.தேபோல சத்து என்ற குறியீடும் உண்டு. இங்கிலீஸிலும் இந்தக் குறியீடு வழக்கில் உள்ளது. அல்லது அடுப்புக்கல் போல உள்ள (.) எழுத்தைக் குறியீடாகப் பாவித்து சத்தங்களை உண்டாக்கலாம். இவ்வாறு அரபுத் தமிழ் எனும் எழுத்து முறையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். உதாரணமாக இன்று எமக்கு தமிழ் எழுத்துக்களில் சில ஒலிக்குரிய எழுத்துக்கள் இல்லாதது போல அரபுத் தமிழ் எழுத முனைந்தபோது அவர்களுக்கும் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்பட்டது.

இதனை நிவர்த்தி செய்ய தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம் முன்னோடிகள் சில முறைகளைக்

கையாண்டுள்ளனர்.

அதாவது சில தமிழ்ச் சொற்களை அரபியில் எழுதுவதும், அஃதே போல சில அரபிச் சொற்களை தமிழில் எழுதுவதும் கஷ்டமாக இருந்த படியால் அரபுத்தமிழ் எழுத்துக்கள் சிலதை அவர்களாகவே உண்டாக்கியக் கொண்டனர் எனலாம். உதாரணமாக,

“அச்சம்” என்ற தமிழ்ச் சொல்லை அரபியில் எழுத முடியாது அரபு எழுத்தில் “ச்ச” என்ற ஒலிக்குரிய எழுத்து இல்லை.

இஃதேபோல ஹராம், அல்லாஹ், மஜீத், ஹமீத், ஜமீல் போன்ற சொற்களை தமிழில் எழுத முடியாது. இதனை நிவர்த்தி செய்யவே அரபு எழுத்துக்களில் “நுகத்” எனும் புள்ளியைப் பாவித்து தேவையான ஒலிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இதனை கீழ்வரும் அரபு எழுத்துப் படங்களை அவதானித்தால் உணர முடியும்.

خ	ح	ج	ث	ت	ب	ا
ص	ش	س	ز	ر	ذ	د
ق	ف	غ	ع	ظ	ط	ض
ي	و	ه	ن	م	ل	ك

அரபு எழுத்துக்கள்

ا	ب	ت	ث	ج
چ	ح	خ	د	د
ذ	ر	ر	ز	ز
س	ش	ص	ض	ض
ص	ط	ظ	ع	ع
غ	ف	ف	ق	ك
ك	ل	م	ن	ن
ن	و	ه	لاء	ی

அரபுத்தமிழில் பாவிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள்

இரண்டையும் சற்று அவதானித்துப் பார்த்தால் சில எழுத்துக்களில் புள்ளிகள் சேர்ந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

இவ்வெழுத்துக்களில் ஒலிகளாவன:

هـ	ஹ	Hā
ض	ழ	Zha
غ	ங்	Nga
ب	ப	Ba
گ	ஹ	Ga

ح	இச்ச	eha
د	ட	Da
ي	ட்ட	ittā
ر	ர	Ra
ل	ள	La

அரபுத் தமிழ் எழுத்துக்கள்

இவ்வாறு நாமும் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்த ஆயுதக் குறியீட்டை (∴) பயன்படுத்தி தமிழ் எழுத்தில் தேவையான ஒலிகளை உண்டாக்கலாம்.

சென்னையில் நடைபெற்ற இன்ரநெட் மாநாட்டில் எழுத்து சம்பந்தமாக பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

1. கீ போட் எழுத்தமைப்பு
2. தமிழ் ∴ பொண்டு மேப்பிங் (குறிப்பிட்ட இங்கிலீஸ் எழுத்துப் பொத்தானுக்கான தமிழ் எழுத்து)
3. இணையத்திற்கான தனித் தமிழ் வடிவம்

ஏலவே ஊ, லை, ஊ, ஊ போன்ற எழுத்துக்கள் ணை, லை, ளை, னை என மாற்றம் பெற்ற எழுத்துக்களே.

இ. தே போல

ஐ, ஔ இரண்டு எழுத்துக்களையும் அய், அவ் என்று எழுதலாம்.

சொற் சீர்திருத்தம்

தமிழ் மொழி இலக்கணக்காரர்கள் மொழி முதல்வரும் எழுத்துக்கள் மொழி முதல் வராத எழுத்துக்கள் இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள், இடையிலே மயங்கும் எழுத்துக்கள் என இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர்.

உதாரணமாக நன்னூலார் "பன்னிருயிருங் க, ச, த, ந, ப, ம, ங, ய, ஞ, ங வீரெந்துயிர் பெய்யு மொழிமுதல்" எனக் கூறியுள்ளார்.

இது இன்றைய நிலையில் எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம் என யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

உதாரணம் : றப்பர், டயர், லயனல்வென்ட், ரேடியோ, இச்சொற்கள் இலக்கணப்படி பிழையே. ஆனால் தவிர்க்க முடியாதுள்ளது.

தமிழ் மொழியில் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலத்திற்குள் புகுந்த பிறமொழிச் சொற்களுள் அதிகமானவை இங்கிலீஸ் சொற்களே எனலாம்.

இவற்றோடு போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த, அரபுச் சொற்களும் தமிழோடு கலந்துள்ளன. இப்படிக் கலந்த சொற்களுள் சில நாளடைவில் வந்த வழியே போய்விட்டன, சில நீண்டு நிலைக்கின்றன.

இப்படி நீண்டு நிலைப்பதற்கும், அழிவதற்கும் காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் இரண்டு காரணங்களை முனைப்பாகக் கூற முடியும்.

1. வாணிபத்தோடு, வந்த சொற்கள் அந்த வாணிபம் இல்லாமல் போகும் போது அதனோடு வந்த சொற்களும் இல்லாமல் போய்விடும்.
2. சமயத்தோடும், தத்துவத்தோடும் வந்த சொற்கள் நீண்டு நிலைக்கும். காரணம் சமயங்களும் தத்துவங்களும் திட்டமிட்ட

அமைப்பு முறையைக் கொண்டவை. அத்தோடு அறிஞர்களின் கூட்டுறவினால் வந்தவை. உடனடியாக இலக்கியத்துள் சேரக்கூடியதாகுதீயும் அந்தச் சொற்களுக்குண்டு. ஐயத்திற்கு இடமின்றி இச்சொற்கள் பொருள் உணர்த்தி நிற்பதனால் இலக்கியங்களும் இச்சொற்களைச் சேர்த்துக் கொள்கின்றன.

எது எப்படி இருந்தாலும் “எல்லாச் சொற்களும் பொருள் குறித்தனவே” எனும் தொல்காப்பியர் கருத்தும்,

“எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருட்டறிற் பதமாம்” என்ற நன்னூலார் கருத்தும் எழுத்து தன்னை மட்டுமே உணர்த்தி நிற்கும். ஆனால் சொல் எனப்படுவது பொருளை உணர்த்துவது, இதுதான் சொல்லின் இயல்பான சிறப்புமாகும். பொருள் உணர்த்தாது. நடக்கும் சொல் இல்லையென்பர் தொல்காப்பிய உரை ஆசிரியர் கல்லாடனார்.

சொன்னவுடனேயே தன் பொருள் புரிய நின்றலே சொல்லிற்கு அழகு என்ற கருத்து மிக ஆழமானது.

ஏவிய பொழுதே தன் பணி முடிக்கவல்ல இராமனின் அம்பினை கம்பன் “சொல்லொக்கும் கடிவேகச் சுடுசரம்” என்றான்.

இப்படிச் சொல்லிற்குப் பல வரைவிலக்கணங்களைக் கூற முடியும்.

சொற்களின் வரைவிலக்கணமல்ல இங்கு நாம் எடுத்துக் கொண்ட விடயம். எமது தமிழ் மொழிக்குள் பிற மொழிச் சொற்களின் கலப்பே எமது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இதன்படி நாம் முன்சொன்ன போர்த்துக்கேய, டச்சுக்கார அல்லது பிரிட்டிசாரின் காலத்திற்கு முன்பே தமிழ் மொழிக்குள் பிற சொற்கள் கலந்துள்ளதை அவதானிக்க முடியும்.

சங்க காலத்தில் தமிழ் மொழிக்கும் சமஸ்கிருத மொழிக்கும் இடையே இருந்த தொடர்பை தொல்காப்பியத்தின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

சங்கமருவிய காலத்திலும் சமணச் செல்வாக்கினால் பிராகிருத மொழிக் கலப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆழ்வார்; நாயன்மார் காலத்திலும் சோழர் காலத்திலும் இக்கலப்பினை எம்மால் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தமிழ் மொழிக்குள் பிறமொழிச் சொற்கலப்பென்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். உதாரணமாக 'சுனாமி' என்ற சொல் ஐப்பானிய மொழிச் சொல். இது என்றோ ஒருநாள் தமிழ் அகராதிக்குள் வந்து சேரத்தான் போகிறது.

'பேரலை' என்ற தமிழ்ச் சொல் 'சுனாமி' என்ற சொல்லை நேரடியாகக் குறிப்பதாக இல்லை. எனவே, 'சுனாமி' என்ற சொல்லை நாம் எமது தமிழ் அகராதிக்குள் சேர்த்துத்தான் ஆக வேண்டும். இது மொழி வளர்ச்சியின் முக்கியமான ஒரு கூறு எனலாம். அதனால்தான் இங்கிலீஸ் அகராதிக்குள் எப்பொழுதோ இந்த 'சுனாமி' என்ற சொல் சேர்ந்துவிட்டது.

இப்படிச் சேர்த்துப் பிடிக்கும் தன்மையோடு இருப்பதனால்தான் இங்கிலீஸ் மொழி நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ச்சியடைகிறது. இங்கிலீஸ் மொழியில் ஆண்டுதோறும் ஆயிரம் சொற்கள் புதிதாக வந்து சேர்வதோடு, இருக்கும் சொற்களுக்குப் பகரமாக வேறு பல சொற்கள் வந்து சேர்வதாகவும் மொழி ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மொழிக்குள் சேர்க்கும் போது ஏற்படக்கூடிய தீமைகளையும் மனத்தில் கொண்டு மிகக் கவனமாக நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் மொழிக்குள் பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பதினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளும் நன்மைகளும் இதற்கான தீர்வுகளும்.

தீமைகள்:

1. தமிழ் ஒலி திரிந்து பிற்தொரு மொழி (கிளைமொழி) தோன்றலாம்.
2. பிற மொழிச் சொற்களை எவ்வாறு எழுதுவதென்ற பிரச்சினை. உதாரணமாக சமஸ்கிரதச் சொற்களை தமிழ் மொழிக்குள் சேர்த்துக் கொள்ள நன்னூலார் விதி செய்துள்ளார். ஹரன் என்பதை அரன் என்றும், அதிஷ்டம் என்பதை அதிட்டம் என்றும், லாபம் என்பதை இலாபம் என்றும், துஷ்டன் என்பதை துட்டன் என்றும் நன்னூலார் விதிப்படி மாற்றிக் கொள்ளலாம். இந்த விதி வடசொல்லுக்குச் சரி, திசைச் சொல்லிற்குப் பொருந்துமா என யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.
3. தனித்தன்மை கெட்டுவிடும் : அதாவது ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒவ்வொரு ஒலி அமைப்புண்டு இந்த அமைப்பு பிறமொழிக் கலப்பால் கெட்டுவிடும் தன்மையுண்டு.
4. தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கிழந்து போகலாம். உதாரணமாக “நற்றாடை” என்ற சொல்லை இப்பொழுது நாம் மறந்து விட்டோம். காரணம் நாம் “தூவாய்” என்ற சொல்லைப் பாவிப்பதுதான் காரணம். தூவாய் என்ற சொல்லுக்கு முன் நற்றாடை என்ற சொல்தான் வழக்கிலிருந்தது. இ.தே போல “சால்வை” என்ற உருதுச் சொல் வந்ததும் “மேலாடை” என்ற அழகான தமிழ்ச் சொல் மறைந்துவிட்டது. இன்னும் சில நாட்களில் 'பாவாடை' என்ற சொல்லும் மறந்துவிடக் கூடும்.

5. தாய்மொழியின் சிறப்புக் குன்றும் :
பிறமொழிச் சொற்கள் அதிகம் கலந்தால் தமிழின் சிறப்புத் தன்மை குன்றிவிடும். இந்தியாவில் (தமிழ் நாட்டில்) நடந்ததும், நடப்பதுவும் இதுதான்.

நன்மைகள்

1. தமிழ்ச் சொல்லை விட விரிவான பொருளைத் தரக்கூடியதாக வந்து சேரும் பிறமொழிச் சொல் அமையலாம். உதாரணமாக 'SEX' என்ற சொல் 'பால்' என்ற சொல்லைவிட விரிவானதும் தெளிவானதுமாகும்.
2. சில சொற்கள் பிற மொழியில் இருந்து வரும்போது பூரண வளர்ச்சியடையாத சொல்லாக வந்து தமிழோடு சேரும்போது பூரண வளர்ச்சியடைந்த சொல்லாக மாறிவிடும். உதாரணமாக 'யவனர்' என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் இது 'IONIANS' என்ற சொல்லின் பொருளாக, அதாவது ஆரம்பத்தில் கிரேக்கர்களின் ஒரு பிரிவினரைக் குறிக்கவே பயன்பட்டது. பின்னரிது றோமர்களையும் குறித்தது. பின் அரேபியர்களையும் சேர்த்துப் பின் வெளிநாட்டவர் எல்லோரையும் குறிக்க 'யவனர்' என்ற சொல் பயன்படுகிறது.
3. மரபுத் தொடர்களின் ஓர் அங்கமாகப் பிறமொழிச் சொற்கள் அமைந்து நன்மை பயப்பதுமுண்டு. உதாரணமாக 'எம்டன்' என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் இச்சொல் மற்றவர்களை ஏமாற்றுவவர்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்படுகிறது.

இச்சொல் 'எம்டன்' எனும் இடத்தில் செய்யப்பட்ட போர்கப்பலின் பெயராகும். இக்கப்பல் போர்க்களத்தில் பிரித்தானியப் படைவீரர்களுக்கு டிமிக்கி கொடுத்து மறைந்திருந்து பல சேதங்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி நடடம் ஏற்படுத்தியது. அதனால் டிமிக்கி கொடுக்கும் எல்லோரையும் இச்சொல்லான 'எம்டன்' குறித்து நிற்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட சில நன்மைகளையும் தீமைகளையும் மனத்திலே கொண்டு சில தீர்வுகளை எடுத்து நோக்குவோம்.

தீர்வுகள்

சொற் சீர்த்திருத்தம் எனும் போது,

- I. ஓர் எழுத்துச் சொல்
- II. எழுத்து குறைந்த சொல்
- III. ஒரு பொருளைக் குறிக்கப் பல சொல்
- IV. சிலேடையை தவிர்த்தல்
- V. தவிர்க்க முடியாத சில பிறமொழி சொற்களை அப்படியே சேர்த்துக் கொள்ளல் அல்லது பிறமொழிச் சொற்களை சிறு சிறு மாற்றங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளல்
- VI. குறியீட்டு மொழியையும், உடல் மொழியையும் பயன்படுத்தல் போன்ற விடயங்களை சொற்சீர்த்திருத்தத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

i. முதலில் ஓர் எழுத்துச் சொல்லினை எடுத்துக் கொள்வோம்.

உலகில் அதிகமான எழுத்துக்களைக் கொண்ட மொழி சீனம். அடுத்ததாகத் தமிழைக் கூற முடியும்.

சீனமொழியில் எழுத்துக் கூடுதலாக இருப்பது அம்மொழிக்கு உறுதுணையே அன்றி உபத்திரவம் அல்ல. அம்மொழியில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒவ்வொரு சொல். இவ்வாறு எமது தமிழ் மொழியிலும் ஒரு காலத்தில் இருந்தது. உதாரணமாக பூ, கை, வை, பை, மை, தை, போ, வா, நீ, பா, கா, சா, நா, தீ போன்ற சொற்களைக் கூற முடியும். ஆனால் இந்நிலை இன்று அருகி விட்டது என்றே கூற வேண்டும்.

பழைய நிலைக்கு நாம் திரும்பினால் மொழி வளர்ச்சியடையும், அத்தோடு நேரமும் மிச்சமாகும். வேறு சிரமங்களும் குறையும்.

ii) எழுத்துக் குறைந்த சொல்:

இரண்டு எழுத்துச் சொற்களான பசு, மாடு, ஆடு, வாடு, பாடு, எடு, நட, கடை, வடை, தடை, சடை, படை, ஓடு, நாடு, எழு, புழு போன்ற சொற்கள் எம் மொழியில் ஏராளம் இருந்தன. இன்று அவற்றைப் பாவிப்பது குறைந்து விட்டது. கூடிய அளவு இப்படிப்பட்ட இரண்டெழுத்துச் சொற்களையும் ஓர் எழுத்துச் சொற்களையும் பாவனைக்கு எழுத்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். இந்நிலை மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமையும். இப்படிப்பட்ட இரண்டெழுத்துச் சொற்கள் அடிச்சொல்லாக மட்டுமே இன்று உள்ளதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

iii) ஒரு பொருளைக் குறிக்கப் பல சொற்கள் :-

ஒரு பொருளைக் குறிக்கப் பல சொற்கள் என்பது அரபு மொழியில் சர்வ சாதாரண விடயமாகும்.

'வாள்' என்பதைக் குறிக்க பல சொற்களும் 'ஒட்டகம்' என்பதைக் குறிக்க பல சொற்களும் அரபு மொழியில் உள்ளன என்பது அம்மொழியின் செம்மையை செழிப்பை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இ.தே போல தமிழ் மொழியிலும் உண்டு. என்றாலும் இவை போதாது என்பதே ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

இருக்கும் இச்சில சொற்களும் ஒரு பொருளின் பல தன்மைகளை அல்லது நிலைகளைக் குறிக்கவே பயன்படுகிறது. அதாவது 'பூ' என்ற ஒரேழுத்துச் சொல் 'மலர்' என்ற மூன்றெழுத்துச் சொல்லாகி இந்த மலரின் பருவநிலைகளை எடுத்துக் கூற முகை, மொட்டு, கன்னி, மலர் எனப் பல சொற்கள் உண்டு. ஆனால் இவையும் சரியான பருவம் அறிந்து பாவிக்கப்படுவதாகவும் கூற முடியாதுள்ளது.

எனவேதான் ஒரு பொருளுக்குப் பல சொற்கள் என்ற நிலையில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

iv) சிலேடைச் சொற்களைத் தவிர்த்தல் :

எமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சிலேடைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் படிக்கும் போது நாம் அவதானிக்க முடிகிறது.

சிலேடைக்கவிபாடும் புலவர்கள் திறமைசாலிகளாகவும், தமிழ் இவர்களுக்கு தண்ணிபட்டபாடு என்றும் ஒரு சிலர் கூற நாம் கேட்டுள்ளோம். உதாரணமாக சிலேடைப் பாடல் ஒன்றை இங்கு எடுத்து நோக்கலாம்.

“வெங்காயம் சக்கானால்
வெந்தயத்தால் ஆவதென்ன
இங்கார் சமந் திருப்பார் இச்சரக்கை
மங்காத சீரகத்தைத் தந்தீரேல்
தேடேன் பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியாரே”

என்ற பாடலில் வெங்காயம் என்பது கறிச் சரக்குகளில் ஒன்றை குறிக்கின்றது. வெம்மை + காயம் = சூடான உடம்பு என்பதையும் குறிக்கின்றது. சீரகம் என்பது கறிச்சரக்கை குறிக்கும், அதே வேளை சீர்மையான அகம் துப்பரவான உள்ளம் என்பதுவும் பொருள். இவ்வாறு இப்பாடலில் உள்ள எல்லாச் சொற்களுமே சிலேடை எனும் இரண்டு பொருள் கொண்டது எனலாம்.

இ.தே போல இன்னுமொரு பாடல்
அத்திக்காய், ஆலங்காய்
இத்திக்காய் காயாதே போன்ற பாடல்.
இ.தே போல
வெள்ளரிக்காய் விரும்புவரைக்காய்
உள்ள மிளகாயா?
ஒரு பேச்சுரைக்காயா போன்ற பல பாடல்களை இங்கே

குறித்துக்காட்ட முடியும். சிலேடையை மொழியில் ஏன் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், ஒரு சொல் குறித்த ஒரு பொருளை உணர்த்தி நிற்க வேண்டும். அதாவது, சொல்லின் ஸ்திரத்தன்மை பேணப்பட வேண்டும். சிலேடையில் இதனைக் காண முடிவதில்லை.

நீதிமன்றங்களில் சிலேடையால் பிரச்சினையே. அத்தோடு சாமானியனுக்கு சிலேடை விளங்காது. அதனால் சாமானியன் அம்மொழிப் பாடல்களை (சிலேடைப் பாடல்களை) ஒதுக்கிவிடுவான். இதனை வேறு ஒரு வகையாகக் கூறுவதாயின் மொழி மக்களால் புறக்கணிக்கப்படும் நிலை உருவாகும். இது மொழியின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து, அழிவிற்கு வழிவகுக்கும் எனலாம். எனவேதான் சிலேடைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

V) தவிர்க்க முடியாத பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே சேர்த்துக் கொள்ளல் அல்லது சிறு சிறு மாற்றங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளல்

நாம் தமிழ் மொழிக்குள் வேற்று மொழி சொற்களை அப்படியே சேர்த்துக் கொள்வதா? அல்லது மொழிபெயர்த்து சேர்த்துக் கொள்வதா என தீர்க்கமாக முடிவெடுத்த பின்பே மாற்றங்களை செய்ய வேண்டும்.

சங்க காலத்தில் இருந்தே தமிழ் மொழியில் பிற மொழிக் கலப்பு ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடியும். சங்ககாலத்தில் தமிழுக்கும் வட மொழிக்கும் இருந்த தொடர்பை தொல்காப்பியத்தின் மூலமாக நாம் அறியலாம்.

சங்க மருவிய காலத்தில் சமண சமயச் செல்வாக்கினால் பிராகிருத மொழிக் கலப்பு ஏற்பட்டது. ஆழ்வார் நாயன்மார் காலத்திலும் சோழர்காலத்திலும் இக்கலப்பினை ஏராளமாகக் காணமுடிகிறது.

16ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் மேலை நாட்டவர்களின் வரவினால் போர்த்துக்கீசர், டச்சுக்காரர், இங்கிலீஸ்காரர் ஆகியோரின் மொழிச் சொற்கள் பெருவாரியாகத் தமிழில் கலந்தன. இது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது

எனவே பிறமொழிச் சொற்களை சிறு சிறு மாற்றங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளல் ஏற்புடைத்து.

பிற மொழிச் சொற்களை சிறு சிறு மாற்றங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளல் எனும் போது இங்கிலீஸ் சொற்களை இவ்வாறு மொழிபெயர்த்தும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். Bottle என்பதை போத்தல் என்றும், Biscuit என்பதை விசுகோத்து என்றும் Proctor என்பதை பெருக்குதோர் என்றும் மொழிபெயர்த்துச் சேர்த்துள்ளேமே அது போல.

இங்கிலீஸ் மொழியில் இன்று சொற்களிலே பல மாற்றங்களைச் செய்துள்ளனர். உதாரணமாக Photo என்பதை Foto என்றும் Night என்பதை Nite என்றும் Colour என்பதை Color என்றும் எழுதுகிறார்கள்.

இப்படி எழுதும் பொழுது எழுத்துக் குறைகிறது. ஓலி அப்படியே ஒலிக்கிறது. எழுத்துப் பிழை (Spelling Mistake) இல்லாமல் எழுதவும் உதவுவதோடு புதிதாக மொழியைப் படிப்பவர்களுக்கும் சிரமமில்லாது படிக்க உதவும். இ.தே போல தமிழிலும் செய்யலாம். 'மாத சஞ்சிகை' என்பதை மாசிகை என்றும், தென்னை மரம் என்பதை தென்னை என்றும், காலால் உதைத்தான் என்பதை உதைத்தான் என்றும் எழுதலாம்.

இ.தே போல சிக்கல் இல்லாத விடயங்களை தமிழில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்

இ.தே வேளை சைக்கிளைத் தொடர்ந்து கென்டில் வந்து அதனோடு பெல் வந்து டியூப் வந்து டயர் வந்து வால் டீப் வந்து பின் எல்லாமே இங்கிலீஸ் மயமாகி விடக் கூடும் என்ற பயமும் எமக்கு இருக்க வேண்டும்.

தென்னிந்தியாவில் நடந்தது இதுதான். மேலும் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் இராம சுந்தரம் அவர்கள் நன்னூலில் சமஸ்கிருதச் சொற்களை எவ்வாறு தமிழ்ப்படுத்தலாம் என்ற விதியை பின்பற்றுங்கள் எனக் கூறியுள்ளார்.

ஆனால் இந்த விதி இங்கிலிஸ் சொற்களுக்குப் பொருந்தும் எனக் கூறமுடியாதுள்ளது. உதாரணமாக டயர் என்பதை இடயர் என்றோ ற்ப்பர் என்பதை இறப்பர் என்றோ எழுதினால் இரப்பர் இடயர் என்று பொருள் வேறாகி விடும்.

Dudley Stamp	-	இட்டலி இஸ்தம்பு
Bus	-	பசு
Plastic	-	பிளார்த்திக்கு
Radio	-	இரேடியோ என்றாகுவது போல

விஞ்ஞானச் சொற்களை மொழிமாற்றம் செய்யும் போது பின்வரும் விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1. நேரியதாக இருத்தல்
2. எளிதாக இருத்தல்
3. தர்க்க ரீதியாக இருத்தல் வேண்டும்

உதாரணமாக Power என்பதை சக்தி என்றே அனேகர் எழுதுகிறார்கள்.

Power சக்தியல்ல, வலு ஆற்றல், என்றே எழுத வேண்டும். சக்தி என்பது Energy என்பதைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை தவிர்த்துக் கொள்ள “அறிவியல் மத்திய நிறுவகம்” ஒன்றை அமைத்து அதன் மூலமே இந்த விஞ்ஞானச் சொல் மொழி மாற்றம் நடைபெற வேண்டும் என அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

அண்மையில் பாகிஸ்தான் அரசு உருது, பஞ்சாபி போன்ற மொழிகளில் உள்ள மற்றவர்களின் மனங்களை புண்படுத்தக் கூடிய; ஆபாச எண்ணங்களைத் தூண்டக் கூடிய; முட்டாள்தனத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடிய; மற்றவர்களைச் சிறுமைப் படுத்தக் கூடிய ஆயிரம் சொற்களைத் தடைசெய்துள்ளது.

இவ்வாறு தடை செய்வதனால் எஸ்.எம்.எஸ். அனுப்பும் போதும் ஈமெயில் அனுப்பும் போதும், மேற்படி வார்த்தைகளை உபயோகிப்பது

குறைவது மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களைப் புண்படுத்தலும் குறைந்து விடும் என்கிறது பாகிஸ்தான் அரசு.

இந்தச் சட்டம் சரியான முறையில் அமுல் படுத்தப்பட்டால் மொழியில் உள்ள தேவையற்ற; அசிங்கமான சொற்கள் பாவனைக் குறைவால் அழிந்து மொழி சுத்தமாகிவிடும் எனலாம்.

Baa Baa Black sheep என்பதை பா பா, பிளக் சீப் என்றுதான் எழுத முடியும். இதனை மீண்டும் இங்கிலீசில் எழுதினால் 'Paa Paa Plack sheep' என்றுவந்து பொருள் மாறிவிடும்.

இப்படிப்பட்ட பிழைகள் ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும்.

vi) குறியீட்டு மொழியையும் உடல் மொழியையும் உபயோகித்தல்

மொழியினை மேலோட்டமாக

வாய் மொழி, எழுத்து மொழி அல்லது குறியீட்டு மொழி, உடல்மொழி என வகுத்து நோக்க முடியும்.

வாய்மொழியும் எழுத்து மொழியும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போன்றது. அதே போல, உடல் மொழியும் குறியீட்டு மொழியும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போன்றது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாத தொடர்புடையது. என்றாகினும் கூறமுடியும்.

இந்நூலில் பல அங்கங்களில் தமிழ் மொழியின் வாய் மொழி, எழுத்து மொழி. ஆகியவைகளில் செய்ய வேண்டிய சீர்த்திருத்தங்கள் பற்றியெல்லாம் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. இந்த அங்கத்தில் மேற்கூறப்பட்ட உடல்மொழி, குறியீட்டுமொழி பற்றி விரிவாக ஆராய வேண்டியதில்லை என்றாலும் மொழி என்ற வகையிலும் இவைகள் உலகளாவிய அளவு செயல்திறன் மிக்கது என்ற வகையிலும், தமிழ் மொழியோடு இதனை இணைத்துப் பார்த்தல் சிறப்புடையதாகும்.

இந்த இரு மொழிகளும் சரியாக அமுலாக்கப்பட்டால் வீடுகடந்து, ஊர்கடந்து, நாடுகடந்து, உலகின் பொதுமொழியாகிப் பல பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வாகிவிடும் எனலாம்.

முதலில் குறியீட்டு மொழிபற்றி எடுத்து நோக்குவோம்.

குறியீட்டு மொழி

மனிதர்களால் ஆரம்பத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட சித்திர எழுத்தின் சுருக்கமான ஒரு வடிவமே குறியீட்டு எழுத்து எனலாம்.

இந்தக் குறியீட்டு மொழி உலகளாவிய மொழியாக இன்று உபயோகத்தில் உள்ளது.

இந்தக் குறியீட்டு மொழி இன்னும் வளர்ச்சியடைந்து தனி மொழியாகப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினால் உலக மக்கள் அனைவரும் ஒரே மொழியை எழுதக் கூடியவர்களாக ஆகிவிட முடியும்.

இதனோடு உடல் மொழியும் (Body Language) சேர்ந்து கொண்டால் உலக மக்கள் எல்லோரும் ஒரே மொழியை எழுதுகின்ற மக்களாக ஒரே குடையின் கீழ் வந்து விடுவார்கள்.

இன்று உலகமெங்கும் பிரச்சனையின்றி போக்குவரத்து நடைபெற குறியீட்டு மொழியே காரணம் எனலாம்.

குறியீட்டு மொழியின் உலகளாவிய தன்மைக்கு நல்லதொரு உதாரணமாக பின்வரும் சம்பவத்தை கூறமுடியும்.

இலங்கையில் இருந்து ஒருவர் ஆகாயவிமானத்தில் சீனா சென்று இறங்கி மலசலம் கழிக்க பொதுக் கழிவறைக்குச் சென்றால் அங்கு சீன மொழியில் ஆண்களுக்கு உரியது பெண்களுக்கு உரியது என எழுதப்பட்டிருந்தால் எப்படி இனங்காண முடியும். ஆனால் மொழி தெரியாவிட்டாலும் குறியீட்டை இனங்கண்டு போக முடியும். குறியீட்டு மொழியில் ஶ் ஆண்களுக்குரியது ஶ் பெண்களுக்குரியது என

எழுதப்பட்டிருந்தால் அவரால் மொழி தெரியாவிட்டாலும் குறியீட்டை இனங்கண்டு போக முடியும்.

இவ்வாறு குறியீட்டு மொழியின் பிரயோசனத்தை ஏராளமாகக் கூற முடியும்.

உதாரணம்: புகைக்காதே, குடிநீர், போகாதே, போகும் வழி, மொஸ்க், சேச், கோயில், புத்த கோயில், பாடசாலை, கதவை மூடு, கதவைத் திற போன்ற குறியீட்டு மொழிகளை கூற முடியும்.

உடல் மொழி

பேசவும், வாசிக்கவும் அதிகம் தேவையில்லாது புரிந்து கொள்ளக் கூடிய மொழிதான் உடல்மொழி. அதுவும் உணர்ச்சியை அள்ளிக் கொட்டும் மொழி அதனால்தான் போலும் வள்ளுவன்

“கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின்
வாய்ப் போச்சில்யாது பயனுமில்” என்றான்.

1960ம் ஆண்டுவரை உடல் மொழியின் ஆட்சி மிகமிகக் கூடுதலாகவே இருந்தது என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அதாவது 1960ம் ஆண்டுவரை 60-80 விகிதம் நாம் பேசியது உடல் மொழியே.

உடல் மொழியின் இடையிடையே பேசப்பட்ட சொற்கள் 7-10 விகிதமான சொற்களே.

மற்றைய 10 விகிதமும் இரண்டிற்கும் இடையில் நின்ற சொற்களே என்பது ஆய்வுகளின் முடிவு.

உள்ளத்தில் உள்ளதை வாயினால் சொற்களால் சொல்வதற்கு முன் உடல் கட்டியம் கூறி நிற்கும்.

இந்த உடல் மொழியினை பின்வருமாறு வகுத்துக் கூறுகின்றனர் ஆய்வாளர்கள்.

1. Sound Symbols உடலில் இருந்து வெளிவரும் சத்தமும் அசைவுகளும்

உதாரணம் : mmm ... er... ar... ah mh... Huh

2. Hoptics தொடுதல், பாய்தல் கிள்ளுதல், தடவுதல், சுரண்டுதல், உணர்ச்சியை தூண்டுதல் போன்றவை

3. Oculesics (Eye Contact) கண்சாடை செயதல், கண்ணடித்தல், (சைட் அடித்தல்), கண்ணைப்புரட்டுதல், கண்சிவத்தல், இமை வெட்டல், ஆச்சரியமாகப் பார்த்தல் கண்களை மூடிக்கொள்ளுதல் போன்றவை.
4. Olfactics: (Smell) வாசைன, உணர்வு, உணர்ச்சி
5. Vocaliz (Tone or Voice) குரல் எழுப்புதல், கத்துதல், கூக்குரல் இட்டு கூப்பிடுதல்.
6. Volume Speed : குரல் ஒலியின் வேகத்தின் அளவு
7. Silence : Posing Waiting Secrecy : இரகசியம், அமைதி
8. Posture Position of the body stance : உடல் இருக்கும் நிலை
9. Adornment Clothing Jewellery, hair style அலங்காரம் அதாவது ஆடை, கொண்டை, ஆபரணம் போன்றவைகளும் பேசும்
10. Locomotion Walking running staggering, Limping : நொண்டுதல், தள்ளாடுதல், நகர்தல் போன்ற செய்கைகள்

உடல்மொழியும், குறியீட்டு மொழியும் சேரும்போது உண்டாகும் மொழிக் கூட்டு மிக மிக சக்திவாய்ந்ததாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் உலகளாவிய நன்மதிப்பினையும் இது பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு எனலாம்.

பொருட் சீர்திருத்தம்

சொல்லோடு வருவதுவே பொருள். எனவே, சொல்லோடு சேர்த்துத்தான் பொருளை நோக்க வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் மொழியில் சொற்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாமல் தனித் தனியே நின்று வாக்கியமாக அமைந்து பொருளை உணர்த்தும்

இந்நிலையில் பெயர், வினைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் ஓரசைச் சொற்களாகவே இருக்கும் (Monosyllabic).

தமிழில் நீ, போ, மண், பார், பூ, தா என்பன ஓர் அசைச் சொற்களே. அன்றியும் ஓரசைச் சொற்களெல்லாம் அடிச்சொற்களாக இருந்து (Roots) வாக்கியப் பொருளைத் தரும்.

ஒட்டு நிலையில் அடிச்சொல் இரண்டும் ஒட்டி நிற்கும். உதாரணமாக கண்ணன் பார்த்தான் என்ற வசனத்தில் ஒட்டுநிலை உண்டு.

'கண்ணன்' என்ற சொல்லில் கண் என்ற அடிச் சொல்லும் ஆன் (அன்) என்ற சொல்லும் ஒட்டி 'கண்' என்ற சொல் சிதையாது இருக்க, பின்னதாகிய 'ஆன்' குறுகி 'அன்' ஆகிக் கண்ணன் ஆயிற்று.

'பார்த்தான்' என்பதிலும் 'பார்' என்பதனோடு வேறு சில த் + த் + ஆன் சேர்ந்து இருக்கின்றன.

இச்சொற்களில் முதலில் நிற்கும் 'கண்' 'பார்' என்ற சொற்களை இலக்கணக்காரர்கள் பகுதி என்பர். (அடிச்சொல்)

சொற்கள் பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி எனப் பலஅம்சங்களைக் கொண்டது.

இவ்வாறு பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை சந்தி என பகுத்துப் பார்த்துச் சொற்களைப் படித்துக் கொண்டிருக்கப் புதிதாகத் தமிழ் படிக்க வருபவனுக்கு நேரம் இல்லை, தேவையும் இல்லை, என்ற ஒரு

மனநிலை ஏற்பட்டு, 'தமிழ் படிப்போமா?' என்று கேட்டாலே அவன் ஓட்டம் பிடித்து விடுகிறான். எனவே, தேவையானவர்களுக்கு இதனை விட்டுவிட்டு நாம் மொழி வளர்ச்சிக்கான சில விடயங்களை எடுத்து நோக்குவோம்.

சில சொற்களை எமது முன்னோர் தேவை கருதி, காரணம் கருதிப் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள். அச்சொற்கள் இன்று கருத்தற்று பொருளற்றுப் போயிருக்கும். அவற்றை நாம் இன்றும் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை எனலாம். உதாரணமாக 'புகைவண்டி' என்ற சொல் கரிக் கோச்சிக் காலத்தில் சரியான கருத்துள்ள சொல்லாக இருந்தது என்னவோ உண்மைதான். இன்று இச்சொல் பொருத்தமற்றதாகி விட்டது. எனவே, இச்சொல் எமக்குத் தேவையற்ற சொல்.

பிறமொழிச் சொற்களை மொழிபெயர்த்தல் என்பதில் கூட நாம் மிக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்க்கும்போது மூலச் சொல்லும்; பொருளும் வேறுபட்டு என்ன சொல், என்ன பொருள் என்று தெரியாது மயக்க நிலை ஏற்படக் கூடும். உதாரணமாக 'அணைக்கட்டு' என்ற தமிழ்ச் சொல்லை இங்கிலீஸ் காரர் அவர்களுக்குச் சாதகமாக மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.

உதாரணமாக: Anicut என இங்கிலிஸ் அகராதியில் எழுதியுள்ளனர். இது ஒரு வகையில் சரியானதே

ஆனால் எம்மவர்கள் இங்கிலீஸ் சொற்களை பிழையாக மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

உதாரணமாக Public Notary என்பதை 'பிரசித்த நொத்தாரிக்' என மொழிபெயர்த்து, விளம்பரப் பலகையில் எழுதியும் உள்ளார்கள்.

உண்மையில் 'Public' என்பது 'பிரசித்த' என்பது பொருளல்ல, 'பகிரங்க' என்பதுதான் சரியான பொருள்.

தொழிலை முதலாவது தொடங்கும் போதே 'பிரசித்த நொத்தாரிஸ்' என்று எப்படிச் கூற முடியும்.

Public என்பதன் பொருள் பகிரங்கம் என்பதாகும். அதாவது இரகசியமாவும் உறுதி (ஒப்பு) எழுதலாம். பிழையான வழியிலும் ஒப்பு (உறுதி) எழுத முடியும். ஆனால் நான் அப்படிப்பட்ட பிழையான ஒப்பு எழுதுபவனல்ல. நான் பகிரங்கமாக எல்லோருக்கும் தெரிய உண்மையான ஒப்பு எழுதுபவன் என்பதை குறிக்க 'பகிரங்க நொத்தாரிசு' என்று எழுதுவதே சரியான மொழிபெயர்ப்புமாகும். பிரசித்த நொத்தாரிசு என்பது பிழையான மொழிபெயர்ப்பு.

அண்மையில் தொலைக்காட்சி செய்தி வாசிப்பின் போது 'வெள்ளநீர் வடிந்தோடி வருகிறது' என வாசித்தார்.

“வெள்ளநீர் வடிந்தோடுகிறது” என வாசித்திருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு தொலைக்காட்சியில் நாளொரு வண்ணமாக பிழைகள் வளர்கின்றன.

பல எழுத்துக்களைக் கொண்ட சொற்களை குறைத்தல் :

எமது தமிழ் மொழியினைப் பேசுபவர்கள் சில சொற்றளைக் கருத்தில்லாமல் பேசுகிறார்கள். சில சொற்களைத் தேவையற்று நீட்டிப் பேசுகிறார்கள்.

உதாரணமாக 'தேத்தண்ணீர்' என்று பேசுகிறோம். இது பிழையான சொற்பிரயோகமாகும். இதனை 'தேநீர்' என்று சொல்லலாம்.

நீர், தண்ணீர், சுடுநீர் என மூன்று சொற்கள் உண்டு. நீர் பொதுவான சொல், தண்ணீர் என்பது குளிர்ந்த நீர், சுடுநீர் என்பது கொதிக்கவைத்த நீர் என பொருளறிந்து பாவிக்க வேண்டும்.

மனைவி, துணைவி, இல்லாளன், இல்லத்தரசி என நான்கு சொற்கள் உண்டு. மனைவி என்பவள் வீட்டிலேயே இருப்பவள், துணைவி

என்பவள் தொழிலுக்காக வெளியே போய் வருபவள், இல்லாள் என்பவள் கணவனுக்கு கட்டளை இருபவள், இல்லத்தரசி என்பவள் குடும்பம் எல்லோருக்கும் கட்டளை பிறப்பிப்பவள். பொருளறிந்து தனக்குரியவளை உரிய சொல்லால் அழைக்க வேண்டும்.

இ.தே போல தென்னை மரம் என்பதை தென்னை என்றே சொல்லலாம். எழுதலாம். 'இங்கு மது பாவித்தல் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது' என்று எழுதத் தேவையில்லை. 'இங்கு மதுத் தடை என்று எழுதினால் பொருள் புலப்பட்டுவிடும்.

'புகைததல் தடை' என்று எழுதுவதற்குப் பதிலாக என்ற குறியீட்டை எழுதலாம். இதனை வாசித்து விளங்கிக் கொள்ள மொழி தேவையில்லை.

மலசல கூடத்திலும் ஆண், பெண் என்று எழுதத் தேவையில்லை. ஆண், பெண் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தலாம்.

பட்டினம், பட்டணம், இரண்டும் வேறு வேறான சொற்கள். பட்டினம் என்பது துறைமுகம் உள்ளது. துறைமுகம் இல்லாதது பட்டணம். கொழும்பு பட்டினம். கண்டி பட்டணம்.

கட்டிடம், கட்டடம் இரண்டும் வேறு வேறான கருத்துடையது. கட்டிடம் கட்டும் இடம். கட்டடம் அந்த இடத்தில் கட்டப்படும் வீடு, கடை போன்றது (Building)

யாப்பு, அணிச் சீர்திருத்தம்

யாப்புச் சீர்திருத்தம் இன்று தமிழ் மொழிக்குத் தேவையான ஒன்றாக உணர முடிகின்றது.

தமிழ் மொழியில் பல மொழிச் சொற்கலப்பினால் பல மாற்றங்ளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ள ஒரு நிலை.

இதற்கு யாப்பு விட்டுக் கொடுக்காத வரை நாம் எதிர்பார்த்த எதையும் செய்ய முடியாதுள்ளதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக,

மொழிக்கு முதல் வர முடியாத எழுத்துக்கள் என ஒரு விதியுண்டு. இச் சூத்திரப்படி டகரம், ர-கரம், ற-கரம் போன்ற எழுத்துக்கள் சொல்லின் முன் வர முடியாது. ஆனால் இவ்விதி நடைமுறைச் சாத்தியம் இல்லை.

இ.தேபோல 'வேற்றுமை உருபுகள் எட்டு' என நாம் படித்துள்ளோம். பொருளை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது வேற்றுமை உருபுகளே என்றும் படித்துள்ளோம்.

ஆனால் இந்த வேற்றுமை உருபுகள் இன்று வழக்கொழிந்துவிட்டதையும் நாம் இங்கு சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

உதாரணமாக

முதலாம் வேற்றுமை உருபு எழுவாய் என்பது எமக்குத் தெரியும். எழுவாய் இல்லாமல் ஒரு வசனம் இருக்க முடியாது என்பதுவும் எமக்குத் தெரியும். அப்படி இருக்கும்போது எழுவாய் வேற்றுமையுருபு என்ற ஒன்று தேவையா?

மேலும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு 'ஐ'.

கந்தன் பெயர்ச் சொல், மரம் பெயர்ச்சொல், வெட்டினான் வினைச்சொல்.

கந்தன் மரத்தை வெட்டினான் என்பதில் ஐ சேர்ந்துள்ளது.

கந்தன் மரம் வெட்டினான் என்று ஐ இல்லாமலும் எழுதலாம்.

நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு' கந்தன் பெயர்ச்சொல். முருகன் பெயர்ச்சொல். இராமனும் பெயர்ச் சொல்லே. நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு' சேர்ந்து கந்தனுக்கு மகன் இராமன் என்றாகும், இதனை 'கு' இல்லாமல் கந்தன் மகன் இராமன் என்றாலும் பிழையில்லை. இங்கு 'கு' தேவையில்லாமல் போய்விட்டது.

இவ்வாறு எட்டு வேற்றுமை உருபுகளுமே வழக்கொழிந்து நிற்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

எனவே, தேவையில்லாத ஒன்றை நாம் ஏன் பாதுகாக்க வேண்டும்? இதையேன் நாம் தமிழ் படிப்போருக்குப் படிப்பிக்க வேண்டும்.

இதே போலத்தான் நூறுக்கு மேற்பட்ட அணிகளும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. மரபுப் பாடல்களோடு சம்பந்தமுடைய இந்த அணிகளைப் பற்றி இக்காலத்து இளம் கவிஞர்கட்கு எதுவும் தெரியாது மட்டுமல்ல, தேவையற்றதாகவும் ஆகிவிட்டது எனலாம்.

புதுக்கவிதையில் குறியீடும், படிமமும் ஆட்சி செய்யும் காலமிது.

எனவே, காலத்திற்கு ஏற்ற மாற்றங்களோடு நாம் மொழியை நடத்திச் செல்வதே மொழி வளரச் சிறந்த முறையாகும்.

அங்கம் 8

தனித்தமிழ் சாத்தியமா?

“தனித்தமிழ்” என்ற கோசம் ஒரு நூற்றாண்டிற்கு மேலாக ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. ஆனால் அது சாத்தியப்படுமா? என்ற சந்தேகம் காலம் நீள நீள கூடிக்கொண்டே வருகிறது எனலாம்.

அதிலும் குறிப்பாக தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வாழ்கின்ற தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை இது சாத்தியமான ஒன்றல்ல எனக் கூற முடியும்.

அத்தோடு இந்தத் தனித் தமிழ் எழுத்துக் கோசம் முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான கலை, சலாச்சார, பொருளாதார அம்சங்களில் திரிபினையும், அழிவினையும் ஏற்படுத்தி, இருந்த இடம் தெரியாது அழித்துவிடும் சாதனமாக கருதுவதற்கு சென்ற கால அனுபவங்கள் வழிவகுத்துள்ளன.

உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் ‘ஜாவகர்கள்’ குடியிருந்த இடமான ‘ஜாவகர்சேரி’ யைத் தனித் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதப்போய் இன்று சாவகச்சேரியாகியுள்ளது.

இ.தே போல ‘ஜாவாப்பனை’ என்பது யாப்பனையாகி இன்று யாழ்ப்பாணம் என்றாகியுள்ளது.

தென்கிழக்கிலே ஓர் இடத்தின் பெயர் ‘ஜவுளிக்கடை’ அது சவுளிக்கடையாகி இன்று சவளக்கடையாகியுள்ளது.

இது போல இன்னும் ஆயிரம் ஆயிரம் தனித் தமிழ் உதாரணங்களை கூற முடியும்.

முஹம்மத் என்பதனை முகமது என்றும், மஜீத் என்பதனை மசீத் என்றும் 'சஹ்ரயார்' என்பதனை சக்ரயார் என்றும் எழுதிப் பொருள் வேறுபடும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளதையும் நாம் அறிவோம்.

இ.தே போல சகோதரனைக் குறிக்க உர்து மொழியில் 'காஹா' என்ற சொல் பயன்படும்.

இங்குள்ள முஸ்லிம்களும் சகோதரனை அழைக்க 'காஹா' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினர். இதனைத் தனித் தமிழ் எழுத்தில் எழுதப் போய் 'காக்கா' என்றாகி இன்று இதுவே வழக்கில் நீண்டு நிலைத்து கொச்சையாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர் எனலாம்.

இந்தத் தனித் தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமல்ல வேறு சமூகத்தவர்களுக்கும் பிரச்சினையை உண்டுபண்ணியுள்ளதையும் நாம் அறிவோம்.

உதாரணமாக 'டட்லி ஸ்ரேம்' என்ற பெயரைத் தனித் தமிழ் எழுத்திலே எழுதி 'இட்டலி இசுதாம்பு' என்றும் இங்கிலிஸ் என்பதனை, ஆங்கிலம் என்றும் போப் என்பவரை பாப்பாண்டவர், சின்னப்பாப்பாண்டவர் என்றும் ஆண்டாண்டு காலமாக அழைத்து வருகின்றோம் ஏன் இப்படி அழைக்கின்றோம் என்று யாருக்கும் தெரியாது.

'ஜோஜ்' என்பதனை 'சோச்' என்றும், 'சேக்ஸ்பியரை செக்சிற்றியர்' என்றும், 'ஜூன் மாதத்தினை சூன் மாதம்' என்றும், 'ஜூலை மாதத்தை சூலை மாதம்' என்றும், 'ஓகஸ்ட் மாதத்தினை அகஸ்ட்டு' என்றும் எழுத வேண்டியுள்ளது. 'பாகிஸ்தானை' பாகிசுதான் என்றும் Einstein ஐன்ஸ்டீன் என்பதனை 'அஞ்சுதன்' என்று எழுத முடியுமா?

இ.தே வேளை முஸ்லிம்களுக்கென்று தனித்துவமான சில அரபுச் சொற்கள் உண்டு. அவற்றைத் தனித் தமிழ் எழுத்தில் எழுதினால் பொருள் வேறுபட்டுவிடும். அதனால் அப்படியே எழுத வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக அல்லாஹ், தெளஹீத், ஐனாஷா, ஹீபுறு, ஹறாம், ஹலால்,, மஹர், மிம்பர், முஅத்தின், மீலான், முஸீபத், ஜிஹாத், றசூல் முஸ்லிம் - இஸ்லாமியர். போன்ற சொற்களைக் கூறமுடியும்

ஆரம்பகால முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இச்சொற்களோடு சம்பந்தமுடைய பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவே 'அரபுத் தமிழ்' என்றொரு கிளைமொழி தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள முஸ்லிம்கள் மத்தியில் தோன்றியது. ஏதோ ஒரு காரணத்தால் இன்று அது வழக்கொழிந்து போனாலும் அரபுத் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட பல நூல்கள் இன்றும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வழக்கில் உண்டு. உதாரணத்திற்கு 'தொழுகை அடவு', 'தலைப்பாத்திஹா, நிகாஹுடைய ஹுசூம்களை தெளிவாக்கி வைத்தல், குர்ஆன் மொழிபெயர்ப்பு, அரபுத்தமிழ் அகராதி போன்றவைகளை கூற முடியும். இ.தே போல 892 அரபு மொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியுள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றையெல்லாம் தனித்தமிழாக்க முடியுமா? உதாரணத்திற்கு சாத்தான், தகவல், வசூல், கடதாஸ், அமானம், கசாப்புக்கடை, கப்பல், அமுல், கறார், பந்தர், அவா, குந்து, சந்தூக்கு, உம்மா, தராசு போன்ற சொற்களை கூற முடியும்.

“தனித்தமிழ் எழுத்து” என்ற கோஷம் தலைதூக்குமாயின், அரபுத் தமிழும் மீண்டும் தலைதூக்குவதை தடுக்க முடியாது போய்விடும் எனலாம்.

முஸ்லிம்கள் அரபுத் தமிழ் என வளர்த்த கிளை மொழியினை சரியான சிந்தனையோடு வழி நடத்திச் சென்றிருப்பார்களேயானால் இன்று இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் வாழும் முஸ்லிம்களிடையே தங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு மொழி வளர்ந்திருக்கும்.

இதனால் தமிழ் பேசுவோர் தொகை குறைந்து தமிழ் வளர்ச்சி தடைப்படலாம். என்பதினையும் நாம் மனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று “வீட்டு மொழியாக அரபு மொழி பேசுவோம்” என்ற ஒரு கோசம் தனித்தமிழ் என்ற கோசத்திற்கு எதிராக எழுந்துள்ளதை மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாதுள்ளது.

தமிழ் மொழி கொலையாளிகளின் பட்டியல்

கிழக்கிலங்கையில் “சூனியம் செய்தல்” என்ற ஒரு வைத்திய முறையுண்டு.

இவ்வைத்தியத்தின் மூலம் ஒருவரை நோய்வாய்ப்பட வைத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சாகடிப்பதே இந்த வைத்தியமுறை.

ஒருவரை நேரடியாகக் குத்திக் கொன்றுவிட்டால் குத்தியவர் கொலையாளியாய் பிடிக்கப்பட்டு நீதிமன்றில் நிறுத்தப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்படுவார்.

ஆனால் சூனியம் செய்வதும் கொலைமுயற்சிதான். இது நேரடியாக நடைபெறுவதில்லை. இரகசியமாக இதற்கென்று இருக்கும் மருந்தை வெற்றிலையில் பூசி, கொல்ல வேண்டியவருக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அவரும் சர்வ சாதாரணமாக வெற்றிலை சாப்பிடுபவர் என்பதால் வாங்கிச் சாப்பிட்டுவிடுவார்.

ஆறு மாதத்துள் நோய்வாய்ப்பட்டு இறக்க வேண்டுமானால் அளவு வேறு. மூன்று மாதத்திற்குள் இறக்க மருந்தின் அளவு கூடும். இரண்டு மாதத்திற்குள் இறக்க மருந்து இன்னும் கூடும். இம்மருந்து வெற்றிலை நிறத்திலே இருப்பதால் சாப்பிடுபவருக்கு எதுவும் விளங்காது.

ஒரு மாதத்துள் சாகடிக்க வேண்டுமென்றால் மருந்து இன்னும் கொஞ்சம் கூடப் பூச வேண்டும் அவ்வளவுதான்.

இப்படி “சூனியம்” செய்து சாகடித்தலும் கொலைதான். ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்டு இறப்பதால் கொலை செய்யப்படுவதாகக் கருதப்படுவதில்லை. இங்கிலீஸ் வைத்தியத்திலும் இம்மருந்து உண்டு. இந்த மருந்தின் பெயர் Thalidium என்பதாகும். இதன் பொருள் “மெல்லக் கொல்லும் மருந்து” என்பதாகும்.

இற்றைக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் காலியில் ஒரு டாக்டர்.க. குலர்தன தனது மனைவியை இவ்வாறு நோய் ஏற்பட வைத்து இறக்க வைத்ததாகவும், இது கொலையே என்று வழக்கு நடந்ததும் சிலருக்கு ஞாபமிருக்கலாம்.

பாதிரியார் மத்யூ பீரிகம் தனது மனைவியை இவ்வாறே மெல்ல மெல்ல கொன்றார் என்ற செய்தியும் உண்டு.

இ.தே போல தமிழ் மொழியையும் ஒரு சிலர் மெல்ல மெல்லக் கொலை செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை வெளிக்காட்டும் பட்டியலே இது.

1. சிலேடையில் இலக்கியம் செய்பவர்கள் அல்லது பேசுபவர்கள்

இவர்கள் செய்யும் காரியத்தால் மக்களுக்கு மொழியில் என்ன சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பது விளங்காமையால் அதைப் படிக்காது அதன் அருகிலும் போகாது விட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் சிலேடையான அந்த விடயம் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்து மொழி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறக்க உதவுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இப்படி சிலேடையில் பாடல் எழுதும் புலவர்கள் அக்காலத்தில் கெட்டித்தனமானவர்களாக கருதப்பட்டார்கள்..

ஆனால் இன்று அவர்கள் கொலையாளிகள் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். புதுக்கவிதையில் குறியீடு, படிமம், சிலேடை

என்பவற்றை எதிர்பார்க்கிறார்கள். புதுக்கவிதையில் சிலேடை இடம்பெற வைப்பவர்களும் கொலையாளிகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்களே.

2. வட்டாரச் சொல், மண்வளச் சொல் என எழுதுபவர்கள்

இப்படிப்பட்டவர்கள் தாங்கள் எழுதும் சிறுகதைகளிலும், நாவல்களிலும், கவிதைகளிலும் மேற்படி வட்டாரச் சொல் அல்லது மண்வளச் சொல் எனச் சொல்லிக் கொண்டு கண்ட கண்டபடி அச்சொற்களைப் பிரயோகிக்கிறார்கள்.

வட்டாரச்சொல் என்பது, மெட்றாஸ் தமிழ், திருநெல்வேலித் தமிழ், மட்டக்களப்புத் தமிழ், யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மலைநாட்டுத் தமிழ், கொழும்புத் தமிழ், கொழும்பு சோனகத் தமிழ் எனக் கதை முழுவதுமே இந்த வட்டாரத்தமிழ் பரவியிருக்கும். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

கதாபாத்திரங்களில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் வட்டாரச் சொல் பாவிப்பதைக் குற்றமாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படி பேசுவதுதான் யதார்த்தமாக இருக்கும் என்பது என்னவோ உண்மைதான். அதற்காக கதையின் நான்கில் மூன்று பங்குச் சொற்களும் வட்டார வழக்காக இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை.

டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்கள் ஒரு மொழியியலாளர். என்பதனால் போலும் அரவது நாவல்களில் வட்டார வழக்கிற்கு இடமிருக்கவில்லை.

இதை இலக்கியவாதிகள் எதிர்த்தார்கள். இந்நாவல்கள் யதார்த்த நாவல்கள் அல்ல, வேலைக்காரனும் சுத்தத் தமிழ் பேசுகிறான். இதில் என்ன யதார்த்தம் இருக்கிறது எனக் கோஷமிட்டார்கள்.

ஆனால் மு.வ. தமிழைச் சாவடிக்க விரும்பவில்லை போலும். அதனால் தொடர்ந்தும் அவருடைய நாவல்களை சுத்தத் தமிழில்தான் எழுதினார். தமிழ் பேசும் எல்லா நாடுகளிலும் விரும்பி வாங்கி வாசிக்கப்பட்ட நாவல்கள் அவருடைய நாவல்களே.

சில நாவல்கள் எழுதப்பட்ட வட்டாரத்தை விட்டு வெளியே விற்பனையாகாது முடங்கிவிடும். காரணம் வட்டாரச்சொல்.

3. கொச்சைச் சொற்களை இலக்கியத்துள் சேர்த்துக் கொள்பவர்கள்.

உதாரணமா பீச்சம்பு, பீமுட்டி, நாத்தவாயன், பூளக்கண்ணன், முக்கோடி,, மாப்பிளகொல்லி, பீத்துதல் செத்துப்பீத்து, காலியாண்ட முடவன் போன்ற சொற்களைப் பாவிப்பது.

4. பிறமொழிச் சொற்களை அதிகமாகக் கலந்து எழுதுபவர்கள்

அதாவது தமிழ்ச் சொற்களைவிட பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து கட்டுரை, கதை, கவிதை எழுதல்.

உதாரணமாக

“மீரான் சதுக்கத்தில் உள்ள சர்க்கார் கட்டடத்தில் சுங்க இலாகா கந்தோரின் பீரோவில் இருந்த தாஸ்தாவேஜுகளைத் திருடிய ஆசாமி துர்அதிஷ்டவசமாக கையும் மெய்யுமாகப் பிடிபட்டு விட்டான்” இது எல்லோருக்கும் விளங்குகிறது ஆனால் இந்தப் பந்தியில் 11 பிற மொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன.

சதுக்கம்	-	பாளிமொழி
சர்க்கார்	-	பாரசீகம்
இலாகா	-	அரபு

கந்தோர்	-	ஒல்லாந்து
விறாந்தை	-	போர்த்துக்கீஸ்
பீரோ	-	பிரஞ்சு
ஆசாமி	-	ஹிந்தி
தூர்அதிஷ்டம்	-	சமஸ்கிருதம்
பொலிஸ்	-	இலத்தீன்
கைது	-	உர்து
வில்லங்கம்	-	மராட்டி

5. இப்படி எழுதுபவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் கொலைக்கு உடந்தையாக இருப்பவர்களே. இவர்களும் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்களே
6. "மொழியில் எந்த மாற்றமும் நடைபெறக்கூடாது. எம் முன்னோர் எல்லாம் சரியாகவே செய்துவைத்துள்ளார்கள்" எனக் கூறும் பழமைவாதிகள் மாற்றத்தை விரும்பாதவர்கள் இவர்களும் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்களே கொலையாளிகளே.
7. விசேடமாக பெருமை என நினைத்து தமிழோடு அதிகமான இங்கிலீஸ் சொற்களைக் கலந்து பேசுபவர்களைக் கூறலாம்.

உ-ம் : தென் இந்தியர்கள் அதிலும் குறிப்பாக தென் இந்திய நடிகர் நடிகைகள். தென் இந்திய தொலைக்காட்சிகளில் நிகழ்ச்சி நடத்துபவர்கள்.

புதிதாக இன்னும் இரண்டு மூன்று தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளைத் தொடங்கிவிடுவார்களானால் தமிழ் அங்கு வேகமாக மரணமடைய வாய்ப்புண்டு.

இன்னும் சில ஆலோசனைகள்

1. இணையத்தளத்திற்கென தனித் தமிழ் வடிவம்
2. C.N.N றொய்டர், B.B.C அல்ஐஸீரா போன்ற செய்திச் சேவைகளை தமிழுக்குள் உண்டாக்கல்.
3. முத்தமிழோடு, அறிவியல் தமிழ், தகவல் பரிவர்த்தனைத் தமிழ், ஊடகத் தமிழ், உளவியல் தமிழ் என வளர்ச்சியடைய வழிசெய்தல்.
4. விளக்க அகராதி உண்டாக்கல்
5. கலைச்சொல் அகராதி : விஞ்ஞானச் சொற்களுக்கு தமிழ்ப் பொருள் விளக்கக்கூடிய நூல். இதனை விபுலானந்த அடிகளார் ஆரம்பித்து நடைமுறைச் சாத்தியம் இல்லாதபடியால் கைவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நடைமுறைச் சாத்தியமானவற்றையே செய்ய வேண்டும். அதன்படி இந்த அகராதி அமைந்தால் நீண்டுநிலைக்கும்.

6. பழைய பண்டிதர்களிடம் ஆலோசனை கேட்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பழைய இலக்கண விதிகளைப் மனப்பாடமாக்கியவர்கள். விஞ்ஞானச் சிந்தனைகளை திடீரென ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

உ-ம்: எழுத்து, ஒலி (சத்தம்) பின்முளையில் இருந்து பிறப்பதாகக் கூறுவார்கள். விஞ்ஞான ரீதியாக நோக்கினால் பின் முளையில் இருந்து ஒலி பிறப்பதில்லை.

7. வழக்கிழந்த சொற்களை நீக்கி, புதிய சொற்களோடு கூடிய அகராதி
8. வலுவிழந்து போன சொற்களின் அகராதி: எந்த நூற்றாண்டில் இந்தச் சொல் வழக்கில் இருந்தது, எந்த நூற்றாண்டோடு வழக்கிழந்து போனது, வழக்கிழந்து போனதற்கான காரணம் என்ன என்பன இந்த அகராதியில் அடங்கியிருந்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும்.
9. கலைக்களஞ்சியத்தில் புதிய புதிய தகவல்களும் இடம்பெற வேண்டும் என்பன போன்ற விடயங்களோடு இன்னும் சில, பல ஆலோசனைகளை மொழியியல் அறிவாளிகளிடம் கேட்டுச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.
10. 1999ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 8ம் திகதி சென்னையில் நடைபெற்ற உலக இணையத் தமிழ் கருத்தரங்கு இன்டநெட் மாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்ட சில ஆலோசனைகள் இங்கு பயன்படும் என எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

கம்பியூட்டரில் தமிழ் எழுத்தமைப்பை மூன்று வகையாகக் கையாள்வது.

i கீ- போட் எழுத்தமைப்பு

ii தமிழ் .பாண்டு மேப்பிங்

(குறிப்பிட்ட ஆங்கில எழுத்துப் பொத்தானுக்கான தமிழ் எழுத்து

iii. இணையத்தளத்திற்கான தனித்தமிழ் வடிவம்

மேலும் தமிழ் எழுத்துக்கள் எத்தனை என்று கேட்டால் 247 என்போம்.

ஆனால் கொம்பியூட்டர் எப்படி தமிழ் எழுத்துக்களைப் பொருத்துவது. கீபோட்டில் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பொருத்தும் போது மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் முழுமையான எழுத்துக்களாக வரும்படி அமைக்கப்பட வேண்டும். ஆதலால் கொம்பு, கொக்கி, புள்ளி நகர்ந்து காணப்படும் பிரச்சினை வராது.

மல்டி மீடியா, சொப்பெயர்களில் தமிழைப் பயன்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. இது குறித்து அயல்நாட்டு நிறுவனங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தொடர்பு கொண்டு தமிழ் வளர்ச்சி பெற உதவவேண்டும்.

நன்றி

மணிப்புலவர்
மருதூர் ஏ.மஜீத்

01. பன்னீர் வாசம் பரவுகிறது
(சிறுகதைத் தொகுப்பு) - 1979
02. மறக்க முடியாத என் இலக்கிய
நினைவுகள் (கட்டுரை) - 1990
03. இஸ்லாத்தைப் பற்றி இதர
மதத்தவர்கள் (தொகுப்பு) - 1992
04. பன்னீர்க்கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்
(கவிதைகள்) - 1995
05. மத்திய கிழக்கிலிருந்து
மட்டக்களப்பு வரை (ஆய்வு) - 1995
06. இளமையின் இரகசியமும்
நீடித்த ஆயுளும் (அறிவியல்) - 1996
07. நீரிழிவு வியாதியும் அது பற்றிய சில
அனுபவக் குறிப்புக்களும் (அறிவியல்) - 1997
08. தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின்
பூர்வீக வரலாறு (ஆய்வு) - 2001
09. வேர் (தனி மனித வரலாறு) - 2002
10. சர்வ மதங்களிலும் நோன்பு (அறிவியல்) - 2004
11. தென்கிழக்கு முஸ்லிம்
தேசத்தாரின் நாட்டாரியல் (ஆய்வு) - 2007
12. மூடமறுக்கும் விழிகளும் துடிக்கும் இதயமும்
(கவிதைகள்) - 2009
13. கூடுகட்டத் தெரியாத குயில்கள் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) - 2010
14. போருக்கப்பால் மனித நேயம் தேடல் (சிறுநூல்கள்) - 2011

ISBN : 978-955-1058-08-1

978-955-1058-08-1